Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

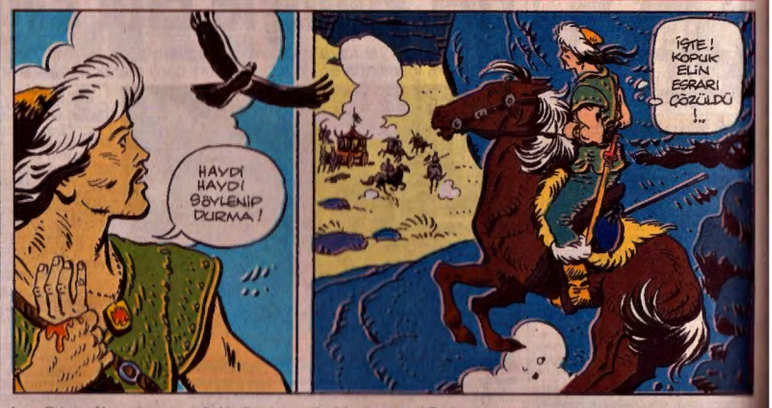

ALPAGO yiğit, kartal yuvası barınağının gün batısına bakan ağzında, uzun saçlarını ince ince esen yele kaptırmış, **Dokuz Oğuzlar**'ın ne diye **Karluklar**'la bir olup kendi bouna **Göktürkler**'e karşı savaş açtığına akıl erdirmeye çalışıyordu..

Gökyüzü pırıl pırıldı.

Bir tek bulut yoktu..

Uzaktan, candaşı kara doğanın kanatlarını çırpmadan kendine doğru süzüldüğünü gördü.. Gülüm dedi.. **"Gene iyi bir av yapmış, alçak!"** dedi.. Tam, **"Kültiğin Başbuğ ne güzel tuğ dikip Göktürkler'i bir sancık altında toplamayı başarmışken, Dokuz Oğuzlar'n bu oyun bozanlığı ne demek oluyor?"** diye yeniden düşüncelere dalacaktı ki... Çıplak koluna **"şlap"** diye bir kan damladı gökten!..

Başını kaldırdı, baktı:

Kara doğan pençelerinde tuttuğu koca bir et parçasını ona gösterip duruyordu. hep öyle yapard. **Tavşanı, kekliği** yakalar, sahibine getirir.. O da başını kopanır, avcı hakkı olarak ona verir, gövdesini kendisi alırdı..

Fakat.. **Alpago**'nun uzattığı iri eline konan **"av"** bu kez ne tavşandı, ne keklik, ne tarla sıçanı.. Bu bir ... **İNSAN ELİ**'ydi.. Bileğinden kesilmiş, kanı daha soğumamış bir insan eli.

Hemen yerinden fırladı ok yeleli atına atladığı gibi dev bir karayılan gibi tepeden aşağı akıverdi...

Kara doğan bu işten birşey anlamamıştı. **Cıyak cıyak** bağırıyor yeri göğü inletiyordu.. Eli açık, cömert sahibi bu kez neden avcı payını vermiyordu...

-Haydi haydi, diye tersledi. **Alpago** yiğit, söylenip durmal Bu kez hazıra konmuş, başkasının kestiği eli kapmışsın.. **Sana pay may yok!.. Düş önüme, yol göster. Varalım bakalım, kim kimin canına kıyıyor gene!.. Kara doğan** keyifsiz bir çığlık atıp, havada bir iki dolandı.. sonra öne düştü, karşı **kızıl tepelere doğru** uzaklaştı.. **Alpago**, iki tepe arasından geçip bir düzde durdurdu atını. Aşağıda düzlükte henüz bitmiş bir kavga vardı.. **Altı, yedi ali çapulcu** zafer çığlıkları atarak çardağı yaldızlı bir Çin arabasının çevresinde dolanıp duruyordu. İşte, diye mırıldandı Alpago. Kesik elin esrarı çözüldü. **SÜRECEK**

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Alpago, arsız arsız tepesinde dolanıp duran doğan kuşuna kolunu uzattı. Öbür eliyle çapulcuların çekip kaçırmaya çalıştıkları yaylı arabayı gösterdi.

- Haydi, dedi, bin arabacının tepesine. Ben de geliyorum.

Kara doğan kuşu, sahibinin sözü bitmeden ok gibi fırladı. Onun gelişini gören bir alay leş kargası cıyak cıyak bağrışarak herbiri bir yana kaçıştı.

Alpago Noyan,sağ kalçası üstünde asılı duran küçük sadaktaki **üç gürgen çubuğu** çekti aldı.

Atını tepeden aşağı salıverdi..

Çapulculara yaklaşırken ciğerlerini doldurup bir uzun çınara saldı.. Nara karşı tepelerde yankılandı, çoğalmış olarak geri geldi.. **Öyle bir gürültü koptu ki, sanırsın dünyanın sonu geldi.**

Uğrular ne yana bakacaklarını şaşırdılar.. Bir de gördüler ki elindeki birbirine bağlı üç çubuğu havada çevirerek bir atlı geliyor üstlerine..

Yağlı ganimeti sonradan gelen bir çuisuzla paylaşmak var mıydı!.. Üçü bir olup üstüne at kopardılar. Hiç söz atışmadan bir solukta kellesini düşüreceklerdi, her zaman yaptıkları gibi..

Yazıda (**Bozkırda**) sırtlanların soylu kurdu kıstırdıkları gibi üç yandan kuşattılar genç bahadırı...

Yalnız, bu , canı **Tamu'ya (Cehenneme)** çubuklar vınlayı vınlayı öyle bir geliyorlardı ki adamın üstüne..

Sonunda, birl **ayı postu gerili kalkanına** sığınıp saldırdı.. Enli kılıcını da aşağıdan yukarı sallayıp delikanlının kafasını uçurmaya niyetlenirken nasıl olduğunu anlayamadı, alnının çatına bir yıldırım düştü sanki... **Atının eğerinden havlara uçtuğu zaman dünyası kapkara kesilmişti..** Arabanın atlarını durdurmak için arabacı yerine oturan, ayıdan dönme uğru gözlerine inanamadı. Bir kuzgun, deli gibi üstüne üstüne geliyordu. Dört atın gemini tutan ellerini boşlayamadı.. İşte o anda iki gözüne iki uzun tırnağın saplandığını hissetti.. **Boğazlaman bir öküz gibi uzun uzun böğürdü..**

Uğruluk yürek işiydi. Öyle bir kurban verince yılıp kaçacak adam soygun yapamazdı. Kalan iki uğru Alpago'nun ardına düştüler.

Arabanın yırtılmış perdeleri arasından kaşık kadar bir genç kız suratı dışarı uzandı.. Kavgacılara baktı..

Bir atlı sakin sakin kendisine doğru geliyordu.. **Alpago Noyan**'ın kavgası başlamadan bitmişti sanki... **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kız, yaylının içinde iyice büzüldü. Giyiminden kuşamından soylu biri olduğu hemen anlaşılıyordu. Sırmalı başlığına, ipek mintanına bakılırsa çok zengin birinin kızı ya da gelini olabilirdi...

Çekik gözleri korkuyla açılmış, atını oynatarak gelen genç adama bakıyordu... Bu gelen bir Çin Beyi olsa ne iyi olurdu. Amma, nerede! Bu gelen çulsuzun biriydi. O Çin Beylerine has gösterişli giyim kuşamın, ışıltılı pusatların, süslü tolgaların kırıntısı yoktu bu gelende... Atının nal sesleri iyice yaklaşmıştı. Biriyle birşeyler konuşuyordu... Oysa tek başınaydı!!! Başka biri yoktu ortada!!! Soluğunu kesti, kulak verdi konuşmaya... Ve renksiz yüzü iyice soldu:

Eyvah, dedi. Bu bir **Göktürk! Çin**'in en büyük düşmanı olan ulustan!.. Uğrulanın eline düşmeyi yeğlerdim. Onlar hiç olmazsa, büyük bir para koparmak için bana iyi davranırlardı...

- Iyi dövüştüm Karam, diyordu **Göktürklü** atlı. Eğildi baktı, şaşıtı kaldı... Koluna konmuş kuzgunla konuşuyordu genç adam.

- Amma bu kavgada av payı yok sana! Herhalde **Tayagutlar** gibi insan eti yiyecek kadar duygusuz, soysuz bir yaratık değilsin... **Haydi git, karnını bileğinin hakkıyla doyur!..**

"Karam" dediği doğan kuşu gürültüyle kanat çırpıp havalandı... Bir iki dolandı.. Süzüldü.. Sonra taş gibi yere düştü ve havalandı. Pençeleri arasında etli butlu koca bir yılan çırpınıp duruyordu...Doğan kuşunun uzaklaşmasını bir süre hayranlıkla seyretti... Sonra yayliya sokuldu. Genç kızla gözgöze geldiler.

Kız hemen, üstü canavar işlemeli kırmızı kadife bir keseyi Alpago'ya uzattı. Kusursuz bir Türkçeyle:

- Al bunu! Içi altın dolu. Ama yalvarırım canımı bağışla!

Alpago, keseyi aldı. Içindeki çok dışındaki canavar resmi ilgisini çekmişti. **- Kimsin? Nereden gelip nereye gidiyordun?**

- Kendi halinde bir halk tüccarı olan saçsız YU-HENG'in kızıyım. Siganfo şehrine hasta anamın yanına gidiyordum.

Alpago bir tokat patlatacakmış gibi elini kaldırdı, öfkeyle patladı:

- Yalan söyleme! Bacaksız sarı çiyan!.. Bu keseyi ancak Siganfo sarayı hanedanı kullanır. Çabuk geç arabacı yerine. Siganfo'ya gidiyoruz!

- Arabacı yerine mi? Ne yapacağım orada?

- Uçurtma uçuracaksın, küçük prensesim! Geç, çabuk ve dizginleri al eline!

Genç kızın hiç öyle arabacılık yapmaya falan niyeti yoktu.

- Ben araba falan kullanamam ki! Hayatta elime dizgin almış değilim! Alpago Noyan'ın tepesi iyice atmıştı:

- Çabuk in arabadan. Benim ata binip sur kapıları görünene kadar güneş altında yol gideceksin...

- Ben at binmeyi bilmem ki, düşer, kolumu bacağımı kıranım.

Alpago Noyan birden güriedi:

- Sen ne işe yararsın acaba, ha?!! Söyle!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETI: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar.

Alpago, bir süre ne yapacağını düşündü... Çinlileri, hele saraylısını, zenginini zerre kadar sevmezdi. Bunun bir öyküsü vardı yaşamında. Babasını yıllar önce saray subaylarından bir sarhoş grup pusuya düşürmüş, gülle oynaya eğlence olsun diye, i öldürmüşlerdi... O subaylardan birini olsun bulmak için çok çırpınmıştı amma, bütün çabaları boşa gitmişti...

Atından indi, dizginleri yular gibi uzatıp arabanın arkasında bir halkaya bağladı.

- Biraz yana çekil, deyip bir sıçrayışta arabanın içine daliverdi...

- Heeey, ne yapıyorsun! diye çıkıştı genç kız... Yanına bir vahşi hayvan sokulmuş gibi yüzü allak bullak olmuştu...

- Dizginleri ele alıp arabayı sürmek istiyorum, görüyorsun!

Genç kız, olduğu yerde tesbih böceği gibi büzülmüştü.

- Ben bir Göktürk'le yanyana oturmaktansa ölmeyi yeğlerim, dedi...

- Sahi mi, dedi Alpago alaylı alaylı... Ölmeye gerek yok. Ata binmeyi de bilmediğine göre yayan geleblirsin arkadan... Haydi in aşağı!..

Genç kız, arabanın yan kapısını açıp aşağı süzülüverdi... Öfkeden sarı yüzü biraz allanmış, bayağı güzelleşmişti...

- Ayağıma kan oturacağını, tabanlarının yanacağını bilsem gene de yayan yürürüm, amma senin yanında oturmam.

Alpago, dizginleri şöyle bir sallayıp "**DEEEH!**" dedi...

Şimdi, güneş altında kızgın bir sini gibi yanan bozkırın ortasında. Kız, önceleri, gençliğin verdiği dirilikle arabayı yakından izleyebiliyordu... Biraz sonra ara açılmaya başlamıştı. Alpago, arabayı yavaşlatıp kızın yaklaşmasını bekledi...

Çinli güzel emreder bir sesle:

- Ata binmek istiyorum, dedi.

- Olmaz. Düşer bir yerini kırarsın sonra yabanıl Türk suçlu olur.

- Düşmem. Sımsıkı sarılırım eğere!

- Yapamazsın! Ben o pösteki üstünde at biner, yemek yer, yatar uyurum. Her yanına kokum sinmiştir.

Üstelemedi... Yürümeye devam etti... Biraz sonra, ara o kadar çok açılmıştı ki, **Alpago**, bir çöl kurdunun ansızın saldırmasından korktu, dizginleri kaste durdu...

Alpago, arabadan indi. Kızın yaklaşmasını bekledi...

- Inat etme, gel yanıma otur. Güneş tam tepede... Çarpar insanı!

- Hayır! Ata bineyim yeter.

- Sen bilirsin, dedi **Alpago**. Üzengileri kızın ayağına doğru uzattı... O kadar yüksekti ki, kız ayağını kaldırmaya bile kalkışmadı.

Alpago, genç kızı belinden yakaladığı gibi kaldırdı ata bindirdi. O kısacık yakınlaşmada, kızın körpe bedeninden yayılan gençlik ve dişilik kokusu, günü mağara kovuklarında geçen genç adamı bin yıllık bir pirinç şarabı gibi çarpivermişti...

Çarpıldığını, kalbinin güp güp attığını genç kız anlamış gibi kutandı kızardı...

Hemen, kaçar gibi arabaya yöneldi. Içeri geçip dizginleri aldığı sıra genç kızın, yanıbaşından şimşek gibi geçtiğini gördü...

Atın üstüne kapanmış; usta bir binici gibi ufuk çizgisine doğru hızla uzaklaşıyordu. Alpago, sevgili atının kaldırdığı toz bulutu içinde kaybolmak üzereydi.

Çinli kız küçük topuklarını atın karnına birkaç kez vurdu ve bir kahkaha attı...

- AKILSIZ TÜRK! Hah.. hah.. ha!...

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birliktе Çin sarayına doğru yola çıkarlar.

Alpago Noyan'ın şaşkınlığı uzun sürmedi.. Toz bulutu içinde gittikçe gözden kaybolan kızın ardından bir süre baktı. Dizginleri şaklatıp atlara birer kamçı salladı.

Atlanı sürdü birden öyle fırladılar ki, **Alpago** az kaldı düşüyordu arabanın içine. Uçsuz bucaksız bozkırda delice bir yarış başladı.

Fakat, elinde büyüyen delitay **Tolgar**'a yetişmek mümkün değildi. **(Tolgar: Eski Türk destanlarında adı geçen kanatlı at. - Mamas Destanı'ndan-)**

Zengin kızının besili atlan biraz sonra tıknefes olup kalmışlardı. Atların kuyruk sokumlarından aşağı terler inmeye başlamıştı. Zorlamanın kamçılamanın anlamı yoktu.

Alpago, dizginleri bıraktı. İki elinin işaret parmaklarını ağzına sokup öyle tiz bir ıslık çaldı ki yer gök çınladı.

Sonra dizginleri yeniden eline aldı. Bu kez rahvan bir gidişle yoluna devam etti. **Alpago**'nun ıslığı dağdan dağa yankılanıp **Tolpar**'ın kulağına geldiğinde, deli tay önüne sanki Şahmaran çıkmış gibi **(Şahmaran Acem destanlarındaki yarısı insan yarısı yılan kadın)** birden olduğu yerde çakıldı kaldı.. Rüzgar gibi giden atın böyle ansızın duracağını kestiremeyen usta binici çinli kız, eyerin üzerinden havalanıp... havada iki üç takla atıp... On adım öteye düştü.. Düştüğü gibi kaldı.

Tolpar, kulaklarını dikmiş sahibinin gelmesini bekliyor, bir yandan da suç işlemiş gibi telaşlı yerde saygın yatan kızın çevresinde dolanıyordu.

Biraz sonra **Alpago** göründü.

Arabadan atladı, kızın yanına koştu.. Önce başını boynunu yokladı. Yer, Gök Tanrıları kızı korumuşlardı, kırık yoktu!.. Kolu bacağı kırılsa da önemi yoktu, büyüyünce unuturdu..

Genç kızın incecik bedenini özenle kucakladı, tüy gibi kaldırıp götürdü, arabasını içine, en gölge yerine yatırdı. Sonra, yeleşini savurarak özür diler gibi fışırdayan atına döndü:

- A be hayırsız, hırsız! Uğrunun kunulaması *!.. Ben arkandan ıslık çalıp seslenmesem kızı alıp kaçıracaktın, öyle mi!.. (* uğru: haydut. kunulamak: yavru doğurmak.)

Gün batmak üzereydi.

Henbalığ (bugünkü Pekin) şarının, kızaran uzakta yangın içinde kalmış gibi uzanan gizemli karatısı insanın içini ürpertiyordu. Sağdan, soldan gelen deve kervanları, atlılar, yayalar, kentli çevreleyen surların büyük kapısına doğru ilerliyorlardı...

Kapı nöbetçilerini aşıp kente girmek zor işti.. **Rüşvetsiz selam bile almayan çavuşların gözü birini tutmadı mı... o kimse içeri asla giremezdi!.**

Nöbetçi çavuşu uzaktan dörtnala gelen süslü arabayı görünce, önündeki deveyi hoyratça iteledi..

- Açılın! Sarayın arabalarından biri geliyor! Çekilin! Yol açın!

Herkes bir kenara çekildi. Yol açıldı.

Araba çavuşun önünde durmaksızın açık kapıdan içeri daldı...

- Heey arabacı! diye seslendi çavuş, parolayı söylemeden olmaz! Heey!..

Başı uzuntüylü börklü, tek kollu arabacı geriye doğru üç beş altın sikke savurdu. Askerler birbirini ezerek altınları toplarken çavuş keyifli keyifli mırıldanıyordu:

- Tembel herif!.. Konuşmaya üşenip para saçıyor.. Söyleşi daha iyi!..

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğ'un kızı Sarıçiçek'in atı bir kaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kızın yardımına koşar.

Duvarların kulağı vardır, der atalar. Alpago Noyan'ın Hamballığ şarına girdiği... üstelik eline düşen Sarıçiçek'i tek kollu bir köyluyle babası Başbuğ Hu-Bing Tisu'yen'in Siganfo'daki konağına gönderdiği kısa zamanda tüm kentte duyuluverdi. Çinlisi, Türk'ü, Moğol'u, köylüsü, soylusu... herkes bir olayı konuşuyordu.

Alpago efsanesi yine canlanmıştı.

Çin'de yaşayan Türk asıllı halk, çevrelerindeki bilgili, görgülü dedelerin evine doluşup Alpago Noyan'ın öyküsünü dinliyorlardı.

Gün görmüş, yaş yaşamış Türk dedelerinden biri evinde toplanmış, genç-yaşlı, kadın-erkek, bir hayli kalabalık topluluğa şöyle anlatıyordu:

-Bugün Göktürkler'in başında bulunan BİLGE KAGAN (683-734) İlterişş Kağan'ın oğludur. Babası öldüğünde yaşı çok küçük olduğu içni, "post"a (Post=taht) amcası Kapağan Kağan geçmişti. Büyüdü, kardeşi KÜLTİGİN (Gütekin) ile pek çok savaşlara katıldı.

Kapağan Kağan, 716 yılında ayaklanan Bayırkular'ın bir tuzağına üşüp öldürülünce, yerine geçeni oğlu İNEL Kağan da Türkler arasındaki karmnaşayı önleyemeyince, KÜLTİGİN'in ordusu onu devirip yerine ağabey BİLGE'yi KAĞAN yaptı.

BİLGE KAGAN, kardeşi ve ordularının başkumandanı KÜLTİGİN sayesinde çok başarılı bir yönetim uyguladı. Türkleri topardadı. Türk dilini arıttı. ORHUN BARKI yazıtları onun tarihe ve insanlığa bıraktığı son derece değerli anıtlardır.

Başbuğ KÜLTİGİN'in açtığı kurt başlı, dokuz tuğlu (tuğ=at yelesinden derlenmiş bayrak) GÖKTÜRK sancağının altında toplanan Türkler yeniden büyük bir ulus olarak ortaya çıktılar. Yüzyıllardır kendilerini ezen, horlayan Çinlilere yine korku salmaya başladılar.

700 yılının başlarında, Tangutlar, Sağdlar, Basmıllar, Göktürkler'e gelen kervanları vurarak Türkleri yoksul bırakmaya kalkışınca BİLGE KAGAN ve KÜLTİGİN bunlara savaş açtı, hepsini sindirdi ve Kurt Başlı Sancak altında birlik olmaya mecbur ettı.

Türklerin böyle güçlenmesi Çin'lilerin hoşuna gitmemişti. Büyük bir saldırıya geçtiler. 710 yılında savaş durulduğu zaman Çin'liler daha zararlı çıkmış, Türk boylarından Türkeş'ler de Göktürk'lere katılmışlardı.

BİLGE KAGAN, kardeşi KÜLTİGİN'i doğu bölgesinden sorumlu bildi. Yani, en tehlikeli düşman Çin'le o meşgul olacaktı. Bu yüzden içi rahattı. KÜLTİGİN de, ALPAGO gibi gözünü budaktan sakınmaz, vatanıçin, Türk ulusu için, Dokuz Tuğlu Sancak için her şeyi göze alabilen yiğitlerine korkusuz, becerekli bahadırlarına güveniyordu.

BİLGE KAGAN, amcası KAPAGAN KAGAN'ın görevden aldığı bilge TONYUKUK'u, kendisine danışman yapmıştı. Bu, ileri görüşlü, bilgili devlet adamı, hakakına, Türk ulusuna ve komşu ülkelere çok yararlı hizmetler verdi. Onun zamanında kararsız pek çok Türk boyu Göktürklerle birleşti. Orta Asya'da ticaret kervanları korkusuzca dolaşır oldu. Fakat, Türklerin bu başarısı ve becerisi, komşu ülkelerin kıskançlık ve düşmanlık duygularının kabarmasına neden oluyordu.

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğ'un kızı Sarıçiçek'in atı bir kayaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kızın yardımına koşar..

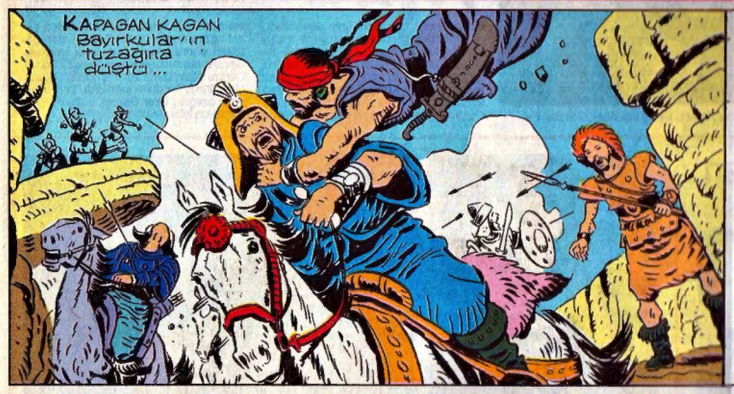

8'inci yüzyılın başlarında; **Göktürkler**'in hakanı, **KÜLTİGİN**'le **BİLGE Kağan**'ın amcaları **KAPAGAN Kağan,** 716 yılında, kendisine başkaldıran **Bayırkular**'ın üstüne bir akın düzenlemişti.

Ayaklanmayı bastıran hakan (aynı zamanda ünlü **Göktürk Hakanı İLTERİŞ KAGAN**'ın - **Kutluğ Kağan** da denir- kardeşidir. Yurduna dönerken **Bayırkular**'ın tuzağına düşüp, öldürülünce yerine oğlu **İNAL Kağan (Bökü Kağan)** geçti.

İNAL Kağan babası gibi becerikli bir hakan olamadı. Ülkede karışıklık, başıbozukluk almış yürümüştü.

Göktürkler'in durumu sarsılınca, bazı boylar geçim derdinden **Çin**'e sığınmışlar, orada köle gibi çalışmaya razı olmuşlardı.

Bu da, **Türkler**'i ezmek için fırsat bekleyen **Çinliler**'in işine yaramıştı...

İşte, **Çin**'in batıdaki komşusu **Göktürkler**'in böyle sıkıntılı bir dönem geçirdiği yıllardaydı...

Çinli çocuklar **Siganfo Sarayı**'nın **(Siganfo Sarayı Çin Hakanlarının** büyük sarayı. - Şimdi **Pekin** denilen - **Hambalig** kentinde bulunuyor) karşısındaki tepede uçurtma uçuruyorlardı.

Biraz ötelerindeki, kim olduğu belirsiz kocaman kafalı, sivri burunlu, bir kuru oğlanın uçurtması gelmiş, **Çin** beğlerinden **MING-ÇEU**'nun oğlunun uçurtmasına takılmıştı.

Çin Beği'nin şımarık oğlu, yere tükürüp kara kuru oğlanın üstüne yürüdü.

-Heeey köpek oğlu! Uçurtmanı git başka yerde uçur. Yoksa gözünü patlatırım senin!

Küçük karaoğlan istese, bey oğlunun uçurtmasını kurtarabilirdi. O böyle edepsizlenince... eline dolalı sicimi çekti, bey oğlunun uçurtmasını parça parça etti....

O çağlarda uçurtma çok değerli bir oyuncaktı. En güzel, en büyük uçurtmalar da zengin ve soylu **Çin** çocuklarında bulunuyordu.

Beğ oğlu, deliye dönmüştü.

Koştu, kara oğlanın yakasına yapıştı.

-Be hey sersem, ben kimim biliyor musun?
-Biliyorum. Ming Çeu'nun oğlusun!
-Sen kimsin? Hangi beğin oğlusun?
-....!

Kara oğlan cevap vermedi.

Yüzündeki biraz önceki alaycı gülümseme yok olmuştu. Kaşları çatılmış, çene kemikleri kabarmıştı.

Bir başka **Çinli** genç, hemen araya girdi, **Ming Çeu**'nun oğlunu çekti:

-Bırak onu! O, kimsesiz bir **Türk**'tür. Uçurduğu uçurtma da benimdi.

Çing Tao nam **Çin** beğinin oğlu **"TAY"**dı bu genç.

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğ'un kızı Sarıçiçek'in atı bir kayaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kızın yardımına koşar..

Ming-Çeu'nun oğlu kahkahalarla güldü.

-Yoksul bir Türk, öyle mi! Yani bir Çin kölesi!

O sıralar, bazı Türk boyları Çinlilere sığınmışlar, yurtlarını, bayraklarını ve bağımsızlıklarını ellerinden kaçırmışlardı.

Karaoğlan, yine de diklendi:

-Be hey sersem!.. Daha iki yıl olmadı, Türk adını duyunca kaçacak delik arardınız! Sözünü bil, bir daha böyle bir laf edecek olursan, dilini koparır köpeklere atarım.

-Benim gibi soylu biriyle dövüşebilmen için önce gidip öldürülen babanın öcünü almalı, adını kazanmalısınız!

Ming-Çeu'nun oğlu genç Türk'ü en zayıf yerinden yakalamıştı.

-Benim babam yatağında ecelsiz öldü... Öldüren biri yok ki öç alayım!

Genç Çinli pis pis güldü...

-Sana yalan söylemişler. Baban Meço Han'la birlikte Tola Ormanı'ndan geçerken Dokuz Oğuzlar'dan Bayırkolar tuzak kurup yakaladılar. Çin başbuğu Hu-Bing'e sattılar. O da sarayında eğlence olsun diye onu boğazladı... Hah hah ha!.. Haydi, git, onu öldür, öcünü al! Hah hah ha!..

Uçurtma uçuran öbür Çinli çocuklar da kahkahalarla gülmeye başlamışlardı...

Karaoğlan, oyun arkadaşı **Tay**'a döndü. Gözleri kızarmış, göz pınarları yaş dolmuştu.

-Bunu biliyordun... Ve benden sakladın, değil mi!..

-Karaoğlan!... Dur!.. Dinle...

Karaoğlan hızla döndü, bayır aşağı hızla koşarak uzaklaştı.

KANLI BİR ŞÖLEN

Gün batmış, ay daha çıkmamıştı.

Gündüz öküz arabalarının gıcırtıları, koşuşan atların nal sesleri, kavga eden bezirganların çığlıklarıyla çın çın öten koca **Han Balığ** kenti uykuya yatmıştı.

Uzaktan uzağa birbirleriyle atışan köpek ulumalarından başka ses duyulmuyordu.

Bu sessizlikte **Sarısuya** kara gölgeleri düşen saraylar arasından ufak bir insan karaltısı saklana saklana ilerliyordu.

Çin Hakanı'nın yaşadığı büyük Siganfo Sarayı'nın çevresinde, hanedana mensup ailelerin ve büyük Çin beylerinin birbirinden gösterişli sarayları bulunuyordu.

Ve... bunlardan, Çin ulularından **Hu-Bing Tisuyen**'in sarayında o akşam büyük bir yeme-içme şöleni vardı.

Çin beyi göl gibi kımız (kısrak sütünden yapılan içki) sağdırmış, tepe gibi et yığmış. Çok zengin bir sofra düzenlemişti.

Cambazlar ortalıkta takla atıp duruyorlar, soytarılar şakalabanlık edip davetlileri gülmekten kırıp geçiriyorlardı.

Hu-Bing Tisuyan, gecenin başarılı geçmesinden hoşnut, ha babam tıkınıyor, ardı ardına içiyordu.

Birdenbire bütün şamatayı bastıran güçlü dinç bir ses duyuldu:

-Çin Beyi Hu-Bing Tisuyen kimse karşıma çıksın! Boyunu göstersin.

Herkes sesin geldiği yana döndü.

Orta yerde, genç irisi bir çocuk ellerinibeline dayamış duruyordu.

O narayı atan, ünlü Çin Beyine meydan okuyan ses bu çocuktan mı geliyordu? Olacak şey değildi but. (SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Alpago bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğ'un kızı Sarıçiçek'in atı bir kayaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kızın yardımına koşar..

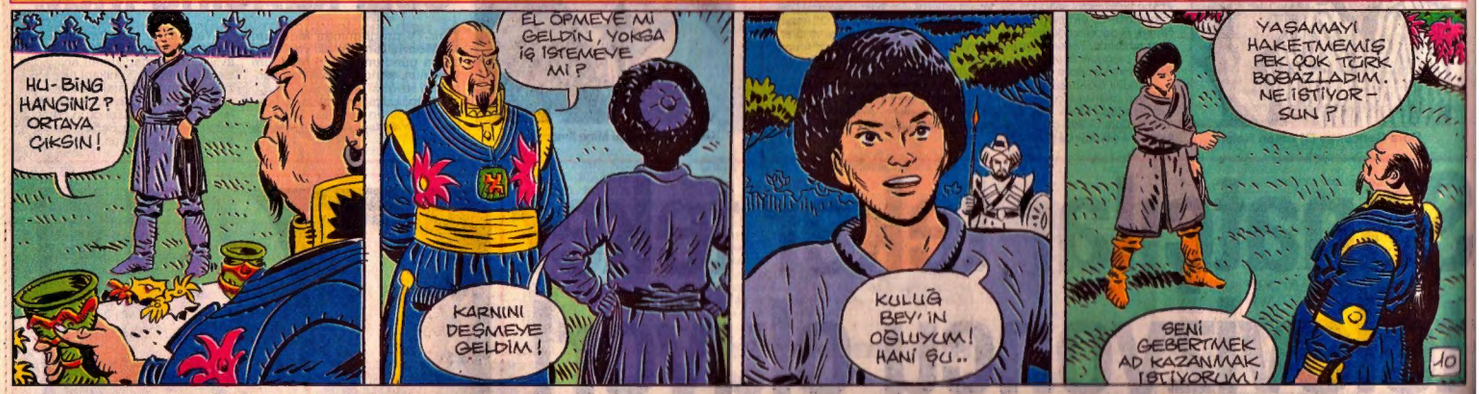

Genç irisi çocuk iki adım daha atıp iyice ortaya çıktı. Çatık kaşları, sıkılı yumruklarıyla yaşıyla bağdaşmayan, bir savaşçı görünümü vardı.

– Hu-Bing Tisuyen hanginiz? diye yeniden gürledi. Meydana çıksın! Yoksa korkuyor mu?

Davetliler, bunu gecenin eğlendirici oyunlarından biri sanmışlardı. Gürültülü kahkahalarla uzun uzun güldüler.

Fakat, "başbuğ" Hu-Bing hiç gülmüyordu. Böyle hafiflıklerden hiç hoşlanmazdı... Çocuk da olsa, bu densizliğinin cezasını çekmeliydi. Alçak içki masasından güçlükle doğruldu.

Davetlilerin şaşkın bakışları arasında, sağa sola yaplalayarak meydana indi...

– Beni ne için anyordun, küçük?

Henüz delikanlı bile olmamış genç irisi çocuk ona küçümseyerek baktı:

– Hu-Bing Tisuyen sen misin?

– Evet! El öpmeye, iş istemeye mi geldin? Bunun içinse hiç de uygun bir zaman seçmemişsin!

Yeniden bir kahkaha tufanı koptu. Hu-Bing, davetlilerine bakıp, o da güldü.

Fakat, birkaç gün önce, Siganfo sarayının önündeki tepecikte uçurtma kavgası veren "adsız" Türk çocuğundan başka biri olmayan kara oğlan hiç gülmüyordu.

– İş istemeye değil, karnını deşmeye geldim! dedi...

Gülüşmeler, kahkahalar bıçakla kesilir gibi kesildi...

Bu kadan da fazlaydı.

Çin başbuğu şöyle bir gerindi.

Derin bir soluk aldı.

– Adın ne senin?

– Adım yokn yardımıyla bir savaşa girer, yağı (düşman) kovalar, baş keser ad kazanırdım.

– Baban kim, be çocuk? kimin oğlusun sen?...

– Bayırkolar'ın Tola ormanında pusuya düşürüp, bir kese altın karşılığı sana sattıkları, Meço Han'ın ön yüzbaşılarından Kuluğ Bey'in oğluyum. Hani şu, davetlilerine eğlence olsun diye elini kolunu bağlatıp, kurbanlık dana gibi boğazladığın genç subay! Hatırladın mı şimdi?..

Hu-Bing, ayılmaya başlamıştı. Artık sağa sola sallanmıyordu. Ve bu tatsız oyuna son vermeninzamanının geldiğini düşünüyordu.

Çevresine şöyle bir bakındı.

Boğazını temizledi, herkesin iyi duyacağı yükseklikte bir sesle:

– Ben, yaşamayı haketmemiş pekçok Türk boğazladım. Ellaban da bunlardan biri olabilir... Söyle, benden ne istiyorsun?

Kara oğlan, sıradan bir laf ediyormuş gibi, sakin sakin...

– Şunca seçkin davetli önünde seninle dövüşüp karnını deşmek ve böylece ad kazanmak istiyorum.

Hu-Bing bu kez koca karnını hoplata hoplata gülmeye başladı.

– A be çocuk! Anandan emdiğin sözlerin maya kokusu ağzında duruyor. Ad kazanmak istiyorsan, git komşunun kümesinden bir kaz boğazla. Adın "Kazboğan" olsun!..

Başbuğ buluşunu çok beğenmişti. Gülmekten lafın sonunu getiremedi... Davetliler de gülmekten birbirlerinin üstüne yıkılıyorlardı.

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra Alpago arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğ'un kızı Sarıçiçek'in atı bir kayaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kıza yardım eder...

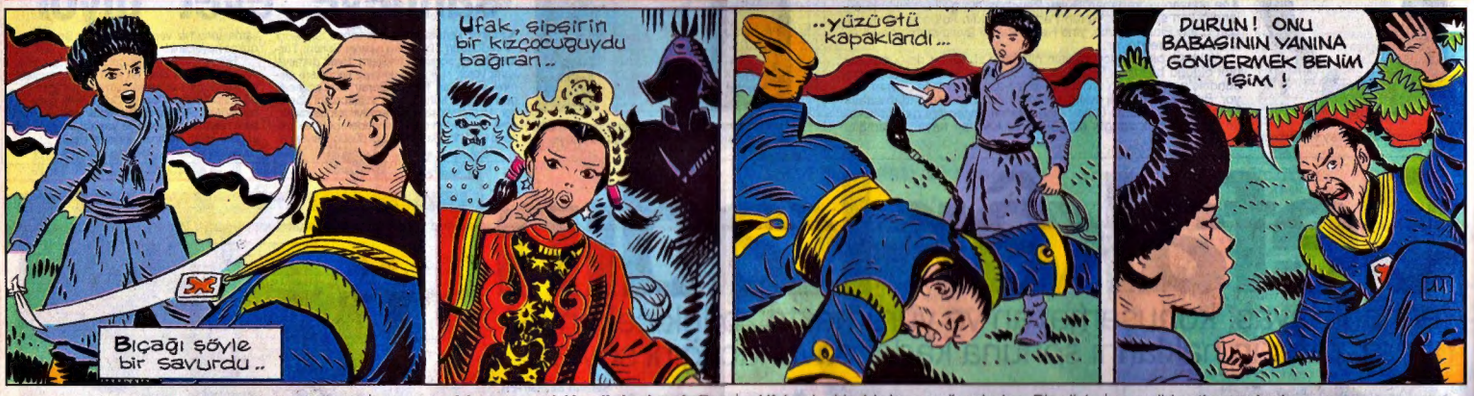

Kara oğlan, davetlilere sert bir bakış fırlattı. Gülüşmeler birden kesildi. Hu- Bing de, bir iki zorlama gülüşten sonra susunca...

– **Kümesteki günahsız kazlara kıyamam. Amma, senin gibi kart bir horozu kesmekten büyük zek alacağını, sahte kahraman! Alçak kaatil! Haydi, gerçek bir yiğitsen sana meydan okuyorum. Şurada, şunca insan önünde, teke tek dövüşelim. Canını tamuya (cehenneme) göndereyim, babamın öcünü alayım ve ad kazanayım! Haydi, korkma!. Ben seni, babamı öldürdüğün gibi uzun işkencelerle öldürmeyeceğim.** (Bunu söylerken kuşağı altından ufak bir kama çekti çıkardı.)

– **Şununla, bir çalışta çırkın kafanı pis gövdenden ayırıvereceğim!**

Bıçağı, kafa keser gibi soldan sağa savuruverince, ince bir çığlık yükseldi.

Herkes gibi, genç kara oğlan da çığlığın geldiği yana baktı.

Ufak, şipşirin bir kızçocuğuydu bu. Bir eliyle yüzünü kapamış,korku içinde olduğu yere büzülmüştü...

Hu-Bing Tisuyen:

– **Sarıçiçek, ne oluyor kızım! dedi. Böyle acemi bir soytarı, nice başlar uçurmuş babana ne yapabilir ki! Sana hiç yakıştıramadım!**

Birden, elinin tersiyle genç çocuğun suratına vurmak istedi. Kara oğlan son anda başını arkaya çekmeseydi herhalde kafası karpuz gibi patlamış olurdu...

Başbuğ, tokadı öyle hızla savurmuştu ki, çocuk çekilince, Hu-Bing hızını alamamış, yüzüstü kapaklanmıştı...

Şölenin bekçisi saray subayları hemen kılıçlarını çekip atılmaya hazırlanırlarken başbuğ yattığı yerden bir işaretle onları durdurdu.

– **Durun! dedi... Bir kılıç verin bana! Onu babasının yanına göndermek benim işim!**

Eser:
APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra Alpago arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Başbuğun kızı Sarıçiçek'in atı bir kayaya takılır, ve tökezlenip düşer. Alpago da güzel kıza yardım eder...

Hemen koca bir yatağan (enli kılıç) yetiştirdiler Çin başbuğuna.

Kara oğlanı göstererek:

– Bir kılıç da ona verin! Savunmasız bir genci doğradı demesinler sonra!

– İstemem, diye bağırdı, genç irisi adsız kara oğlan. İpimle bıçağım bana yeter.

Bütün davetliler yeniden kahkahalarla gülmeye başlayınca Hu-Bing de sırıttı.

– Bıçağı anladık da ip neyin nesi oluyor?

Kara oğlan gayet ciddi:

– Kafamı gövdenden rahatça ayırabilmek için elini kolunu bağlamam gerekecek, saygı değer başbuğum! Yeter gevezelik ettik. Yap hamleni! Yaşına saygımdan ilk vuruşu sana bırakıyorum.

Kocamış, eski bir Çin kumandanı homurdandı:

– Bu oğlan özü bütün bir Türk oğlu. Bunlar hep böyledir. Korku nedir bilmezler. Boyu bir karış daha uzun olsaydı, bizim ünlü başbuğ çoktan tamuyu (cehennemi) boylamıştı.

Davetliler birden yerlerinden fırladılar, çığlık çığlığa... **Hu-Bing Tisuyen**, ansızın saldırıp, çocuğu boydan boya ikiye biçmek için, şimşek çakar gibi çalmıştı kılıcını, yukarıdan aşağı...

Çocuk, ceylan gibi yana kaçmış, sonra hemen geri dönmüştü...

Elindeki gergin ipin ucu başbuğun ayak bileklerine dolanmıştı. Koca Çinli canlı bir Buda heykeli gibi olduğu yere çakılıp kalmıştı.

Kara oğlan, ipi hızla çekti.

Çin başbuğu sırtüstü, koca bir çınar gibi devrildi... Adsız oğlan, akıl almaz bir çabuklukla adamın çevresinde dolandı dolandı.. ve durdu...

Korkusu Çin duvarlarının ötelerine taşmış ünlü başbuğ **Hu-Bing Tisuyen,** bir dev mumbar (bağırsaktan yapılan sucuk) gibi sımsıkı sarılmış yerde hareketsiz yatıyordu.

Kara oğlan, ufacık diziyle göğsüne çöktü.. Havaya kaldırdığı bıçağı ay ışığında ışıl ışıl balkıdı...

Eser:
APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Bozkırda soylu bir Çinlinin arabasını kuşatan çapulcuları dağıttıktan sonra Alpago arabadakinin Çin sarayından hanedana mensup bir genç kız olduğunu farkeder. Kızla birlikte Çin sarayına doğru yola çıkarlar. Genç Karaoğlan, babasının öcünü almak için Hu-Bing'i teke tek dövüşe davet etti. Kuşağının altından çıkardığı kamayı kafa keser gibi salladı. İrice bir çığlık sesiyle herkes gibi o da donup kaldı.

Karaoğlan, bıçaklı eli havada herkesi şöyle bir süzdü... **Başbuğun** masasında oturan küçük kız **Sarıçiçek**'le gözgöze geldi. Kızın şakaklarına doğru uzanan baygın gözlerinden yağmur gibi yaşlar boşanıyordu.

Karaoğlan, yaşından beklenmeyen gür bir sesle konuşuyordu:

-Heeey, Çin bayları! Ben ulu Türk Hakanı MEÇO HAN'ın subaylarından Tuluğu Alp Eren'in adsız oğluyum. Yolunsun anamın kara saçları ki, bana babamın, şimdi şu yerde yatansoysuz tarafından öldürüldüğünü söylemedi.

Yeni duydum, hemen geldim. Şimdi herkesin gözü önünde babamın öcünü alıyorum! Tanık olun.

-Dur! Yapma! diye zayıf bir ses duyuldu. **Sarıçiçek,** yemek masasında ayağa kalkmış hıçkıra hıçkıra ağlayarak yalvarıyordu.

"Babamı bana bağışla yalvarırım. Onun yerine ben senden af diliyorum!"

9 yaşındaki kız çocuğunun bu sözleri ortalığı buz gibi dondurdu.

Karaoğlan'ın eli havada kaldı. Artık yapamazdı. **"Aman"** dileyene vurmak Türklükte yoktu.

Bu düşüncelerle **Hu-Bing Tisuyen** denen babasının katilini bağışlamaya hazırlanırken bir vınlama sesi duyuldu.

Kırmızı tüylü uzun bir ok geldi, sol koluna salandı.

Kolu önünde olmasa, göğsünden girip sırtından çıkacaktı.

Başbuğun saray korumalarından biri, genç Türk'ün duraklamasını fırsat bilmiş, gizlice gerdiği katı yayını salıvermişti...

Karaoğlan acı bir çığlık attı.

Bir an her şeyi unuttu. Ve elindeki bıçağı **Hu-Bing Tisuyen**'in boğazına sapladı... Uzun bir kan sütunu havalara fışkırdı...

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Çin beyi olduğu yerde debeleniyordu. Boğazından fışkıran kanlar bahçenin yeşil otlarını kızıl renge bulamıştı.
Can acısıyla sıçrayıp doğrulan kara oğlan sol koluna saplanmış oku sağ eliyle tuttu çıkardı...
Sarıçiçek'in bulunduğu yana döndü ve elindeki oku, "Bu ok beni öldürmek amacıyla atılmasaydı, şimdi baban sağdı!" der gibi, bütün gücüyle fırlattı.
Ok geldi, kızın yanındaki **Hu-Bing**'in tahtı andıran boş koltuğunun arkalığına saplandı.
Bütün gözler o yana dönmüştü... Herkesin yüreği ağzına gelmişti. Ohhh! **Tanrı Buda**'ya şükürler olsun, ok Sarıçiçek'in yanından geçmiş, küçük kıza dokunmamıştı...
Başlar yeniden kanlı meydana döndü... Adsız kara oğlan yok olmuştu!..
Soğukkanlı saray subaylarından biri hemen koştu, iki adım gerideki gongun topuzunu aldı, bütün gücüyle vurmaya başladı.
Bu bütün saray bekçileri için en büyük "silah başı" çağrısıydı. Asker - subay bütün görevliler bir anda "uçup giden" **Türk** çocuğunu aramaya çıkmışlardı. **Başbuğun** kaatili (!) yaralıydı.
Sarayın yüksek duvarlarını aşamazdı nasıl olsa!..
Göz açıp kapayıncaya kadar şölen bahçesinin bütün çıkış kapıları tutuldu.
*
Bütün **Siganfo** sarayı bahçelerinden duyulan gong sesleri,sabaha kadar sürdü... Aranmadık köşe - bucak kalmadı... Amma, küçük kara oğlanın izine bile rastlanmadı.
Kanatlanıp uçmuştu sanki...
Hu-Bing Tisuyen'in yakınları onun kanlı cesedini saraya götürmek üzere bir sedyeye yatırılarken, Sarıçiçek, koltuğa saplanan oku çıkarıp eline almış, dişlerini gıcırdatarak söylenıyordu:
- Burada, herkesin önünde and içiyorum! Ben de onu, babamın katilini, işini yarım bırakan bu okla öldüreceğim!..

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Günler haftaları, aylar yılları kovaladı. Zaman su gibi akıp geçti. Amma... **Çin başbuğu Hu-Bing Tisuyen**'in bacak kadar bir Türk çocuğu tarafından öldürülmesi unutulmadı. Üstelik, dallandı budaklandı, adsız oğlanın bir cin, bir azrail olduğu söylentileri aldı yürüdü..
704-705 yıllarında, **Türkler**'in yıldızı yeniden parlamaya başlamıştı. **Bilge Kağan**'la kardeşi **Kültigin (Gültegin)**, amcaları **Göktürkler**'in **Hakan Kapagan Kağan**'ı zaferden zafere koşturuyorlardı...
Kurt başlı, kızıl tuğdan, örülü yeni bir sancak açmış, dağınık Türk boylarını çevrelerinde toplamış, atalarının dilini, törelerini, şanla dolu cenk savlarını onlara öğretmişlerdi.. Yedi kişiyle dağa çıkan bir kümeden büyük bir ulus doğuyordu.
Zengin **Çinliler**'e bir kuru ekmek için el açan beceriksiz **Türkler**, şimdi atlanmış, pusatlanmış (pusat: silah), Çinliler'e her alanda kafa tutar olmuşlardı.Hele, adına **ALPAGO NOYAN** denen bir cilasunları vardı ki... ardına taktığı 40 yiğidiyle akıl almaz kahramanlık örnekleri veriyor, en güçlü **Çin** birliklerini vuruyor, koca koca **şarları** (şehir) basıyordu.Şimdi, bütün Çin ülkesinde, **"yiğit"** geçinen zengin çocuklarının, çabucak ün kazanmak isteyen saray prenslerinin gönüllerinde yatan en büyük, hatta tek istek bu **ALPAGO** denen **Türk** akıncısını bir yerde kıstırıp, bir güzel tepelemek olmuştu.
Genç **Çin** kızlarıysa; korkuyla karışık anlaşılmaz bir heyecanla, tolunaylı bir gecede.. bir ıssızda.. gizlice.. onunla karşı karşıya gelmeyi düşlüyorlardı.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Çin Beyleri'nden **Çing-Tao**'nun oğlu **Tay Çeu**, babasını kandırıp **Türk** göreneği üzere ad kazanmak istemişti. Aklınca, Çin'e yerleşmiş sayıları oldukça çok Türklerin gönlünü çalmak için en iyi yollardan biri gibi göründü...

Tay Çeu da, pek çok Çin prensi gibi, **ALPAGO** denen efsane uğruyu bir gün bir yerde kıstırıp kellesini uçurmayı aklına koymuştu. Bunu başarabilmek için de asıl amacı belli etmeden, Türk toplumunun gönlünü kazanmak gerekiyordu.Türklerin "ad koyma" törenine nice düşkün olduğunu bildiği için o da, büyük bir şölen düzenlemiş, herkesi yeme-içmeye çağırmıştı.

Babasının saray bahçesindeki geniş çayırlığa dağ gibi et yığdırmış, bakraçlar dolusu kımız ve pirinç şarabı hazırlatmıştı.Davullar çalıyor, şaklabanlar orta yerde soytarılıklar yapıyor, çoktan kafayı bulmuş, davetlileri gülmekten kırıp geçiriyorlardı. Ansızın, adamın ödünü koparan bir boru öttü...Koca olmuş, sakalı göbeğini döven bir Çin Bahadır'ı atının üstünde ortaya çıktı.

-Ey yüce Buda'nın sevgili kulları! Susun! Ve dinleyin! ünü acunu sarmış kutlu Çin Hakanı'nın yüce beylerinden Çing Tao'nun oğlu değerli subaylarımızdan Tay Çeu şu er meydanında, kendi öz cevherini ortaya serecek bileğinin hakkıyla, pazusunun gücüyle ad kazanacaktır. Tanrı Buda onun yardımcısı olsun... alkış bizden, cesaret ondan! Haydi, açılın! Meydanı boşaltın!

Cüceler, soytarılar, çocuklar bir anda meydanı boşalttılar... Dede çekilip giderken, davul-zurna sesleri arasında, boylu poslu, yakışıklı bir Çin genci, elinde uzun bir bıçakla ortaya çıktı.

Bey oğlu **TAY ÇEU**'ydu bu...

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

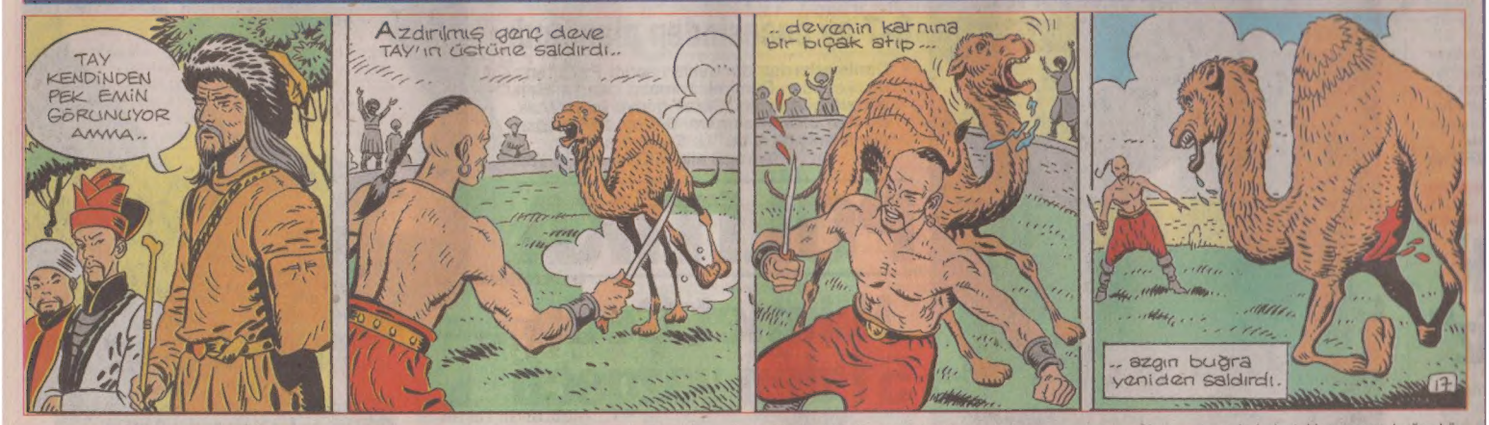

Koca alanı çepeçevre kuşatan davetliler, orta yerde dayı dayı dolaşan genç kumandanı coşkuyla alkışlamaya başladılar.

TAY-ÇEU, gördüğü ilgiden pek memnun büsbütün kasılarak, alana salınacak buğrayı (genç deve) beklerken, uzun bıçağını kalın şayak poturuna vura vura dolanıyordu.

Seyirciler arasında uzun külahını yana yıkmış, keskin ve alaycı bakışlı, orta yaşlı bir adam yüksek sesle ve **Türkçe** söylendi:

-Tay kendinden pek emin görünüyor! Tengri yüzünü ak çıkarsın. Yoksa yazık olur bu yaman gence!.

Yanındakiler **Türkçe** konuşan adama döndüler, baştan aşağı bir süzdüler. Sol kolunun dirseğinden kopuk olduğu ikiye katlı kol yerinden anlaşılıyordu.

Güneşten yanık yüzü kırış kırış bu **Türk**'ün alaycı konuşmasına bir-iki Çinli biraz homurdandı amma işi ileri götürmediler. Ad koyma şöleni ne de olsa Türklerin gönlünü kazanmak için yapılıyordu.

Birden bir çığrışmadır koptu.

Seyirciler:

-Buğra!... Buğra!.. diye bağrışmaya başladılar... Ve...

Ağzı köpükler içinde, genç, azgın bir deve kükreyerek alana girdi.

Elinde bıçakla orta yerde kendini bekleyen **TAY**'ın üstüne saldırdı. **TAY** bacaklarını gerdi, küçük küçük zıplayarak, üstüne doğru gelen bu canavarı karşılamaya hazırlandı.

Alanın ortasında buluştukları zaman buğra körpecik genci ısırmak için ağzını kocaman açtı, üstüne çökmek istedi... Aynı anda iki ön bacağı arasından dalan **TAY** devenin karnına bir bıçak atıp öbür yana geçiverdi.

Birden oluktan fışkırır gibi saçılan kanları görünce, seyirciler ayağa fırlayıp delikanlıyı çılgınca alkışlamaya başladılar. Fakat, bu yara genç deveyi büsbütün azdırmıştı.

Büyük bir öfkeyle yeniden saldırdı **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Küçük meydanı çevreleyen alçak duvar üstünde oturanlar da ayağa fırlamış heyecan içinde çığlıklar atıyorlardı.

Buğra (genç erkek deve) karnından kanlar aka aka, delice bir öfkeyle **TAY**'ın üstüne geliyordu.

Genç subay, ikinci bir kez karnının altından geçip bir bıçak daha vurmak istedi.

Amma olmadı. Başına geleceği öğrenmiş olan deve bu kez uzaktan savurduğu bir tekmeyle **TAY**'ı yere yıktı.

Hızını alamamıştı. Halka doğru koşusunu sürdürünce tüm seyirciler birbirini ezerek sağa sola kaçışmaya başladılar.

Tam o sırada, tek kollu Türk köylüsünün elinde sopasıyla alçak duvardan devenin önüne atladığı görüldü.

Bu bir çılgınlıktı.

Deve güreşini tanımış olanlar iyi bilirlerdi, yaralı bir buğra Asya kaplanından daha yırtıcı olur, kızdığı yaratığı öldürmeden yatırmazdı.

Böyle bir buğranın önüne, silahsız, kalınca bir değnekle atılan bu saçları ağarmış köylü ne yapmak istiyordu?

Ölümüne mi susamıştı?

TAY yediği tekmenin zoruyla yıkıldığı yerden kalkamamıştı.

Sendeleyerek doğrulmaya, devenin nerede olduğunu kestirmeye çalışıyordu.

Deveyi gördüğünde gözlerine inanamadı.

Başı, Türk işi börklü, ufak tefek bir adamı, elindeki sopayı genç buğranın arka ayakları arasına sokup onu çökertmiş, alçak set üstüne çıkmasını önlemişti.

Azgın deve set üstüne çıkıp halk arasına bir dalsaydı en az 20 kişiyi ezer parçalardı.

Yaralı buğra ayağa kalktığında karşısında kimseyi göremedi. eli sopalı, tek kollu köylü yok olmuştu.Uzakta ayakta sendeleyen TAY'ı gördü bütün hıncıyla onun üstüne koptu (koştu). **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY, elinde bıçak, azıgın devenin gelişini bekledi... Durgundu... Alana ilk çıktığı gibi durduğu yerde, deli taylar gibi eşinmiyordu şimdi...

Belli ki, içine bir korku düşmüştü... Ya bir tekme de şimdi yerseydi?.. Azgın deve, boynundan kaptığı gibi havaya kaldırıp yere çalarsaydı?..

Tam o sırada, bulutlardan gelen gök gürlemesi gibi bir ses ortalığı inletti.

-Be hey sersemler! Ne durursunuz? Kopuz çalıp dizleri titreyen bayınızı yüreklendirsenize!..

TAY, bir an gözünü deveden kaçırıp sesin geldiği yana baktı.

Demin ki tek kollu adamdı bağıran. Dövüş sırasında, kendisine övgüler düzüp, saz çalarak böy (methiye, övgü dizeleri) söyleyecek Çin gençlerini azarlıyordu.

Yeniden, kendisine iyice yaklaşmış olan azgın, yaralı buğraya döndü.

Türk akıncısı **ALPAGO Noyan**'ın seçkin 40 yiğidi var diye, **TAY** da kendine 40 yiğitlik bir fedai birliği düzenlemişti. Barışta savaşta bu 40 celasun **TAY**'ın yanında bulunacak, etle tırnak gibi birbirlerinden ayrılmayacaklardı.

Gel gelelim, bu 40 Çinli celasun, kopuz çalma, böy söyleme nedir bilmiyorlardı.

Kolsuz adamdan azarı işitince kopuzlarını kucaklayıp ayağa kalktılar. Tek koluyla ölçü verip gür sesiyle böy söyleyen Türk köylüsünün ardına takılıp alana indiler...

"TAY çocuk bey oğlu/Yerde yatıp durursun/Kanlı olmuş toprağa/Saçsız başın vurursun!.. / Kara buğra geliyor/Adına ad katıyor/Tengri için kalk yiğidim/Albıza tırpan at yiğidim!"

TAY birden dirilmişti. 40 yiğidini yanıbaşında görünce, ömründe ilk kez böy dinleyince gönlüne bir güven gelmiş, dizleri titremez, yüreği gümlemez olmuştu.

-SAVULUUUN!.. diye bir nara atıp yerinden fırladı. **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

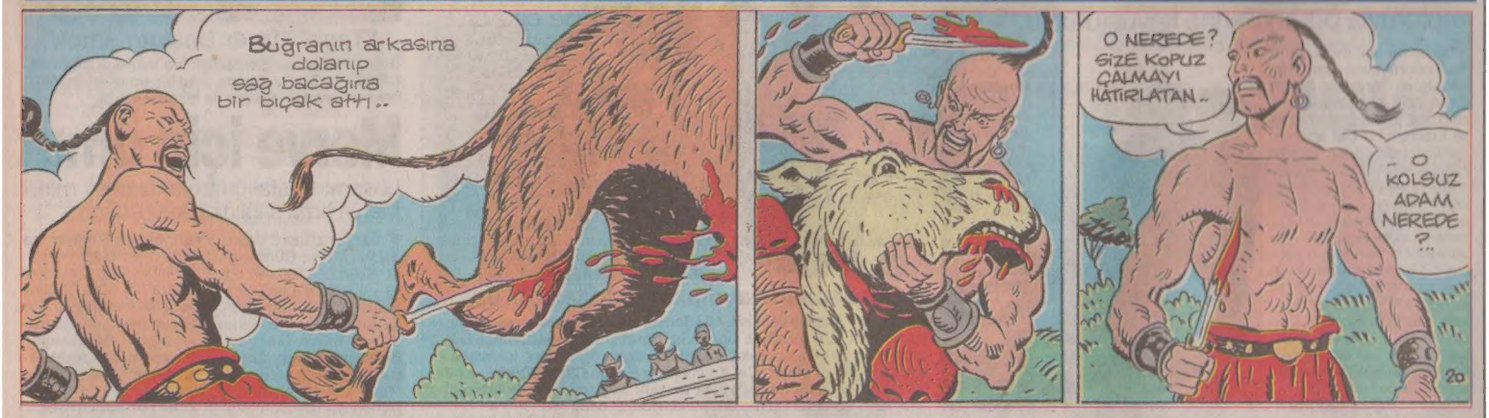

40 yiğidin hep birden kopuz çalıp nâ'ra atarak böy söylemesi TAY'a anlaşılmaz bir cesaret ve güç vermişti.

Tam o anda üstüne gelen devenin arka bacağına bir bıçak attı, boydan boya yardı... Koca buğra avaz avaz öyle bir böğürdü ki, kadınların kızların yürekleri sızladı...

Topallıyordu... Sağ arka bacağı tutmaz olmuştu. Bunu bekleyen TAY, arkadan dolanıp, sağ yandan sıkı bir omuz vurdu, koca deve yanüstü devrildi...

Alkış sesleri,sevinç çığlıkları yeri göğü inletti...

TAY koştu, geldi. Boyun üstüne oturtup, devenin başını geriye kanırttı ve uzun bıçağını boğazına çalıverdi.

Oluk gibi kan fışkırdı... Koca buğra tepindi.. titredi.. katıldı kaldı.

TAY'ın 40 yiğidi artık böy söylemeyi öğrenmişlerdi. Susmak durmak bilmeden kopuz çalıp övgü diziyorlardı.

İçlerinden birkaçı gelip TAY'ı kucakladılar, omuzlarına aldılar. Alanda koşturmaya başladılar... Çin kızları zaten ayılıp bayıldıkları bu ünlü gencin yeni başarısını çılgınca alkışlıyorlardı.

Kocamış, eski Çin bogatırları sevinçten çocuk gibi ağlıyorlardı... İşte... Türk ALPAGO'ya meydan okuyacak Çin bahadırı bulunmuştu.

Göklere yükselen alkış sesleri TAY'ın umurunda değildi.

– Nerede o! Nerede o! diye bağırıyordu.

Gençler durdular. Yere indirdiler. Sordular:

– Kimi arıyorsun, yüce TAY-ÇEU?

– Size kopuz çaldıran, beni övmeniz için yol gösteren kolsuz adam! Nerede o?...

Hep birden, döne döne bakındılar, arandılar...

Tek kollu, hafif kambur, yaşlı köylü görünürde yoktu!..

Çekip gitmişti!..

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Sarıçiçek, sarayında **TAY-ÇEU**'nun ad kazanması şerefine bir gece düzenlemiş, **Siganfo**'nun seçkin, soylu ailelerini davet etmişti...

Dört pehlivanın taşıdığı tahtırevanı içinde kuştüyü minderlere yangelmiş, tatlı tatlı düşlere dalmış gitmişti..

Kendini kuğu boyunlu bir kır at üstünde Türk savaşçılarını önüne katmış kovalarken görüyordu. Artık **KÜLTIGIN**'e, **BELKEHAN**'a, onların ünlü binbaşısı **ALPAGO Noyan**'a bile karşı koyacak güçte görüyordu kendisini...

Böyle tatlı hayallere dalmış giderken bindiği tahtı revanı sarsıldı. Atlı korumalarının bağırtılarını duydu:

-HEEY! DUR!

-HEEY! NE YAPIYORSUN?

TAY-ÇEU, ne olduğunu anlamak için perdeyi aralayıp dışarı bakmak isterken tahtırevanının kapısı açıldı, bir kolsuz adam içeri dalıverdi...

Bugün, ad koyma töreninde azgın buğrayı çökerek, dili tutulmuş 40 Çinli yiğide böy söyleterek, sonra da cin gibi ortalıktan kaybolarak herkesi şaşırtan kolsuz adamdı bu!..

TAY, ne diyeceğini şaşırdı.

Onu gördüğüne sevinmiş, fakat böyle saygısızca tahtırevanına binip sırıtarak karşısına geçip kurulmasına da çok sinirlenmişti.

Gene de kendisini tuttu:

-Benden bir şey mi isteyecektin, diye sordu.

-Evet! Hu-Bing'in sarayıkte gidelim, diyecektim!

-Davetli misiniz?

-Hayır! Yoksullar saraylara davet edilmezler, biliyorsun!

-Üstelik Türksün!

-Bu bir suç mu yoksa?

-Suç değil ama Hu-Bing TISUYEN'in sarayına gidebilmek için çok büyük bir engel... Sarıçiçek, Türklere karşı müthiş bir kinle dolu... Talihine küs, dostum. (SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

TAY-ÇEU, kolsuz adamın tahtırevandan inmeye hiç niyetli olmadığını görmüştü. Başını küçük pencereden gösterip adamlarına seslendi:

-Yola devam!

Sonra kolsuz adama:

-Pekâlâ aklının dibini söyle, ne yapmak istiyorsun. Kapılardan içeri seni sokmazlar!

-Günün kahramanı ünlü kumandan TAY-ÇEU'unun tahtırevanına kim "Dur!" diyebilir!

Bu laf **TAY**'ın hoşuma gitmişti. Hafifçe gülümsedi.

-Diyelim, içeri girdik. Seni soran davetlilere ne diyeceğim?

-Otacımdır, diyeceksin! (Otacı: Doktor, falcı, büyücü.)

TAY, bir kahkaha attı:

-Hah hah hah! Bunu tahmin etmeliydim. Azgın bir deveyi ancak usta bir otacı, büyücü çökertebilirdi. Çok güzel! Gel benimle! adın da Kolsuz Otacı olsun! Hah hah hah!

Siganfo sarayları bölgesine açılan kapılardan kolayca geçtiler.

"Kolsuz Otacı"nın dediği gibi, **TAY-ÇEU**'nun tahtırevanını uzaktan gören saray nöbetçileri ve subayları saygıyla selama durup alkış tutuyorlardı.

Hu-Bing'in sarayına geldiklerinde **SARIÇIÇEK** daha da coşkuyla karşıladı yakışıklı kahramanı. **TAY,** genç kızın önünde yerlere kadar eğilerek selam verirken, hemen arkasındaki kılıksız ve tek kollu adam, kazık gibi durmuş, aptal aptal genç kıza bakıyordu.

SARIÇIÇEK, bu akşam bir başka güzeldi... Masallardaki prenseslerden daha güzeldi. Çıkık, hafif kızarık elmacık kemikleri, küçük ağzını çevreleyen ıslak dudakları, yukarı çekik kocaman gözleri adamın içini bayılıyordu...

TAY, belini doğrultamadan kolsuz otacıyı ensesinden tutup aşağı bastırdı:

-Eğil, salak! diye homurdandı dişlerinin arasından.

(SÜRECEK)

KOLSUZ KAHRAMAN

Neden sonra TAY-ÇEU'nun abartmalı selamı sona erip de belini doğrulttuğunda, **SARIÇIÇEK,** avuçlarında sımsıkı tuttuğu **TAY**'ın elini uzun uzun salladı.

-TAY celasun, dedi.

-Bugünkü başarını duydum. Çoksevindim. Seni candan kutlarım. Bütün Çin halkını böyle bir yiğitlik gösterisine çok ihtiyacı vardı. Bunu bize sen sağladın.. İlerde büyük bir başbuğ olacaksın. Seninle daha çok övüneceğiz.

Sözlerinin sonuna geldiğinde, gözü **TAY**'ın hemen arkasında duran kılıksız, tek kollu, hafif kambur adama takılmıştı.

Genç subay kusurunu hemen anladı.

-Benim otacım, köleniz! Biraz görgü sahibi olsun diye onu da getirdim. Bağışlayın.

SARIÇIÇEK, kolsuz adamla konuşmaya gerek görmedi. Hayran bakışlarını yeniden **TAY**'a çevirdi.

-Eskiden beri babamın silah sergisini görmek isterdin. Bugün ünlü bir savaşçı olarak bunu fazlasıyla hakettin. Gel!

Çevresindeki davetlilere döndü:

-Sizler de gelin! Çok ilginçsilahlar göreceksiniz. Bana sorular da sorabilirsiniz.

Daha çok gençler, **SARIÇIÇEK**'e yakın olmak isteyen soylularını çocukları sarayın iç bölmelerine yürüyen iki gencn ardına takılıp uzaklaştılar.

Tek kollu otacı yalnız kalmıştı. Şöyle bir gerindi. Dikildi...

Bir an sırtındaki kambur düzleşir gibi olmuştu.

Boyu da uzamış gibiydi... Çevresine bakındı, deminki yılışık yüzüne ağırbaşlı bir hava gelmişti.

Resimli tavanları, oymalı duvarları, canavar kabartmalı kapıları uzun uzun inceledikten sonra, yeniden kamburlaştı, hafif sırıtarak silah sergisinin bulunduğu iç sofaya seğirtti.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Kolsuz otacı, silah sergisinin bulunduğu taşlığa geldiğinde **SARIÇIÇEK** bir mancınık üzerinde bilgi veriyordu.

– Bu mancınık MİNG soyu zamanından kalma. İki yüz okkalık taşları bin adım uzağa atabilen müthiş bir silah!..

Sonra hemen onun yanında duran dökme bir borunun başına geçti.

– Ama, daha sonraki yüzyıllarda Hun Türkleri bu mancınığı geliştirip daha hafif taşları daha uzağa atan şu mancınığı kullanmaya başladılar...

Sonra, yaramaz bir gülücükle çevresindekilere dönüp ekledi.

– Böylece bizim ağır mancınıklar da battal oldu gitti.

Ziyaretçiler dayanamayıp kahkahalarla gülerken **SARIÇIÇEK**'in sert bir sesle bağırdığı görüldü:

– DOKUNMA ONA!

Herkes, taşlığın kuytu bir yerinde, duvar dibinde elindeki uzun bir oku inceleyen Kolsuz Otacı'ya döndü...

Şaşkın şaşkın **SARIÇIÇEK**'e bakıyordu.

Genç kız, çevik adımlarla ziyaretçileri itip kakarak geldi, öfkeyle oku çekti aldı kolsuz adamın elinden.

– Bağışlayın, dedi, sadece "Ne önemi olabilir bu basit okun?" diye çözmeye çalışıyordum.

– Bu okun önemini benden başka kimse anlayamaz, dedi, SARIÇIÇEK... Öfkeden küçük burnunun minicik delikleri açılıp açılıp kapanıyordu...

Kolsuz adam iyice kamburlaşmıştı. Herkes **SARIÇIÇEK**'in çevresini sarmıştı.

– Bu ok, diye yeniden ve sakin olmaya çalışan bir sesle konuşmaya başladı genç kız. **Babamı öldüren çocuğun canını almak için fırlamıştı yayından... Gitti.. koluna saplandı sadece!.. Kaatil çocuk bu oku kolundan çıkarıp atmış ve bir anda ortalıktan yok olmuştu!...**

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Sarı Çiçek'in gözünden inci gibi yaşlar inmeye başlamıştı.

Tay, gene bir densizlk yaparak sevgili yavuklsunu üzen Kolsuz Otacıya ters ters baktı... Sonra elini şefkatlice ve yavaşça genç kızın omuzuna koydu...

SARIÇIÇEK, elinde sımsıkı tutuğu oku havaya kaldırıdı:

-İşlevini yarım yapan bu oku bugüne kadar özenle sakladım. Sürekli gözümün önünden dursun, acımı unutturmasın, diye onu hergün getçiğim yol üstünde duvara astım!.. Birgün... ilk fırsatta babamın katili o genci bulacağım... Ve onu bu okla, kendi elimle geberteceğim!..

Sözünü bitirirken elindeki oku duvara asılı bir kütük dilimi üstüne hızla indirdi, sapladı...

Sonra, yüzünü elleriyle kapatıp, **TAY**'ın geniş göğsüne yaslandı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Kolsuz Otacı, pek üzülmüş gibiydi.. Yağcılık yapmak için genç kızın çevresine doluşan davetlileri, koluyla, kıçıyla, sağa sola iterek **SARIÇIÇEK**'e doğru ilerledi.

TAY'ın öfkeli bakışlarını görmezlikten gelerek genç kıza iyice sokuldu.

-Güzel ecem, aklınızı bu Karaoğlan'a takmayın. Çevresi sarıldığı halde bir anda ortadan yokolan bu çocuk belki de bir cindir... Albızın tekidir... Böyle tekinsiz ruhlarla başa çıkılmaz... Hem...

TAY-ÇEU, kollarındaki **SARIÇIÇEK** biraz daha sarılarak bağırdı:

-Sus, kolsuz, uğursuz otacı!... Baykuş ağızlı!.. Okun üstünde o çocuğun kanları duruyor!.. Cinlerin kanı akar mı!.. Getir şu oku bana!..

Bütün başlar, okun saplı olduğu duvara asılı kütükten yana döndü...

Herkesin ağzından küçük bir şaşkınlık çığlığı döküldü...

Duvara asılı kütük, üstüne saplanmış okla birlikte yokolmuştu... **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Evet! Duvara asılı, iki pehlıvanın zor kaldırabilecegi koca kütük kaşla göz arasında yokolmuştu.

Kütüğün kendisi kanatlanıp uçmayacağına göre.. onu birileri alıp götürmüştü!..

Amma kim?

Ne için?

Br ağaç kütüğüyle, üstünde kurumuş kan lekeleri bulunan bir ok kimin işine yarardı ki?!!

Bunu, biraz fazla meraklı ve becerikli Kolsuz Otacı yapmış olabilir miydi acaba..? **TAY-ÇEU**, bu düşünceyle yaşlı otacısına baktı.. Yoksul, süt dökmüş kedi gibi, suclu suçlu bir kıyıya sınmiş bakınıyordu.

Çarpık gövdesi iyice öne yıkılmış kamburu büsbütün ortaya çıkmıştı.

Bu yoksul, bin altın versen tek koluyla yerinden bile oynatamaz o kütüğü, diye düşündü.. Hem ne zaman yapacaktı ki bu işi!!!

Kolsuz adam, **TAY-ÇEU** gibi zengin ve geleceği parlak bir kumandanın otacılığını elden kaçırmaktan korkar gibi, iki adım öne çıktı.

Kutlu ecem, saray koruma başkumandanlığına haber versem iyi olur. Anlaşılan, davetliler arasında kötü niyetli birileri var. Bu hırsızlar kaçıp gitmeden...

SAÇMALAMA! diye azarladı **TAY-ÇEU. Durup dururken ortalığı telaşa vermenin anlamı yok ! Hırsızlık yapacak kimse çalacak çok daha değerli yüzlerce şey bulur bu saraydı!..**

Kolsuz Otacı birinin arkasına saklanırken **SARIÇİÇEK** başını kaldırdı. İpekli mendiliyle gözlerini sildi. Artık ağlamıyordu.

O kanlı ok, benim için, değerine paha biçilmez bir eşya idi.

Evet amma, dedi TAY-ÇEU, sizin için değerli!.. Bir hırsız bunun önemini bilemez ki!..

Kolsuz Otacı gene öne çıktı.

Birisi var ki, bu oka saygıdeğer ecemizden bile daha fazla önem veriyor olabilir!

Kim olabilir bu kişi? diye gene azarlayarak sordu TAY-ÇEU..

Katı bir sessizlik çökmüştü taşlığa.

Kolsuz adam, bir an için önemli kişi olmanın tadını çıkara çıkara:

Yıllar önce, dedi. SARIÇİÇEK'in babasını öldüren o kara oğlan!.. **(SÜRECEK)**

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Kolsuz Otacı'nın lafıyla sarayın taşlığına sanki bir göktaşı düşmüştü.. Herkesin dili tutulmuş. **SARIÇİÇEK** iliklerine kadar titremişti.

Bunu sen nereden biliyorsun? diye yöneldi kolsuz adama. Ona ilk kez önem vererek bakıyordu. Ve sorusuna yanıt bekliyordu sabırsızlıkla.

Bunu bilmeyen kimse otacı ya da büyücü olabilir mi? Bizi başkalarından ayıran işte bu tanrı vergisi yetenektir!..

SARIÇİÇEK iyice üstüne yürüdü kolsuz adamın.

Yeteneğine bu kadar güveniyorsan, çabuk söyle bana, o çocuk babamı öldürdüğü gün onca muhafıza rağmen saraydan nasıl kaçtı?

Saraydan kaçmamıştı ki!..

DELİ ETME BENİ! diye avazı çıktığı kadar bağırdı **SARIÇİÇEK. O GÜN HER YER ARANDI, İZİNE BİLE RASTLANMADI!.**

Kolsuz Otacı, insanı gerçekten deli eden bir soğuklukla, yavaş yavaş konuşarak:

Bahçıvan kadının kulübesi de arandı mı?

!...

SARIÇİÇEK bu soruya karşılık veremedi. Veremezdi de.. O zaman ufacık bir çocuktu. Olanı biteni kulaktan duymuştu hep..

Bilemem, dedi. **O günkü muhafız alayı kumandanı şimdi kimbilir nerede, hangi ordunun başında!**

Amma, yanılmıyorsam eğer, bahçıvan kadın bir yere gitmedi. Halkı aynı kulübede yaşıyor!

SARIÇİÇEK'in gözleri sevinçle ışıladı?

Evet! Çok yaşlı amma, dinç ve aklı başında kapı eşiğinde bekleyen nöbetçi ere seslendi?

ÇABUK, BAHÇIVAN EDE KATUN'U GETİRİN BURAYA! KORKUTMADAN, HIRPLAMADAN!..

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Bir subayla iki er koşarak **EDE KATUN** denen bahçıvan kadını getirmeye gittiler.

SARIÇİÇEK, olayın gelişmesini büyük bir merakla bekleyen davetlilerine döndü.

Sevgili dostlarım, dedi. Silah sergimizi bugün burada kesiyoruz. Başka birgün devam ederiz. Siz şimdi ön bahçeye buyurun, birbirinden lezzetli yemekleri ve içecekleri sakın kaçırmayın.

Davetliler yapmacık gülücüklerle karşılık verdiler, teşekkür ettiler..

Amma, aslında hepsinin aklı bir anda kayıplara karışan koca kütükte ve kanlı okta kalmıştı..

Caresizce, taşlıktan çıkıp etlerin, iç pilavların dağ gibi yığıldığı, pirinç şarabının, kımızın çeşme gibi aktığı şölen bahçesine geçtiler...

Biraz sonra, bahçıvan **EDE KATUN, SARIÇİÇEK**'le **TAY-ÇEU**'nun önüne getirilmişti. **Kolsuz Otacı** da biraz beriden yaşlı kadını izliyordu.

EDE KATUN, yaşı bilinemeyecek kadar yaşlı, güneş yanığı yüzü kırışıklarla dolu, çıkık elmacık kemikli, hafif çekik gözleriyle örnek bir Türk ninesiydi.

SARIÇİÇEK'in kendisini apar topar ne için getirttiğini öğrenince şöyle kısa bir an, geçmişte olanları düşündü, toparladı ve anlatmaya başladı:

- Gece, ay ışığı bahçeyi gündüz gibi aydınlatıyordu. Çardak altında yün eğirliyordum. Bir ara lahanalar arasında kımıldayan bir karaltı görmüştüm. "Genc koca bir tarla faresi!" deyip küreği kaptığım gibi üstüne gittimdi. Bir de baktım ki, bir yetişkin çocuk, yattığı yerde, kanlara bulanmış sol kolunu tutmuş kıvranıp duruyor. (SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Tay-Çeu, Ninenin anlattıklarını önemsemez bir tavırla dinliyordu ama, **Sarıçiçek** tek kelimeyi bile kaçırmak istemiyordu.

Koca nine olay dün olmuş gibi anlatıyordu:

Hemen başındaki yazmayı (başörtüsü) çıkarıp çocuğun kolunu sardım, kanamayı durdurdum. Sonra da koltuklayıp kaldırdım. Kulübeme getirdim: yarısını temizledim.. Üstüne tönbeki (kaba tütün) bastırıp sardıydım.. Ağrısı azalmıştı. Yatağında yattığı yerde uyuya kaldı gittiydi.. Ben de yeniden çardak altına oturup , yün eğirmeye koyulduydum. Önümde askerler bağrışa çığrışa koşuşturup duruyorlardı.

Sarıçiçek:

Onlara yaralı olanın içerde olduğunu söylemedin mi?

Aklıma gelir mi! Tam tersi "çıkın bostanımdan! Lahanalarımı, marullarımı mahvettiniz! Uğursuzlar!" diye bağırdım. **Ağzıma gelen küfürü savurdum. Suçlu suçlu savuşup gittilerdi.**

Kolsuz Otacı arkalardan söylendi.

Iyi haltettin! O çocuk bir katildi. Sarıçiçek Ece'nin babasını öldürmüştü!...

Haydi oradan pis kambur! diye tersledi Koca Nine. Yüce başbuğumuz HUBIG TISUYEN'i öldürmek bacak kadar çocuğa mı kalmış!...

Tay-Çeu ortaya atıldı bu kez:

Sonra sonra ne oldu anlat?

Ben sabaha kadar çardak altında oturdum, askerler bir daha gelip lahanaları ezmesinler diye bekledim. Gün ışırken içeri girdiğimde oğlan yatakta yoktu. "Hoşçakal!" bile demeden çekip gitmişti hayırsız!

Tay-Çeu, Sarıçiçek'e döndü.

Işte Türkler böyledir. Yapılan iyiliğe teşekkür bile etmeden arkalarını döner giderler.

Yoo diye lafını kesti nine. **Hakkını yemeyelim. Yıllar sonra da olsa.. arasıra gelir beni ziyaret eder. Dağ tepesinden toplanmış petek petek bal getirir, gönlümü alır...**

NEEE! DIYE BAĞIRDILAR, SARIÇIÇEK'LE TAY-ÇEU İKISI BIRDEN.. SENI ARASIRA ZIYARETE MI GELIR!!! (SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

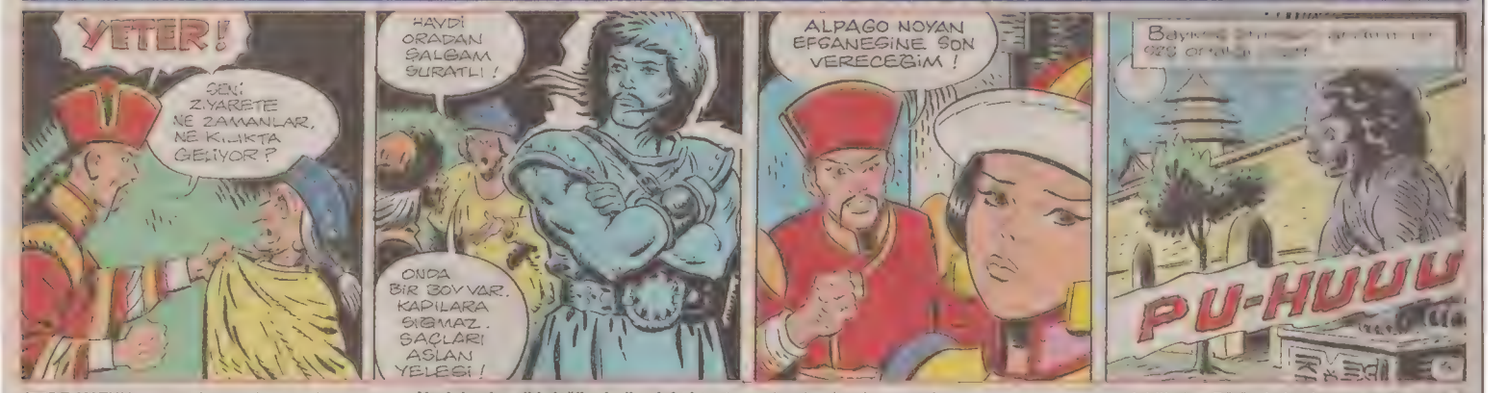

EDE KATUN, sarayın hanımıyla genç kumandanını böylesine şaşırmalarına çok şaşırmıştı.

- Evet, dedi. Neden ziyaretime gelmesin? Çocukken yarasını sarmışım, hayatını kurtarmışım.. Sütü temiz biri...

TAY-ÇEU, azarladı:

- YETER! Seni ziyarete ne zamanlar geliyor? Ne kılıkta? Kadın kılığında mı? Yaşlı bir Buda rahibi kılığında mı?

- Ne kadın kılığında ne de Buda rahibi kılığında.. diye yanıtladı koca nine, kaygısız.. Sade giyimli, uzun saçlı, başında Türk işi bir börk...

- Yani, benim gibi değil mi, diye lafa karıştı Kolsuz Otacı. Bana benziyor muydu? Ben de Türk'üm de!..

EDE KATUN yüzünü buruşturarak:

- Haydi oradan, şalgam suratlı. Sen kiliim, ALPAGO Noyan kim! Onda bir boy var, kapılara sığmaz.. Aslan yelesi saçlarıyla, tam bir erkek güzeli o.

SARIÇIÇEK:

- Adı ALPAGO, öyle mi! diye mırıldandı.. Demek, adını çok duyduğu ALPAGO NOYAN, babasını öldüren o bacaksız kara oğlandı.

SARIÇIÇEK, burnundan soluyordu. Gözleri çakmak çakmak yanıyordu.

- ALPAGO Noyan ha! diye yineledi.

TAY-ÇEU, biraz da çekinerek:

- Üzülmeyin, dedi. **Bugüne kadar meydanı boş bulmuş, sarayın bahçesine arasıra ziyarete gelecek kadar şımarmış.. Buna sevinmek gerek, çünkü bugünden sonra onunla ben meşgul olacağım. İlk gelişimde karşısında beni bulacak.. Ve bu da onun sonu olacak.. ALPAGO efsanesi kesinkes sona erecek!..**

- Teşekkür ederim, TAY, dedi.

SARIÇIÇEK, düşünceli düşünceli. **O'nun hakkından gelecek bogatır ancak sen olabilirsin.. Bütün imkanlarının senin emrine veriyorum. Yeter ki,ALPAGO denen bu kaatil uğruyu, canlı ya da cansız ele geçir, bana getir...**

TAY'ın, nicedir rüyalarına giren bir yakarış, bir teslim oluştu bu.. Güzeller güzeli **SARIÇIÇEK** artık kucağına düşmüştü.. Zevkten uçuyordu genç kumandan.. Fakat... Baykuş ötmesini andıran fakat ondan bin kez daha güçlü bir ses duyuldu. Yer, gök, inim inim inledi.

Saray bekçilerinin korkulu "**tehlike borusu**"ydu bu.. **SARIÇIÇEK**'in benzi iyice soldu...

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

Baykuş sesini andıran korkunç boru sesi bir iki kez daha öttü ve sustu.

Şölen bahçesindeki şamata zaten ilk boru sesiyle susmuştu. Herkes şaşkın birbirine bakışırken, asma bahçesinin altındaki yoldan bir çığırtkanın sıtma görmemiş sesi duyuldu:

Eeeey yüce hakanımızın büyük kudreti sayesinde mutlu bir yaşam sürdüren Çin beyleri, prensleri, subayları, askerleri ve halkı!.. Susun! sesime kulak verin! Ünlü Türk akıncısı ALPAGO namlı Kırgızın (burada, hakaret amacıyla, dağlı, vahşi, haydut anlamında kullanılıyor.) **başkentimiz Hanbalığ şarına girdiği öğrenilmiştir!**

Çığırtkan, bildirisinin etkisini denetlemek isteyen gibi sustu.

Şölen bahçesinden bir uğultu yükseldi.

SARIÇIÇEK, TAY ÇEU'nun kolunu tuttu, **Kolsuz Otacı**, gizli bir gülümsemeyle çığırtkana kulak kesilmişti. Ne de olsa. o da bir **Türk**'tü ve **ALPAGO**'nun Çinlileri böylesine korkutmuş olmasından gurur duyuyordu.

Çığırtkan:

Duyduk duymadık demeyin! diye yeniden başladı çığırmaya. **ALPAGO denen bu kanlı katile yardım eden, onu evinde barındıran, barındığı yeri bilipte en yakın karakola haber vermeyen, kim olursa olsun, sorgusuz, yargısız başı vurulacaktır!.. ALPAGO'yu canlı getirene bir at yükü altın, kellesini getirene kendi ağırlığınca altın ödül olarak verilecektir!..**

Çığırtkan, " **DUYDUK DUYMADIK DEMEYIN!**" diyerek davulunu gümlete gümlete uzaklaşırken **TAY-ÇEU, SARIÇIÇEK**'e döndü. Askerce hafif öne eğilerek selam durdu.

Saygıdeğer ecem, izin verirseniz ben çevrede güvenlik durumunu denetleyeyim. Koruma subayları ile görüşeyim. Otacım sizinle kalabilir mi?

Ben de sizden bunu rica edecektim değerli dostum.

Kolsuz Otacı izinsiz lafa karıştı:

Ben kulunuz ulu ecemizin kapısına bir çul serip nöbet tutacağım o konuda endişeniz olmasın, kumandanım!

TAY-ÇEU, Otacıya ters ters baktı ve **SARIÇIÇEK**'i bir kez daha selamlayıp koşar adım uzaklaştı.

(SÜRECEK)

KOLSUZ KAHRAMAN

SARIÇİÇEK önde, **Kolsuz Otacı** iki adım gerisinde, onun ardında biri yaşlı biri genç iki cariye, konağın mermer koridorlarını hızlı adımlarla geçtiler.. Her yol ağzında ikişer asker nöbet tutuyordu amma, duvarlardan aşağı sallanan canavar resimleri işlenmiş bayraklar ağır ağır kımıldadıkça insanın yüreği ağzına geliyordu.

Otacı SARIÇİÇEK'e yaklaşıp:

- Ister misiniz, dedi, **şu ALPAGO denen uğru şurada karşınıza çıksın da ben onu bir güzel tepeleyip vaad edilen şu bir at yükü altına sahip olayım?..**

SARIÇİÇEK birden durdu.

Otacı'ya döndü. Bakışlarından çok sinirlendiği anlaşılıyordu.

-Bana bak, Otacı! dedi. **Belki beni güldürmek için söyledin bu sözü ama.. Şakanın hiç zamanı değil!..**

- Yooo.. Asla güldürmek için söylemedim.. Gayet ciddiyim!

SARIÇİÇEK derin bir nefes aldı. Kötü bir söz söylememek için kendini zor tutuyordu.

- Seni akıllı, bilge bir kişi sanıyordum. Onun için yanımda kalmana izin vermiştim. Oysa şu son söylediklerin yarı kaçık bir bunak olduğunu gösteriyor.

- Neden, saygıdeğer ecem?

Otacı'nın arsızlığı genç saraylı kızı çileden çıkarmıştı..

Patladı:

- Şu tek kolunla, titreyen dizlerinde koskoca ALPAGO'ya karşı ne yapabilirsin ki!. Onun gölgesini uzaktan görsen kaçacak delik ararsın sen!..

SARIÇİÇEK bu sözleri tam bir yol ağzında, dev gibi iriyarı ikı Çinli askerin onunde soylemişti.. Iki nobetcı de kendilerini tutamayıp kazma dişlerini gostere gostere gulmeye baslamıslardı.

Kolsuz Otacı, SARIÇİÇEK'e birşey soylemeden sağına düşen askere doğru yürüdü. Onunde durdu.. Gulmesini surduren askerin bel kemerine elini attı.. Bir sıkıledı.. Tuttu, koca insan azman nobetçiyi tek elyle havaya kaldırdı.

SARIÇİÇEK olduğu yerde donmuş kalmıştı. Gozlerine inanamıyordu

(SURECEK)

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kolsuz Otacı, insan azmanı nöbetçiyi havada bir iki çevirdikten sonra, biraz once bir kaç gulen ikinci nobetçinin ustune fırlattı.

Iki Çinli asker geniş taş merdivenden aşağı adalta [illegible] yuvarlandılar.

Kolsuz Otacı, dili tutulmuş gibi bakakalan SARIÇİÇEK'e dondu.

- Bağışlayın, dedi. Sizin güveninizi sağlamak için böyle bir gösteriyi yapmak zorundaydım.

SARIÇİÇEK:

- Bu yaşla... Tek kolla... diye mırıldandı. Bir an **"Acaba rüya mı görüyorum?"** diye düşündüğü bile oldu.. Uzun tırnaklarıyla öbür elini cırmıkladı. Çok fena canı yanınca rüyada olmadığını anladı..

"Bu Otacı, yaman bir ihtiyar" diye aklından geçirdi. **"Hem zeki, hem güçlü!. Aklıyla bahçıvan kadını buldu, tek koluyla da dev gibi iki nöbetçiyi hakladı!.. Ancak böyle birisi yakınımda olursa rahat uyku uyuyabilirim."**

- Sen artık TAY-ÇEU'nun değil benim özel otacımsın, dedi.

Kolsuz adam yerlere kadar eğildi.

- Şu kağşamış (çökmüş) **ömrünün son baharında bana bundan büyük şeref bağışlanamaz.. Fakat...**

- Fakat ne! diye birden parladı genç kız. Şimdiye kadar bir isteği ikiletilmeden yapılmıştı. Ters laflara alışkın değildi...

- Fakatı şu, saygıdeğer ecem, diye açıkladı, Kolsuz adam. **Gerçek bir Otacı ilk sahibi izin vermedikçe başka birinin hizmetine girmez.. Ben de bu çok eski otacı geleneğine aykırı bir iş yapamam.. İzin verin, gidiyor TAY-ÇEU bahadırı bulayım, isteğinizi ona ulaştırayım. Sizi kıracağını hiç sanmam.** (Birden arsız arsız sırıttı.) **Ayrıca ben den kurtulacağı için bun çok da sevinecektir!**

SARIÇİÇEK, rahat bir soluk aldı.

- Pekala. Haydi, git! Işi sonuçlandırmış olarak ve hemen dön!..

Kolsuz adam, selamla karışık topukları üstünde döndü, kamburunu çıkararak, uzun dehlizlerden birine daldı, karanlıkta kayboldu.

(SÜRECEK)

Konu: ABDULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

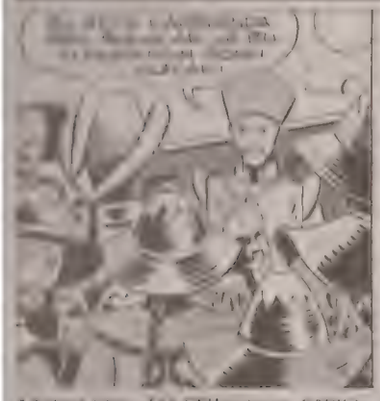

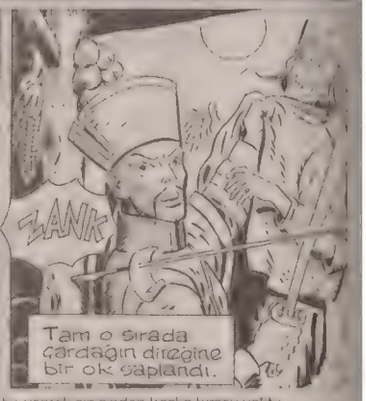

K[illegible] TAY-CEU [illegible] SARIÇİÇEK [illegible] gönmekle kalma[illegible] Kolunu sallayarak [illegible] Ben de [illegible] "Sarayı hangi [illegible] Bu gece çıkı[illegible] bu onun sonu ola[illegible]cak. Şimdi, gözünüzü dört açın! Beni iyi dinle[illegible]

[illegible] kalmadı. Uzaktan, sarayın havuzlu [illegible] geliyordu.

- TUTUN! YOLUNU KESİN! KAÇIYOR!

TAY CEU, [illegible] yola dökü[illegible]

Sırtında yarasa kanadı gibi uçuşan pelerinyle [illegible] bir [illegible] kanlı şarlar [illegible] EDE KATUN'un bodurunu [illegible] uzaklaş[illegible] kaçmıştı.

- ALPAGO! [illegible]

[illegible]

Genç binbaşı (TAY yeni binbaşı olmuştu) öyle hızlı koşuyordu ki, seçme savaşçıları çok ar[illegible]kalarda kalmışlardı.

EDE KATUN'un kulübesine geldiğinde onu şe[illegible]ker kamışı içine ermiş mum dökerken buldu. Yaşlı kadın son derece sakindi. İçinden başını bile kaldırmadı.

- NEREDE O? diye çıkıştı TAY-CEU.

- Kim nerede?

TAY-CEU, bunamış bir kadınla konuşmanın zaman kaybı olduğunu hemen anlamıştı. Başka sö[illegible]zü sormadan kulübenin arkasındaki perdeli kapı[illegible]dan içeri daldı. Tek göz odada bir yer yatağı ve bir yemek sınısından başka birşey yoktu.

Öfkeyle dışarı çıktı. Yaşlı kadını yakasından tu[illegible]tuğu gibi havaya kaldırdı.

- ALPAGO BURAYA GELDİ. SÖYLE, ONU NEREYE SAKLADIN?

EDE KATUN cevap vermedi. Zaten konuşacak halde değildi. Boğulmak üzereydi.

Tam o sırada çardağın direğine "ZANK" diye bir ok saplandı. Ucunda, çeylan derisi üstüne yazılmış bir küçük mektup vardı.

TAY-CEU, koparıverasına çekti aldı mektubu.

- Beni burada bekle. Gelecegim. Şimdi SARI ÇİÇEK'le bir işim var!

(SÜRECEK)

Konu: ABDULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

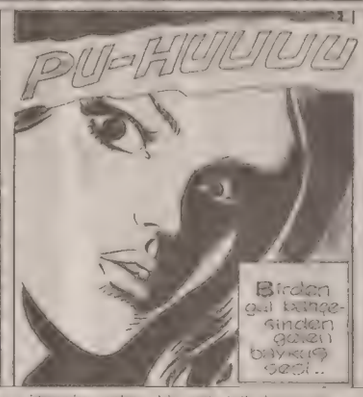

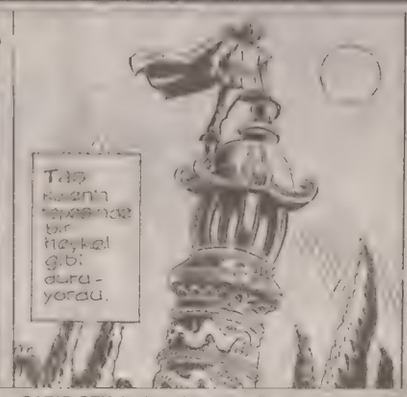

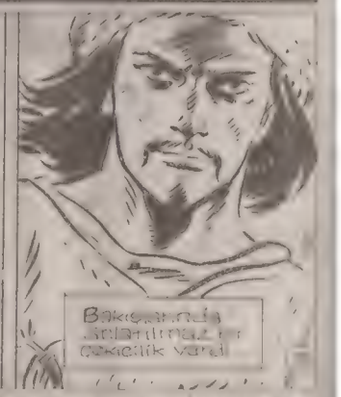

SARIÇİÇEK, sarayda odasına çekilmişti. Sırtından son derece gergindi. Bir duvardan [illegible] gidip gelip geliyordu.

Hizmetçileri, oda güzel koksun diye yaktıkları bulurdanlıkların kokusundan rahatsız oldu. Gidip pencereden açtı.

Ay [illegible] güzel aşılı duruyordu gökyüzünde. [illegible] bahçeyi gündüz gibi aydınlatıyordu.

"Yaşam ne güzel şey" diye düşündü. "Hele aşık olmak. Sevdiği erkekle, huzur içinde şu ay ışığında gül bahçesinde sarmaş dolaş olmak... öpüşmek.. sevişmek.."

[illegible] bahçesinden doğru gelen baykuş ötmesini andıran bir sesle tatlı düşüncelerinden koptu. "Ama, nerede o günler" dedi içinden. "Şu ALPAGO soysuzunun yakalanıp kellesinin bir kargı ucunda gezdirildiğini görmeden bana böyle bir mutluluk yasak."

Baykuş sesi bir daha duyuldu.

SARIÇİÇEK yeniden irkildi.

Amma, merakla pencereden dışarı sarkıp bakmaktan da kendini alamadı.

Çünkü .. bu ikinci ötüş çok yakından gelmişti.

Hem... ışın garibi, bu kez arkanç bir havası da yoktu baykuş sesinin.

SARIÇİÇEK, korkmadan beline kadar sarkarak uzandı. Bir sağa, bir sola bakarken bahçedeki canavarlı su kuleci üstünde heykel gibi duran birini gördü..

Sırtındaki pelerini uçuşmasa adamı taş kulenin tepesinde bir heykel sanabilirdi insan.

Başında Türk işi bir berk vardı, kımıldamadan duran, ama, gözünü ayırmadan kendisine bakan uzun sakallı genç adamın.

Tolun ayın ışığında yıldızı olduğu gibi geçiyordu. Rengi biraz soluktu o kadar. Bakışları sanki hiç de [illegible] gibi, ama [illegible] bir [illegible] gibiydi.

Bir anlatılmaz çekicilik vardı bakışlarında.

SARIÇİÇEK büyülenmiş gibiydi.

Bir ata kapıya koşup Kolsuz Ottar'ı [illegible] alınmayı düşündü. Hem, [illegible] TAY-CEU'yu aramaya gittiğini [illegible] ..."Ya bu insanı deli eden, büyüleyen, [illegible] masallarda rastlanan böylesi güzel bir [illegible] nenin büyüsünü bozarsam" diye [illegible]

Yarasa [illegible] (SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

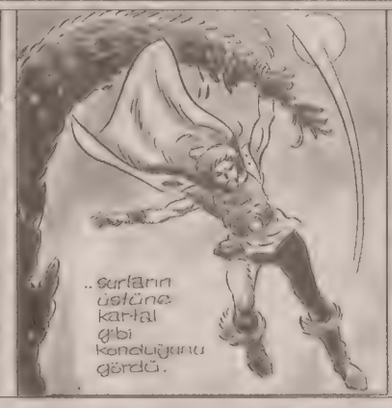

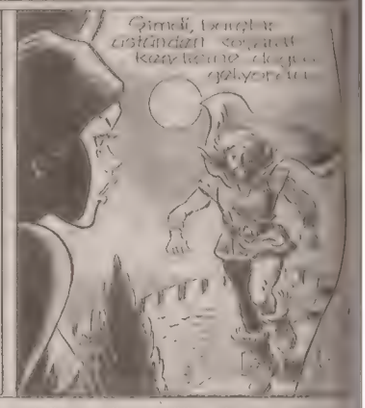

Demek **ALPAGO** buydu!.

Birkaç gün önce, bozkırda uğruların arabasını çevirip koruyucularını öldürdüklerinde, tam kendisini alıp kaçıracakları sırada tanrı **Buda**'nın bir koruyucu meleği gibi yetişen, ona oyun oynayıp atını çalmaya kalkıştığı halde yine de hoşgörülü davranıp saray kapısına kadar getiren o güçlü ve kusursuz insan, ulusal düşman bildiği **ALPAGO**'-ydu ha!..

O gün, tam eline düşmüş iken, ne diye kendisini kaçırıp alıkoymamıştı acaba?

"Herhalde, ünlü ve zengin başkumandan Hu;BING TISUYEN'in kızı olduğunu bilmiyordu" diye düşündü **SARIÇIÇEK**. Bilseydi, kaçırırdı ve fidye olarak dünyanın altınını alırdı **Çin** hükümdarından...

Amma böylesi becerikli, akıllı, şeytana kulahını ters giydiren bir **Türk** akıncısının bunu bilmemesine imkan var mıydı!..

Demek, daha çocuk yaştayken, babasının öcünü almak ve ad kazanmak için kendi babasını öldüren o genç irisi kara oğlan, birkaç yıl içinde böylesine gelişmiş, olgunlaşmış ve **ALPAGO** adıyla bütün **Çinlileri**n korkulu rüyası olmuştu ha!..

SARIÇIÇEK, aklından bunları geçirirken, gözünü kırpmaktan bile korkarak, su kulesi üstündeki **"canlı insan heykeli"**ne bakıyordu.

Birden, tiz bir çığlık attı.

ALPAGO olduğunu sandığı genç adam, havada uçmak ister gibi, kendini boşluğa bırakmıştı..

Sonra.. büyük bir şaşkınlık içinde onun, uzun selvi ağaçlarından birinin tepesine tutunduğunu, ağacın eğilmesinden sağlad[illegible] ivmeyle (kavisle) konağa bağlı surlardan [illegible]rinin üstüne kartal gibi süzülerek kondu[illegible]nu gördü..

Şimdi surların burçları üstünden seke [illegible]ke balkona doğru geliyordu.

Bu kez korktu. **Pencere**den uzaklaşıp k[illegible]pıya koştu. Açıp imdat isteyecekti..

Fakat.. O ne!!!

Kapı açılmıyordu

Dışarıdan surgülenmişti sanki!!!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

- İMDAAAT! YETİŞİN!.. KURTARIN BENIIII!..

SARIÇIÇEK, bir yandan boğazını yırtarcasına bağırıyor yardım istiyor, bir yandan kapıyı açmak için çabalıyordu..

TAY-ÇEU, sarayın taşlığına vardığında **SARIÇIÇEK**'in çığlıklarını ancak duyabilmişti.

Gür sesiyle haykırdı:

- SARIÇIÇEK, KORKMA! YETTİM!..

Mermer basamakları üçer beşer atlayarak **SARIÇIÇEK**'in yatak odasının bulunduğu üçüncü kata ulaşmaya çalışıyordu.

SARIÇIÇEK'in çığlıkları kesilmişti.

Çünkü,korkudan sesi soluğu çıkmaz olmuştu.

Şimdi, sırtını kapıya dayamış, açık pencereden içeri girmek üzere olan beyaz börklü, uzun saçlı genç adama bakıyordu.

İşte!..

Hayalet gibi, kolayca içeri süzülmüş, gözünü gözlerime dikmiş ağır ağır üstüne doğru geliyordu.

Kapının dışından, **TAY-ÇEU**'nun **"GELDİM, SARIÇIÇEK!"** diye bağırdığını duydu

Amma n[illegible]ye yardı!

ALPAGO karşısındaydı şu anda.

Elinde, yıllardır özenle sakladığı, üstünde, çocuk kara oğlanın kurumuş kan lekeleri bulunan intikam okunu tutuyordu.

Babasının katili, küçük kara oğlanı birgün bulup öldürmek amacıyla sakladığı ok şimdi kendi göğsüne mi saplanacaktı?!!

ALPAGO bunu yapmak için mi beklemişti bugüne kadar?..

Bunun için mi böyle bir şölen gecesini seçmişti?..

TAY-ÇEU nerede kalmıştı?

Kolsuz Otacı denen uğursuz kambur nereye kaybolmuştu?..

Neden, şu anda, ikisi birden kapıyı kırıp içeri girmiyorlardı?..

ALPAGO sol elindeki oku sağ eline geçirdi..

SARIÇIÇEK inler gibi, yalvarır gibi, cılız bir çığlık attı.

- HAYIR! HAYIR!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Alpago Noyan, gelmiş, **SARIÇIÇEK'**in önünde durmuştu. Aralarında bir kol uzatımı uzaklık ancak vardı.

SARIÇIÇEK, "Babamı öldürdüğü gibi beni de öldürecek.. Hem de sarayımda.. bir alay muhafızın koruması altındayken.." diye umutsuzca çırpınırken, **Alpago** elindeki oku, korkudan yaprak gibi titreyen genç kıza uzattı.

- Bu oku, yıllarca, bir gün beni öldürmek amacıyla saklamışsın, öyle mi?

SARIÇIÇEK konuşacak halde değildi. Dili tutulmuştu sanki..

Tam o sırada sırtını dayadığı kapı sarsıldı. **TAY-ÇEU'**nun sesi duyuldu:

- SARIÇIÇEK, KORKMA! YETİŞTİM! (Biraz daha zayıf sesle) **Tanrılar canını alsın bunu yapanın. Kapıyı açamıyorum!** (Sesini yeniden yükselterek) **CESUR OL, SARIÇİÇEK! SANA KIMSE SOKULAMAZ!.**

SARIÇIÇEK büyük korkusuna rağmen **"Koca kavak, biraz sonra beni ölmüş bulacak, haberi yok!"** diye düşünmekten kendini alamadı.

ALPAGO, oku uzattığı elini indirmemişti.

- Al, dedi. **"Al şunu, göğsümo sapla! Beni öldür, rahatla!.."**

SARIÇIÇEK utan[illegible] **ALPAGO,** birden uzandı, sağ elini tuttu, oku avucuna tıkıştırdı.

- HAYDI! İŞTE BEKLEDİĞİN FIRSAT! SAPLA!

SARIÇIÇEK'in g[illegible] iniyordu şimdi.

- Hayır, de[illegible] **"Yanlıyorsun. Hiçbir zaman böyle bir şey düşünmedim."**

D[illegible] **TAY-ÇEU'**nun öfkeli sesi duyu[illegible]

- OTACI! KOLSUZ OTACI, HANGİ CEHENNEMDESİN, ALBİZİN (şeytanın) **TOHUMU! GEL, YARDIM EEEET!..**

- Bana yalan söyleme, dedi **ALPAGO. "Bana yalan söylenmez çünkü benim her yerde gözüm, kulağım vardır..**

Rüzgar sesinden, kuş cıvıltısından, böcek çırçırından herşeyi duyar, öğrenirim ben!.."

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

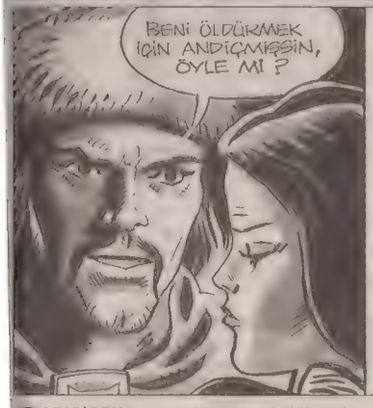

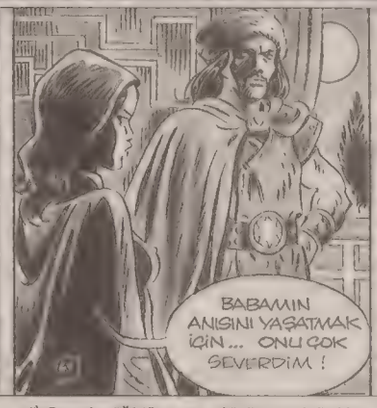

SARIÇIÇEK'in parmaklarında, değöl saplamaya, oku tutmaya bile yetecek güç kalmamıştı.

Ok, parmakları arasından kaydı yere düştü.

ALPAGO, gözünü genç kızdan ayırmadan eğildi aldı oku.. Şimdi iki elini yumruk yapıp beline dayamıştı.

- Beni öldürmek için and içmişsin. Bütün toplantılarda varını yoğunu bu yolda harcamaya hazır olduğunu söylüyormuşsun!

- Yalan! Yalan! diye inledi **SARIÇIÇEK.** Biraz yureklenmişti. **ALPAGO** denen bu canavan yumuşatabileceği umudu doğmuştu içinde.

Dışarıdan kapıya inen balta sesleri duyulmuyordu bu kez.

SARIÇIÇEK'in dikkatini çekmişti.

ALPAGO denen bu iblis dışarıdaki patırtıdan hiç çekinmiyordu.

Sanki, birazdan kapıyı kırıp içeri doluşacak adamlar Çin'in en seçkin savaşçıları değil de kendi beslemeleriydiler.

ALPAGO'nun sesi değişmişti.

Ya da **SARIÇIÇEK'**e öyle gelmişti.

Biraz önceki ürkünç hava yoktu sesinde şimdi. Genç kız **"Öldürmeyecek"** diye geçirdi aklından.

ALPAGO:

- Pekala, diyelim, beni öldürmeyi hiçbir zaman düşünmedin.. Başıma ödüller koymadın.. Bunlar hep çevremdeki kokuşmuş yağcı yavşakların (yavşak: at yavrusu) **uydurmaları.. Öyleyse bu oku özenle ne diye sakladım bunca yıl?**

- Babamın anısını yaşatmak için.. Onun başka silahlarını da, eşyalarını da saklıyorum. Onu çok severdim. Taparcasına!.

SARIÇIÇEK iki elini yüzüne kapamış hüngür hüngür ağlıyordu.

ALPAGO:

- Biz Türkler, ana-baba sevgisine çok saygı duyarız.. Acını anlıyorum.. Seni bir şartla bağışlayabilirim!.

SARIÇIÇEK sevinçle başını kaldırdı. Yüzünü açtı. Yüzü, 5 yaşında bir çocuğun [illegible] bi, salya sümük içinde kalmıştı.

- Nedir bu şart? Aile şerefine ve namusuma dokunmayacak her türlü şartını kabul etmeye hazırım..

(SÜRECEK)

Esen APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO, elinde tuttuğu, üstünde kurumuş kendi kanı bulunan oku, masum bir zeytin dalıymış gibi **SARIÇİÇEK**'in yüzüne yüzüne sallayarak:

- Biz Türkler için herkesin namusu ve şerefi kutsaldır. En ölümcül düşmanımız için bile olsa.. belki onun kafasını uçurur, cezasını veririz amma, soyunu ve ailesini utandıracak, insanlığa yakışmayan davranışlarda asla bulunmayız!.

SARIÇİÇEK, burnunu ceke ceke "**anlıyorum**" der gibi başını sallıyordu.

- Sana sordum; Türklerle Çinliler arasına düşmanlık tohumları serpilmesine ön-ayak olmayacaksın, bunu yapanlara karşı çıkacaksın! Şu cennet topraklarda iki ulusun kardeşçe yaşaması için gayret sarfedeceksin!..

SARIÇİÇEK, kızarmış gözleriyle şaşkın şaşkın bakıyordu **ALPAGO**'ya. Hayatta hıç duymadığı şeyler söylüyordu Göktürk savaşçısı.. Güçlü, dostluktan, birlikte esenlik içinde yaşamaktan söz ediyordu.

Dışarıda **TAY-ÇEU** kapı önünde toplanmış savaşçılarına bağırıyordu:

- Daha büyük bir balta istiyorum. Kapı halkalarını zincirle bağlamışlar!. Bunu yapanları elime bir geçirirsem...

ALPAGO, bağrışmalara hıç kulak vermiyordu.

- Bu insanlığı yapar mısın, diye bir kez daha sordu genç kıza.

SARIÇİÇEK hemen başıyla onayladı.

- Yaparım! Hem de severek yaparım!

ALPAGO'nun kara gözlerinde bir mutluluk ışıltısı çaktı geçti.

- Haksızlığa, kötülüğe karşı uğraş verirken benden yana çıkar mısın?

- Çıkarım! dedi **SARIÇİÇEK.** Bu [illegible] suyordu.

- Söz mü?

- Söz!..

- Al öyleyse bunu, dedi **ALPAGO,** [illegible] oku uzatarak. "**Bundan sonra aramızdaki bu sözleşmenin simgesi olarak sakla!**"

SARIÇİÇEK, oku aldıktan sonra [illegible] dı

- Evet, dedi, artık bir kan davasının [illegible] dostluğun, sevginin simgesi olarak [illegible] ğım bunu!..

(SÜRECEK)

Esen APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

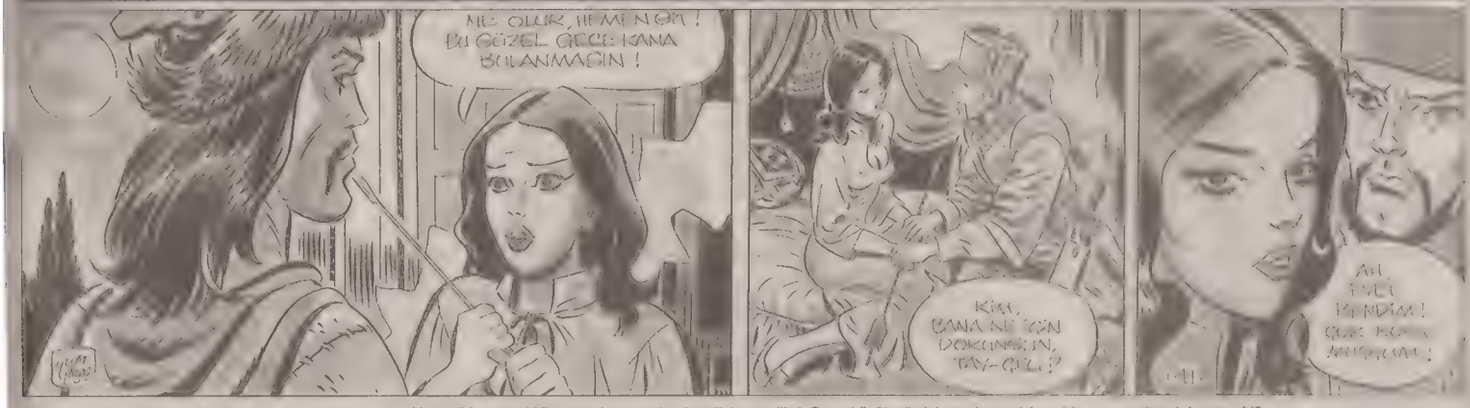

Kapıya inen balta sesleri daha ürkünç bir hal almıştı.

SARIÇİÇEK, iki eliyle tuttuğu oku, göğsüne bastırarak yalvardı:

-Şimdi, ne olur, hemen gıt! Bugün bir kavga çıkmasın, bu güzel gece kana bulanmasın istiyorum. Beni kırma!

ALPAGO, bir an düşündü.

Bir kapıya baktı, bir genç kıza.

Sonra, sağ elini hafifçe hafaya kaldırarak, **SARIÇİÇEK**'ı selamladı. Geri geri balkona doğru uzaklaştı.

Uçar gibi, parmaklığa sıçradı ve oradan kendini aşağı bıraktı...

Genç kız bir an kosup, arkasından bakmayı düşündü.

Tam o sıra kapının ıkı kanadı büyük bir gürültüyle ardına kadar açıldı.

TAY-ÇEU, elinde kılıcı, ardında fedaileri hışımla odaya daldı.

SARIÇİÇEK, elinde sımsıkı tuttuğu okla, uykuda gezer gibi gitti, ıpek sal örtülü yüksek yer yatağının ucuna oturdu.

TAY-ÇEU, koştu geldi, genç kızın yanına yavaşça ilişti. Onun küçük ellerini avuçlarının içine aldı.

-Ne oldu? Bir şeyin yok ya?

Çevresine bakındı.

Balkonu, ağır perdelerin arkasını araştıran subaylarını izledi. Sonra yeniden **SARIÇİÇEK**'e dondü:

-Nereye kaçtı? Eğer saçının ıkı teline dokunduysa, onu anasından doğduğuna pışman ederim!..

SARIÇİÇEK, uykudan uyandırılmış gibi mal, mur mahmur bakınarak:

-Kimden söz ediyorsun **TAY-ÇEU** bana, kim, neden dokunsun ki?

TAY-ÇEU şaşırmıştı:

-**ALPAGO** denen [illegible] mi? Çığlık atan sen değil miydin?

-Ah, evet, dedi **SARIÇİÇEK...** [illegible] ok attığını görünce, çok korkmuştum!"

(SÜRECEK)

Düzeltme: Dünku yazımızda "yavrak (at yavrusu" kelimesi yerine (at yavrusu) yazılmış duzeltir özür dileriz.

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, odanın içine doluşmuş subay ve askerlerine doğru öfkeyle bağırdı:

-HEPİNİZ ÇIKIN BURADAN!

Askerler koşar adım odadan çıkınca **SARIÇİÇEK**'e döndü:

-Korkma! Artık hep yanında olacağım. Kapında bir mâbet tutacağım!

Genç kızdan sıcak bir teşekkür bekliyordu. Oysa, soğukça bir karşılık aldı:

-Buna gerek yok ki, sevgili dostum! Benim nöbetçim var. **Kolsuz Otacı**'yı unuttun mu? O bana yeter!

TAY-ÇEU, şaşırmıştı:

Evet, ama **SARIÇİÇEK..** ben... diye bir şeyler söylemeye çalışırken genç kızın kahkahalarla gülmeye başladığını gördü..

Ne olduğunu anlamak için arkasına döndü. Bir de gördü ki.

Kolsuz Otacı, bir koltuğunda koca bir kütük, dili bir karış dışarda, kapıya yaslanmış duruyor.

Bağışlayın binbaşım, dedi soluk soluk. "Tam seni aramak için çıçek bahçesine dalmıştım ki... (bir iki soluduktan sonra) zakkımların önünden geçerken ayağım bir şeye takıldı.. Eğildim baktım, **SARIÇİÇEK** ecenin hatıra oku sapladığı değerli kütük.. [illegible] tüm gücüm, muştu (müjde) vermeye koştum amma, ba yaşla, tek kolla [illegible]!"

SARIÇİÇEK gülmekten katılıyordu.

TAY-ÇEU, yeniden irkildi, kalktı. **Kolsuz Otacı**'ya bakan gözüyle bağırdı:

DEFOOOL! BEŞERİKSİZ, KORKAK, [illegible] DOMUZ! ÇEKİL GİT, GÖZÜM GÖRMESİN SENİ!

(SURECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kolsuz Otacı, o anda yokolmuştu kapı eşiğinden, kütüğüyle birlikte..

TAY-ÇEU, birden yaptığı kabalığın farkına vardı.

Korkulu anlar geçirmiş sevgilisi genç kızın yanında kendini kaybedip avazı çıktığı kadar bağırmakla çok ayıp etmişti.

İlerisi için kendisine büyük umutlar bağlaman bir binbaşıya yakışmazdı bu.

SARIÇİÇEK'e döndü:

- Bağışlayın, dedi.. Bu beyni sulanmış otacıyı sizin hizmetinizden geri alıyoum.

- Hayır! diye yanıtladı **SARIÇİÇEK.** "Ben ondan hoşnudum.

Bu oku sapladığım kütüğü bulmakla bu gecenin en yararlı çalışmasını o yaptı. Onu ödüllendireceğim üstelik."

TAY-ÇEU suratına bir tokat yemiş gibi sarsıldı.. **SARIÇİÇEK** ona "**Şu kolsuz adam kadar bile olamadım!"** demek istiyordu.

Birden, **ALPAGO**'nun **EDE KATUN**'un kulübesi önünde buluşma istediğini hatırladı. Sertçe, yarım eğilerek:

- Gidebilir miyim, dedi. "O alçağı nerede bulacağını çok iyi biliyorum!"

Ve **SARIÇİÇEK**'in ne diyeceğini beklemeden odadan dışarı fırladı.

Önde kendisi, arkada fedaileri, kara mermer döşeli koridoru koşarak geçtiler.

Bir sütünün arkasından önce bakımsız bir börkün kırpık tüyleri, sonra uzunca bir burun ve arkasından Kolsuz Otacının pişmiş koyun kellesi gibi sıntan yüzü göründü.

Zincirinden sürüklediği kutukle başka bir koridora girip uzaklaştı

Kendi kendine mırıldanıyordu:

- Oğlum **TAY-ÇEU,** bir deve yıkmakla [illegible] kazanılır un-salıbi olunur amma **ALPAGO NOYAN**a denk bahadır olunmaz! **HAH HAH HA!..**

(SÜRECEK)

Esen: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

EDE KATUN boş şeker kamışı içine erimiş mum döküp ışını bitirmiş, daha önce döktüğü kurumuş mumları sıra sıra diziyor. Ftillerin ucunu belli uzunlukta kesiyordu ..

TAY -ÇEU arabaa fedaileri ile ,soluk soluğa koşarak geldi.. Yaşlı kadının kulübesi önünde durdular

TAY-ÇEU, adamlarını ikişer ikişer sağa sola göndermeye başladı.

- Siz ikiniz su[illegible]nde çam ağacının arkasına gizlenin... siz ikiniz şu koca kabakların arkasına yatın. Yüzbaşı sen de iki savaşçıyla kulube içinde pusuya yat! Beni yalnız görünce korkmayıp gelecektir!

- Boşuna çırpınıyorsun, yakışıklı, binbaşım, diye laf attı. **EDE KATUN,** o çok önce geldı, seni bekledı bekledı, gıttı.. Benden de on tane mum aldı, üç gümüş sıkkeye!.. Doğrusu, cömertlıgı yıgıtlıgınden üsteymış meğer!

- NEE! GELDİ DE GİTTİ MI DEDİN? diye gürledı **TAY-ÇEU**. NE YANA GİTTİ?

Kurumuş elini sarayın çıkış kapısına doğru uzatan yaşlı kadın:

-Şu yana koptu gıttı, dedı

TAY-ÇEU bostana gizledıgı savaşcılarına seslendı.

- HEEY! HEPİNİZ BURAYA GELİN! BENİ TAKIP EDİN!..

Tam gıtmek ıçın öne doğru yekınıyordu kı, **EDE KATUN**un cırtlak sesi ile bağırdıgı duyuldu:

- Heeey yakışıklım! bır kaç mum da sen almayacak mısın? **ALPAGO NOYAN**'dan daha elı açık olduğunu göstermelisin.

- KES SESİNİ!, CADALOZ KARI! [illegible] pı yoluna doğru seyırtı. Bır yandan **EDE KATUN**'a lafını tamamlıyordu: "SENİNLE DAHA SONRA HESAPLAŞACAGIM BEN!"

EDE KATUN, onların yıce uzaklaştıklarına [illegible] runce kıkır kıkır gülerek kulube[illegible] gırdı.

ALPAGO NOYAN yer yatagına oturmuş [illegible] çorba tasını tepesine dıkıyordu

-Elıne saglık, ana! dedı "Ne [illegible] baya hasretım. Dagbaşında kuru et [illegible] ten mıdem kuçulmuştu!"

(SURECEK)

Esen: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO, önünde duran haşlanmış kaz budundan da koca bir lokma aldı, karşısındaki alçak tabureye oturmuş, sevgi dolu bakışlarla kendisini seyreden **EDE KATUN**'a takıldı.

- Iyi ki Çin hakanı böyle yaman aşçı olduğunu bilmiyor.

- Bilse ne olur dedi **EDE KATUN.**

- Seni bu bostan bekçiliğinden alır, saraya aşçıbaşı yapar.. Ben de her aklıma estikçe sana uğrayamaz olurum!

EDE KATUN pek keyıflenmıstı.

- Oyleyse, karşılaştığın zaman yüce hakana sakın aşçılığını ovme.. Bu, aramızda kalsın!

- Obür sırlarımız gıbı, degıl mı, dıye tamamladı **ALPAGO.**

Birlikte kahkahaları koyverdiler. Uzun uzun dizlerini döve döve gülüştüler.

TAY-ÇEU, Siganfo sarayının çıkış kapısında "aradığını" bulamamıştı. "Kuş" kafesten uçmuştu.

Kapı nöbetçisi, korkudan titreyerek:

- 4 atlı bir araba hızla kapıdan çıktı gitti, binbaşım! "Dur!" diyemedik. Bu gece o kadar çok bey oğlu ve basbuq cocuğu var ki sarayda.. Hepsi de ilıklerine kadar esrik (sarhoş)!.. Bır belaya catmak istemedım!

TAY-ÇEU, gıttıkçe uzaklaşan toz bulutuna bakarak:

- Istesen de zaten onunla basedemezdım, dıye mırıldandı.

- Bırşey mi söylednız kumandanım?

- Hayır, hayır! Yok bırşey!

En yakınındaki subaya dondu

- Bir atlı araba bulun bana! [illegible] dip kafaları çekelim. [illegible]

***

SARIÇIÇEK'in yatak [illegible] Kımdır? [illegible]

Kapıdan [illegible] uçan [illegible]

(SURECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK, Kolsuz Otacı'nın gereksiz fedakarlığına güldü. "Yoksul" diye içinden söylendi, "Ne bilsin, benim **ALPAGO**'yla yüzyüze, soluk soluğa geldiğimi .. Ve bir anlaşma yapıp işi tatlıya bağladığımı.."

Sonra kapıya doğru seslendi:

- Değerli otacım, dedi, bugün çok çalıştın. İyi hizmet verdin. Yarın akşama kadar izinlisin. Git, evinde yat!..

Kolsuz Otacı'nın sevinci sesinden okunuyordu:

- Tüm tengriler (tanrılar) her isteğini yerine getirsinler, güzel ecem. İyi uykular!

SARIÇIÇEK, odaya güzel kokular saçan buhurdanlıkların kapaklarını kapattı, söndürdü.. Yattığı yerden tolunayı görebileceği biçimde perdeyi aralayıp geniş yatağına uzandı.

Gözünü uyku tutmuyordu.

Nereye baksa **ALPAGO**'yu görüyordu.

İşte! Sarmaşıklara tutuna tutuna balkona tırmanıyordu.

Şimdi gülbahçesinde geziniyorlardı.. **ALPAGO,** Çinliler gibi giyinmişti. **SARIÇIÇEK** ona "Sana çok yakışmış!" diyordu.

Şimdi de **ALPAGO** onu kucağına almış dikenli, sazlık bir yerden geçiriyordu. Sırtından dolanan elinin parmak uçları göğüslerine dokunuyordu.. Bilerek mi yapıyordu bunu?.

SARIÇIÇEK te bilmezlikten gelip sesini çıkarmıyordu.. Herşey çok güzeldi..

Genç kız, dudaklarında geniş bir tebessüm, **ALPAGO**'nun elinin değdiği sol memesi üstüne dendi y[illegible]

Çoktan d[illegible]

▲

TAY-ÇEU [illegible]

dükleri ünlü meyhaneye kadar gidememiş, önlerine ilk çıkan bir batakhaneye dalmışlardı.. İyi de etmişlerdi.

Burada onları kimse tanımazdı. Kör-kütük sarhoş oluncaya kadar içebilirlerdi, küfür edebilirlerdi, hatta.. müşterilerden bir kaçını bir bahane [illegible] dövebilirlerdi.

- MEYHANECİİİ diye gürledi şıman[illegible] lardan biri. NEREYE SAKLANDIN, BE [illegible]

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, başarısız gecenin acısını, kocaman tahta pirinç şarabı kupalarından çıkarmak ister gibi ardı ardına tepesine dikiyordu.

İyice sarhoş olmuştu.

Aslında **ALPAGO**'yu unutmak için içiyordu.. Amma, yanındaki yağcı subaylar, bey oğulları durmadan **ALPAGO**'nun lafını edip, **TAY-ÇEU** gibi bir yenilmez celasunun onu ilk karşılaşmada nasıl yerden yere vuracağını, koca Çin ülkesinin bu başarıyı nesiller boyu nasıl konuşacağını hele hele, **SARIÇIÇEK**'in kendisini nasıl genç binbaşının kollarına atmak için çırpınacağını, ballandıra ballandıra anlatıyorlardı..

Bu konuşmalar **TAY-ÇEU**'yu içtiği kötü pirinç şarabından daha çok çarpıyor, zevkten iyice kendinden geçiriyordu...

Ötekilerden daha yaşlıca, daha deneyimli bir astsubay, **ALPAGO**'nun mahvolduğunu öğrenince **SARIÇIÇEK**'in nasıl gelip **TAY-ÇEU**'nun ayaklarına kapanacağını, sesini inceltterek, kadın taklidi yaparak anlatıyor, hadakileri gülmekten kırıp geçiriyordu..

Dışarda gece ayazı iyice bastırmıştı.

Demirkır atlı, ... ayı postu kepeneğine iyice sarınmış bir yolcu, içerden gürültülü kahkahalar gelen han kapısı önünde dizginleri kastı, durdu.

Atını, duvardaki koca halkalardan birine bağlarken, bir dostuyla konuşurmuş gibi ciddi ciddi söyleniyordu:

- Şu kuytu meyhanede kimsenin gözüne b[illegible] nz sanıyorum. Beni biraz bekleyeceksin dostum.

Meyhane kapısını açmak için abandı.. Kı[illegible] palıydı!

Demir halkalı topuzu vurdu birkaç kez.. Gelen giden yoktu.

İki adım geri çekilip, var gücüyle bir tekme yap[illegible] Kapı [illegible] duvardan [illegible] yıldı.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Yıkılan kapıyla birlikte buz gibi bir soğuk hava yayıldı meyhanenin taşlığına. Kapı eşiğine tünemiş iki yoksul Çinli, üstlerine yıkılan ağır kapının altından kalkmaya çalışırlarken meyhaneci koştu geldi:

- Ne yaptın be ayıcı! Kapımı yerinden kopardın!

- Sen de tokmak sesine koşup gelseydin, dedi **ALPAGO.** Adamın yüzüne bile bakmadan, topuklarıyla taş döşemeleri döve döve, fırına doğru yürüdü.

Yolu **TAY-ÇEU**'nun masasının yanından geçiyordu. Biraz önce çılgınca eğlenen masadaki şamata birden kesilmişti. Bütün başlar, bu uzun boylu, ayı postu kepeneği içinde iyice devleşen uzun saçlı, başı Türk işi börklü yabancıya dönmüştü.

Masadan biri, ortalığa çöken korkuyu kovalamak ister gibi, ürkek ürkek bir laf attı.

- Birisi dağ yolunu şaşırmış galiba!

Bir başkası yüreklendi, ekledi:

- İnini bulamamış olsa gerek. Şuna yardım edelim!.. Hah hah ha!..

Uzun boylu, uzun saçlı yabancı sırtındaki ayı postunun tam köşedeki sedire gelişigüzel attı.. Kalın kemerine bağlı, sol kabası üstünden kısa çizmesine kadar uzanan, ışıl ışıl bir kılıç ortaya çıktı.

TAY-ÇEU, gözlerini kırpmadan yabancının davranışlarını izliyordu. Esrikliği (sarhoşluğu) geçmiş gibiydi.

Laf atmaya çalışan subaylardan birini elinin bir işaretiyle durdurdu.

Meyhaneci, birkaç müşterinin yardımıyla kapıyı yerine oturtmaya çalışıyordu.

ALPAGO, kendi evindeymiş gibi, bir fırın küreğini ocağa sokup sıcak bir somun çıkardı. İkinci bir kürekle bir güveç çanağını çekti aldı. İçine bir tahta kaşık attı.

Yerine otururken meyhaneciye [illegible]

- HEEEY HANCIBAŞI! BİR ULAK İLE ALPAGO'YA İSTİYORUM! HEEEY!

TAY-ÇEU, birden yerinden doğruldu. Eyer kol kalkmıştı ki hemen tabla [illegible] Yabancı ördekli yemek tabağı ile [illegible] yerinden fırlamıştı.

Ü[illegible] ALPAGO'[illegible]

Herke[illegible]

(SURÜRÜ [illegible])

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, bütün dikkatine rağmen sağa sola yalpalıyordu.

Geldi, **ALPAGO** Noyan'ın alçak yemek masası önünde dikildi. Ellerini beline koyup, sesine de kalınlık vermeye çalışarak:

- Sen miydin o kımız isteyen?

- Evet, bendim, dedi **ALPAGO.** Burada icki hizmetini sen mi yapıyorsun yoksa?

Bu akılsızca laf atışa, öbür müşterilerden kimi güldü kimi bir dehşet homurtusu saldı.. Bu yabancı ölümüne susamıştı galiba?..

Fakat, **TAY-ÇEU** bu hakareti duymamış gibi, yabancıyı yakından görmek istercesine öne eğildi:

- Kımız istediğine göre sen bir Türksün!

- İyi bildin. Aklınla bin yaşa!

- Hanbalığ şarına ilk geliyorsun galiba?

- Nereden anladın?

- Çünkü.. "Hık".. Çünkü çok gürültü ediyorsun!

- Sana ne!

TAY-ÇEU, bu ters yanıta sinirlenir gibi olmuştu. "Hık" etmeden bağırdı:

- "Sana ne!" ne demek! Biz burada eğleniyoruz.

ALPAGO aynı soğuklukla, kısaca:

- Bana ne! dedi.

TAY, bu açık-seçik, kısa ve katı yanıttan sıkılmıştı. Bu laf cambazı Türk'le [illegible] şedemeyeceğini, hele bu g[illegible] bunu hiç başaramayacağı [illegible] mıştı.

İşi kısa yoldan kestirip atı[illegible]

di.. Çin duvarlarına[illegible] rüylo Türk vardı [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A[illegible]

[illegible]

(SURÜRÜ [illegible])

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Meyhanede çıt çıkmıyordu. Kimsenin araya girip, son günlerde Hanbalig (Pekin) kentinin gözdesi binbaşı **TAY-ÇEU**'yu tanımayan bu yabancı Türk'ü kurtarmaya niyeti yoktu.

Sessizliği sadece, meyhanecinin yaşlı köpeğinin hırıltısı bozuyordu ve havayı büsbütün gerginleştiriyordu.

TAY-ÇEU, bacaklarını hafifçe yana açıp dengesini buldu, dikildi ve kılıcını havaya kaldırdı..

Herkes, Türk'ün uzun saçlı başı ne yapa düşecek diye beklerken **TAY-ÇEU**'nun dizüstü yere kapaklandığı görüldü.. **Topuğuna yaman bir tırpan yemişti!..**

Düşerken yemek sinisine tutunmayı (!) denemiş, bu çaylakça (yavru yırtıcı kuş) davranışıyla tüm yemek artıkları, çanaklardaki çorbalar, kupalardaki şaraplar başından aşağı inmişti..

TAY-ÇEU, yerde dört elli, sedirlerden birinin altına kaymış kılıcını ararken **ALPAGO** ayağa kalktı.

Çünkü... binbaşılarının yerlerde süründuğunü gören Çinli subaylar kılıçlarını, süngülerini, topuzlarını çekmiş bu haddini bilemez Türk'ün üstüne geliyorlardı.

ALPAGO da kılıcını çekmişti.

Çin'lilerin, Moğolların enli yataganlarına, pa[illegible] ince, uzun, ışıl ışıl yanan [illegible]

Ç[illegible]

- ONU BANA BIRAKIN! KAFASINI UÇURAYIM!

- HAYIR! BU ZEVKİ KIMSEYE BIRAKMAM!

ALPAGO uzun kılıcını gelenlere doğru uzatınca hepsi birden "zınk" diye durdular, bağrışmayı kestiler.

- Telaşlanmayın, sakin olun, dedi genç yabancı. **"Kılıcım hepinize yetecek kadar uzun ve keskindir!. Herbiriniz hakkına düşeni alacak! Haydi! Birbirinizle vedalaşın ve hep birden saldırın!"**

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

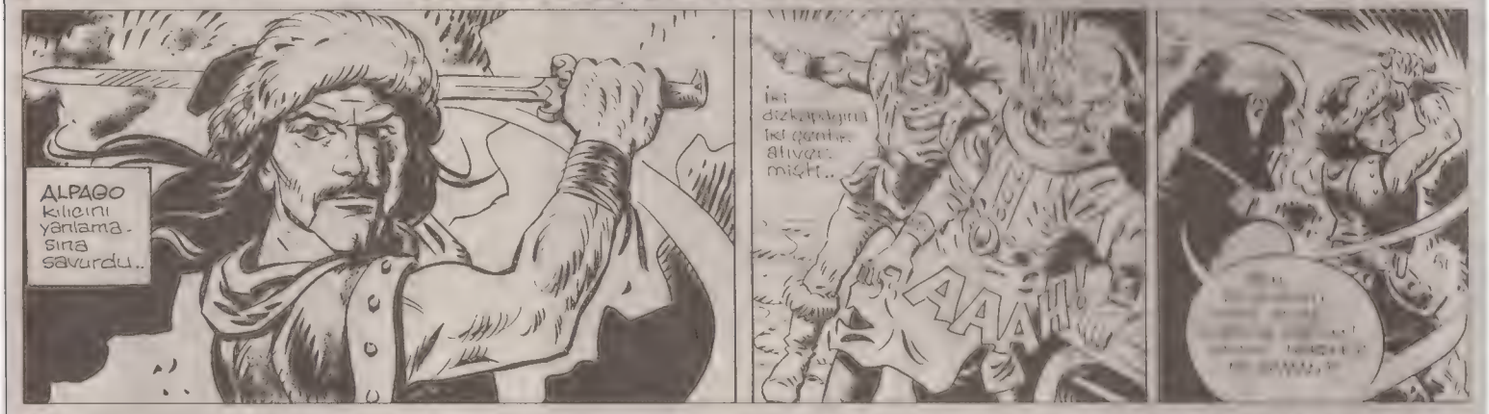

ALPAGO'nun çifte su verilmiş uzun kılıcı, Çinli subaylara aslından iki misli daha uzunmuş gibi görünüyordu.

Birbirlerine bakındılar.

Geleneksel Çinli saygısı birden öne çıkıvermişti.. Herkes ilk saldırı şerefini bir başkasına ikram etmek (!) ister gibiydi.

ALPAGO, onları fazla beklemedi, kılıcını yanlamasına savurdu.

Vınlayarak havayı yaran kılıcın ucu yandaki orta direği budadı, direğe sarılı urgan kesildi.. Ve.. tepede kuruması için askıya alınmış ne kadar balkabağı, mısır koçanı ve soğan, sarmısak varsa.. subayların tepesine sapır sapır döküldü..

Gerçek savaş yüzü görmemiş ucuz kahramanlar bir an bocaladılar, ne yapacaklarını bilemediler.

İşte o an, en öndeki eni boyuna yakın dar alınlı subay ensesine bir kılıç yanı yiyip yüzüstü kapakladı.

Kapaklanırken, **ALPAGO**'nun üstüne yürümeye heveslenen arkadaşını da tuttu yere yıktı..

Gözucuyla sulara bakan en uzunları, bir anda, iki dizinde iki sızı duydu.. kendini bir yana zor attı..

ALPAGO'nun uzun kılıcı iki dizinin hizasından şimşek gibi şöyle bir geçivermiş, [illegible] de iki parmak derinliğinde birer [illegible]

TAY ÇEU, [illegible] ALPAGO [illegible] dediğini yinelerken

Ben bu sırada daha önce [illegible] yan, diye mırıldanıyordu

"Evet.. Evet! [illegible]

Nerede?"

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

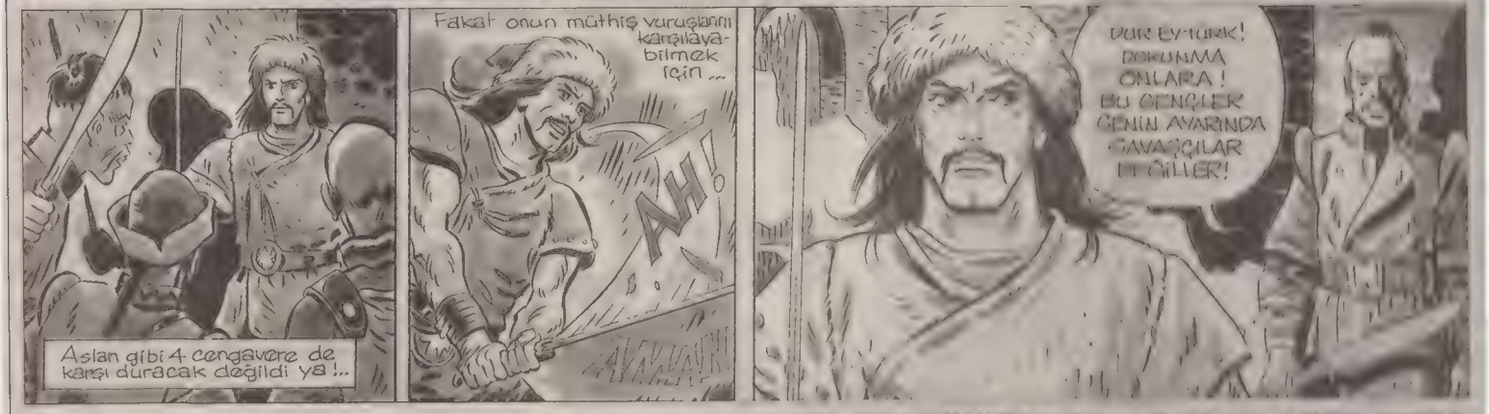

TAY-ÇEU'nun subayları büyük bir belaya çattıklarını anlamışlardı.

Amma, o güne kadar çok yükseklerden atıp tuttukları için şimdi, sıkıyı görünce kaçıp gidemiyorlardı..

Üçü dördü, birbirleriyle bakışıp yüreklendikten sonra hep birden saldırmaya karar verdiler.

Bu, "albızın tohumu" aslan gibi dört cengavere de karşı duracak değildi ya..!

Uzun saçlı Türk'ü, arkasını dayadığı duvara yapıştırıp dört bir yandan delik deşik etmek için Çinlilere has bir savaş narası atarak hamlelerini yaptılar..

Fakat..

Yabancıyı duvara yapıştıramadıkları gibi, onun müthiş vuruşlarını karşılayabilmek için adım adım geriliyorlardı.

Bir ara, sıkı bir çatışma oldu.

Çakışan çeliklerden çıkan kıvılcımlar hava da [illegible] "AAAH!" [illegible] hasır tabu[illegible]

Onu [illegible] daha [illegible]

O[illegible] ALPAGO, [illegible] ucuyla, astsubayın [illegible] birkaç boğum fazlalığı al[illegible]

Şimdi durum da [illegible]

[illegible] ALPAGO [illegible]

ALPAGO. Ama [illegible] TAY-ÇEU [illegible]

DUR EY TÜRK! DOKUNMA ONLARA! ONLAR ÇENİN AYARINDA SAVAŞÇILAR DEĞİLLER!

(DEVAMI VAR)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, ALPAGO'nun birşey söylemesine fırsat bırakmadan genç subaylarına seslendi.

- Yenildiniz! Kılıçlarınızı bırakın ve çıkın gidin! Korkmayın, Türkler pusatsız (silahsız) insana dokunmazlar!

İki genç subay kılıçlarını yere bıraktılar. Tam gidecekleri sıra **ALPAGO** onlara seslendi:

- Kılıçlarınızı yerden alın, kınlarına koyun! Bir daha da, savunma dışında, kimseye kılıç çekmeyin! Biz Türklerde bir deyiş vardır kılıç üstüne: "Gök çıka, kızıl gire!" deriz. Gök rengi kılıcın çelik rengidir. Kından temiz olarak çıktığında o rengi taşır. "Kızıl gire!" sözü de, kılıç kana bulanmış, yani görevini yapmış olarak kınına girsin demektir. Siz de bir daha kılıcınızı kınına kızıla boyanmış olarak sokamayacak sanız, hiç çekmeyin daha iyi!

TAY-ÇEU, kocamış, bilge olmuş bir eski savaşçıyı dinler gibi tek sözcüğü kaçırmadan dinledi genç Türk'ün konuşmasını.

Genç subaylar [illegible] ma soktular [illegible] kadar e[illegible] **ALPAGO** [illegible] rik testler, [illegible] yorudular.

ALPAGO, TAY ÇEU'[illegible]

Ne [illegible] elinde [illegible] görüyor[illegible]

Evet, dedi **TAY-ÇEU** [illegible] tepeden [illegible]

ALPAGO [illegible]

(DEVAMI VAR)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

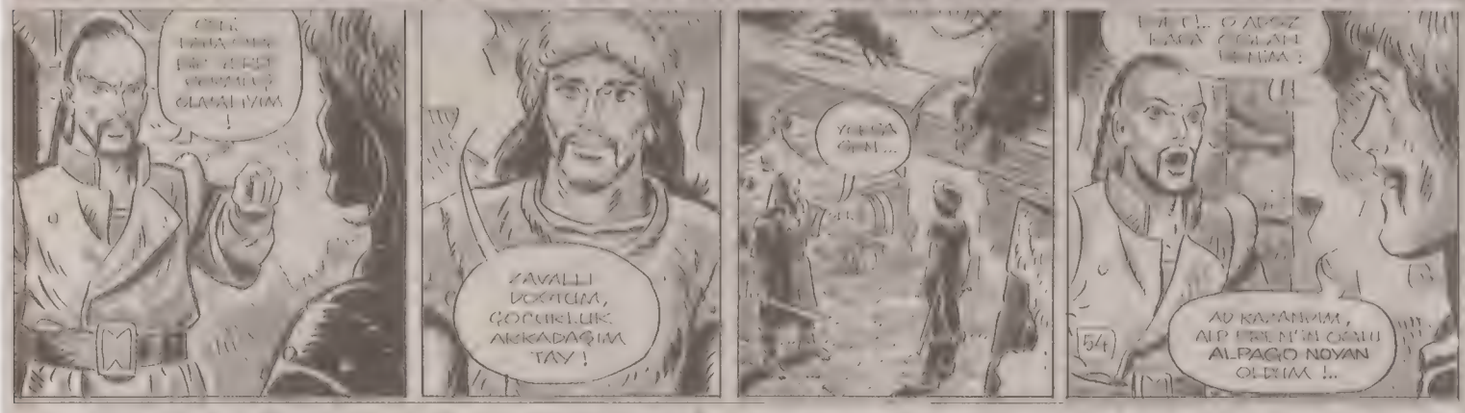

Uzun saçlı, yoluk bıyıklı Türk'ün ettiği hakaret yenir yutulur türden değildi, amma, **TAY-ÇEU** bunu düşünecek halde değildi. Aklının dibinde kafasını kurcalayan bambaşka bir sorun vardı.

Gözlerini iyice açarak:

- Ben, dedi, "Seni daha önce bir yerde görmüş olmalıyım. Yüzün bana hiç yabancı gelmiyor.

Benim gibi soylu bir aileden gelmediğine göre seninle saraylarda konaklarda karşılaşmış olamayız! Seni daha önce nerede görmüş olabilirim?"

- Zavallı dostum, çocukluk arkadaşım **TAY**, diye acı acı güldü **ALPAGO!** "Işte, saraylar, konaklar, uşaklar, köleler insanın gözünü böyle kamaştırır, iyiyi, güzeli, doğruyu görmesine engel olur!"

"Çocukluk arkadaşım" sözü **TAY-ÇEU**'yu biraz uyandırır gibi oldu. Amma tam yakalayamamıştı yine de...

- Şiganfo sarayının Mor Dağlar'a uzanan kırlıklarında az mı uçurtma uçurduk seninle, diye sürdürdü **ALPAGO.** "Unuttun mu. benim için **MİNE-ÇEU**'nun arsız oğluyla kavga etmiş, onu altına alıp bir güzel benzetmiştin birgün!.."

TAY-ÇEU birden ayıldı.

O günü çok iyi hatırlıyordu.

Unutmasına imkan var mıydı!

Yani şimdi, şu önünde ölüm tanrısı gibi duran yabanın eli kılıçlı ayısı, o uçurtma arkadaşı, öksüz, koca kafalı, adsız kara oğlan mıydı?..

- Yoksa sen ... diye kekeledi.

- Evet! diye tamamladı **ALPAGO.** "O adsız kara oğlan benim.

Meço Han'ın başbuğlarından **ALP EREN**'in oğluyum. Ad kazandım **ALPAGO NOYAN** oldum!"

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, donmuş kalmıştı.

Ne yapacağını bilemiyorduu.

Yıllar önce kendisine birbirinden güzel uçurtmalar yapan, onları uçurmayı, rüzgara karşı yönlendirmeyi öğreten, o adsız kara oğlan işte karşısındaydı.

Koşsun, boynuna mı sarılsındı, yoksa, Çinlilere kan kusturan, korku salan **ALPAGO Noyan** olduğuna göre, kendisini artık can düşmanı bildiğini açıkça yüzüne karşı söylesin miydı?..

Genç binbaşı ikinci yolu seçt.

Çünkü buna mecburdu.

Askerdi, sorumluluğu vardı. **ALPAGO Noyan** olarak karşısına çıktığı sürece ona dost gözüyle bakamazdı.

-Seni yıllar sonra gordugume sevindim. Amma, Çin kanunlarına göre, başına odul konmuş bir uğru (haydud) olmana üzüldum. Unutma ki, gorevim; kim olursa olsun, kanunların aradığı birini yakalayıp cezasını vermektir.

ALPAGO:

Umarım bu gece beni görmezlikten gelir sın. Yoksa, ben de bana ve herhangi bir Türk'e zarar vermeye kalkacak bir Çinliyi (**ALPAGO** burada bir süre sustu, gözleri bunlardı sonra yeniden devam etti) D Çinli, çocukluğumda beni savunmak için Çinli bir bey oğluyla kavgaya tutuşan bir eski dostum da olsa, cezalandırmaya andıçmış bulunuyorum!

TAY-ÇEU, enli kılıcını kınına sokarken

-Dostum, bu gece bu son dostça görüşmemiz olsun! Bir daha karşısına çıkarsan bana uçurtmalı günlerimizden sözetmene f[illegible] meden kelleni uçuracağım!

Üzücü, acıklı bir durum bu bizimki [illegible] elden ne gelir. Akılsız hakanlar, gözünü k[illegible] rümüş başbuğlar yüzünden biz eski d[illegible] birbirimize düşman kesiliyoruz.

ALPAGO da kılıcını kınına koydu.

-TAY, dedi, beni yenmek istiyorsan b[illegible] ağzıma içki koymamalı, kendine iyi bak[illegible] Gelecek sefer ben de böyle ıslak gözlü [illegible] cağım. Haydi güle güle!

(SÜRE[illegible])

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, meyhane kapısına yürüdü.. Meyhaneci yılışarak öne düştü. Yol açar gibi yapıyordu ama aslında binbaşının yolunu kapatıyordu. Çünkü onca yeme-içmenin bedelini ödemeden gideceğe diye korkuyordu.

Kapıya geçtiklerinde, meyhaneci yerlere kadar eğildi. Yılışarak

- Kurban bedeller, masalar pek o kadar önemli değil binbaşım. Canınız sağ olsun, hepsini yeniden alırım. Benim canımı sakın, bu kavga sırasında yediği içtiği şeylerin parasını vermeden savuşan kötü sut emmişlerin bana verdikleri zarar.

TAY-ÇEU, neden sonra anlamıştı yılışık meyhanecinin ne demek istediğini. Elini koynuna attı, kırmızı üstüne yakızlı canavar işlemeli bir kadife kese çıkardı, kepeğe el atar gibi meyhanecinin yüzüne fırlattı

- Al şunu! Bütün zararını fazlasıyla karşılar. Şimdi, çekil yolumdan!

Meyhaneci kapıyı ardına kadar açtı. Eli açık binbaşıya yaranmak için ne yapacağını bilemiyordu

Burası sizin, saygıdeğer efendimiz! Yine bekleriz. Hem gelecek seferlerde böyle kavgacı ayıları da içeri almam, hiç merak etmeyin!

- YIKIL KARŞIMDAN! diye gürledi TAY-ÇEU . Geri zekalı hancının olan bitenden hiçbirşey anlamamış olması tepesini attırmıştı

ALPAGO'yu bir dahaki seferlere içeri almayacakmış," diye geçirdi içinden.. Bu kadar çok salağın yaşadığı bir ülkede, ALPAGO gibi albıza külahını ters giydiren bir ruyu yakalamak ne kadar zordu.

Karşıda bekleyen dört atlı arabaya doğru yürüdü.. Artık sağa sola yalpalamıyordu. Sarhoşluğu hepten geçmişti..

Arabaya binerken, bir at kişnemesi duydu.. Dondu, baktı.. ALPAGO sırtında zırhlı postu kepenegi, demirkır atına binmiş, gecenin karanlığına doğru dortnal uzaklaşıyordu.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

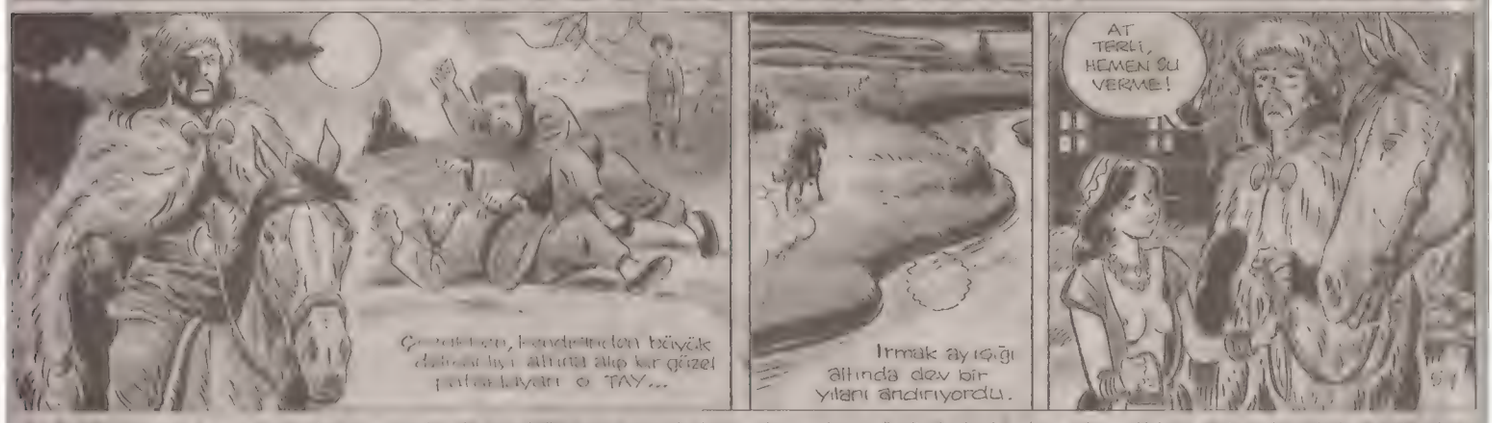

ALPAGO, dar, yamuk yumuk sokaklardan hızlı dortnal geçerken içindeki ince gönül kırılıp yerinmeye, çocukken kendisini savunmak için başka bir Çinli bey oğluyla kayasıya dövüşen, dürüst, mert, temiz yürekli TAY'ı acımasızca eziş'ni unutmaya çalıştı

Başaramadı

Çocukken, kendisinden büyük delikanlıyı altına alıp bir güzel patatlayan o yaşlı TAY'ın, bir az önceki, sağa sola çarparak yürümeye çalışmasa, ayakta zor durduğu halde kendisine meydan okumaya kalkışması... sonra da dersini alıp suskun puskun çekilip gitmesi çok yüreğine dokunmuştu

Gözleri doldu. Bir dokunan olsa ağlayacaktı sanki.

O, aklı başka yerlerde, derin düşünceler içindeyken, atı kendiliğinden sağa sola dönüyor, bildiği, alışkın olduğu bir yere gider gibi, almış başını gidiyordu

Şehir bitmiş, bozkır başlamıştı.

Bozkırın orta yerinde dolana dolana akıp giden ırmak ay ışığı altında dev bir yılanı andırıyordu.

Suyun döndüğü yerlerden birinde bir salkım söğütler yığın arasında cılız bir ıslık fener ışığı görülüyordu.

Atın nal seslerini duyan 3-4 çoban köpeği havlayarak koşuştular. Yakına gelince, seslerini kesip kuyruk sallamaya başladılar.

Gelen yabancı değildi.

Saz örgülü kapı perdesi açıldı, yarı çıplak genç bir Çinli kız elinde fenerle görundu. Bütün düşlerini gösteren bir gülüşle ayaklarına kapandı.

- Oooo, Adsız Noyan, seni hangi rüzgar bu buralara? Nicedir uğramıyordun!

ALPAGO atından indi düzgün kazın olan kızı duşturdu.

- At terli, hemen su verme! İçerde kimse var mı?

- Yok! Hemen gir o da seni bekliyordu sanki! Yıkandı, süslendi, taktı takıştırdı. Hem yapmaz bunu, bilirsin!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

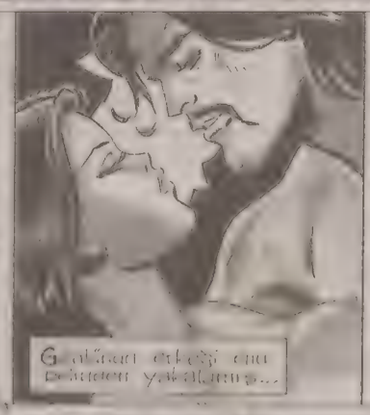

DAŞA, ALPAGO'nun ara sıra uğrayıp çevrede olup bitenleri öğrendiği uzat malı dostuydu.

DAŞA'nın elinde güzel kızlar vardı. Zengin Çin beyleri sık sık Söğütlubel'e gelir, yer yer, felekten güzel bir gün çalar, DAŞA'yı da paraya bağlar giderlerdi.

Hepsinin aklı fikri DAŞA'da idi amma onun gözü ALPAGO'dan başkasını görmüyordu.

ALPAGO'nun her gelişinde dünyalar onun oluyordu.

Birkaç kez göklerin yedinci katına çıkıp inmeler, cennete gitip çıkmalar DAŞA'ya unutulmaz anlar yaşatıyordu.

Amma... bu çılgınca sevişmelerin sonunda, "Şimdi haber ver bakalım" demi yer muydu...

İşte buna kahroluyordu DAŞA!..

ALPAGO'nun o gece geleceğini bilseydi, haşhaş topuzunu ağzına alır mıydı DAŞA!

İşte gönlünün erkeği belinden kavramış onu bulutların üstünde koşturuyor, uçuruyordu amma, güzel kadın bu çılgın uçuşları ayık kafayla yaşamak isterdi..

Bütün aklıyla, bedeniyle, ilikleriyle kadar erkeğini aradığı zaman ortalıkta görünmeyen bu aşk tanrısı, ölüm meleği erkek güzeli adam, tam, onu daşleye daşleye kafayı bulduğu sıra çıkıp geliyordu...

ALPAGO, neden sanki yanında [illegible] dı, tanrıbilir hangi bey oğlunun hediyesi ipek çarşafa sarılıp derinin bir uyku[illegible] daldı.

DAŞA'nın uykusu açılmıştı.

İnsan güzeli sevgilisinin başucunda bağdaş kurup onu seyretmeye başladı.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

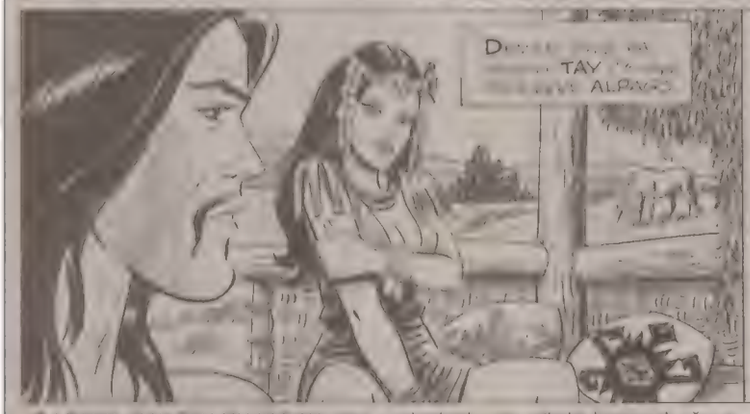

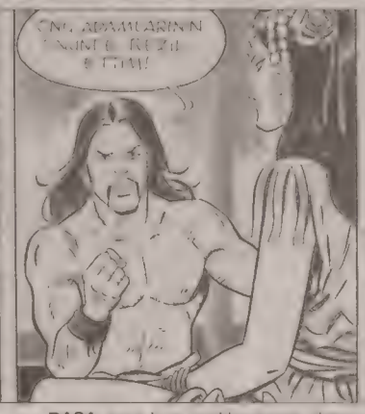

ALPAGO, "TAY-ÇEU MU DEDİN?" diye [illegible] DAŞA'nın kolunu öyle [illegible] kadın korkudan ölecek [illegible] Anlıyabildiğim kadar ya, yeni [illegible] TAY-ÇEU adında genç [illegible] bu.

ALPAGO, DAŞA'nın kolunu bıraktı. Gö[illegible] dikti, kendi kendi[illegible]

[illegible] hu, sevgili TAY. Demek yükselmek, yeni rütbeler kazanmak uğruna kardeşi kardeşe kırdıracak kadar soysuzlaştın ha!.. Şimdi için biraz olsun rahat etti.

DAŞA, bütün sözleri anlamıştı da son tümceye akıl erdirememişti.

- İçin biraz rahat mı etti? dedi. "Çin'li Çin'li-yi vurunca, yuvasını yakıp yıkınca için rahat mı ediyor? Sana hiç yakıştıramadım bunu. Herhalde başka birşey söylemek istedin?..

ALPAGO, genç kadının iki omuzunu, bu kez sevgiyle, incitmeden avuçladı.

- DAŞA, sana bunu açıklamazsan olmaz. Sen benim sırdaşım sayılırsın.. Dinle! Dün gece bir meyhanede bir çocukluk arkadaşımla ölümüne kavga ettik. Onu yendim, adamlarımın önünde rezil ettim. Ölmüşten beter oldu.. Uyuz bir it gibi kuyruğunu bacaklarımın arasına alıp gitmesine neden oldum diye çok üzülmüştüm.. "**Bunu neden yaptım!**" diye kahrımdan kendimi yiye yiye, bana akıllıca iki laf eder beni rahatlatırsın diye doğru sana geldimdi. İkimiz de konuşacak durumda değildik. Amma işte gözü[illegible] verdiğim kötü haber, çömdeki [illegible] aldı götürdü. Madem ki, TAY-ÇEU ya[illegible] me hirsiyle Türklerle Çinlerin birbirine [illegible] mayı ilke edinecek kadar alçalmıştır, o [illegible] man dan ona yaptığım [illegible] lır. Şimdi hemen o yerden köye gidiyo[illegible] Olay yerinde bir inceleme yapmam gerek.

DAŞA ayağa kalktı.

Ben de geliyorum! dedi.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

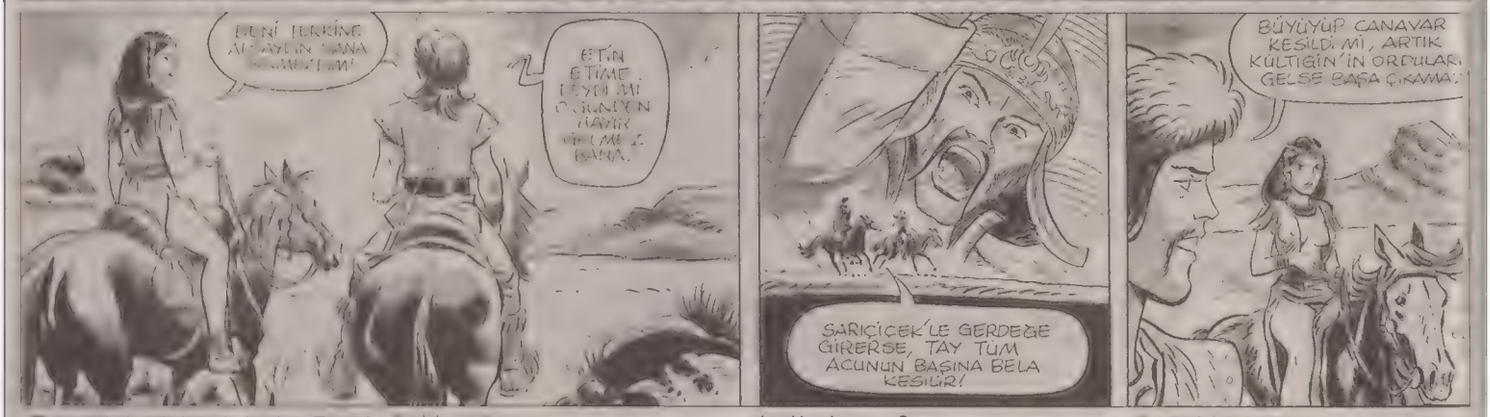

Sepitullah'ı arkalarında bırakıp, **Tengri** (Tanrı) Dağları yönünde tepeleri mızrak uçlu çıplak sivri, bulutları delmek istercesine çıplaklere uzanan genç, vahşi dağlara doğru atlattılar.

- Senin kabalarını kuştuyu mindere alışıktır, diye takıldı **ALPAGO**. "Sert eyere oturduğum için bana sövme, bunu sen istedin."

DAŞA, sesini duyurmak için bağırdı:

- Sövüyorum amma, beni terkine almadığın için sövüyorum.

Beline sarılıp bacaklarını dizlerime dolasaydım, istersen **Frengistan**'a götür, sesimi çıkarmazdım!.

- Oynaşa değil, uğraşa gidiyorum, güzelim, dedi **ALPAGO**. "Senin etin etime değdi mi, o günden hayır gelmez artık bana!"

DAŞA öfkelenmişti:

- Bu **TAY-ÇEU** denen yeni yetme uğursuz, onca önemli biri mi ki, onun yüzünden beni boşluyorsun?

- Düşünemediğin kadar büyük bir sarı tehlike!. Hem Türk'ler, hem Çin'liler için.. Genç, yakışıklı, hırslı. Siganfo Sarayı'na yakın ünlü bir aileden geliyor.. Işin kötüsü, başka bir ünlü ailenin kızı **SARIÇIÇEK**'le evlenme hazırlığı içinde..

Kız **"EVET!"** deyip gerdeğe girdi mi, bu koğlan tüm acunun başına bela kesilir. Onu kimse durduramaz artık.

ALPAGO NOYAN dışında, diye alaycı bir laf attı **DAŞA**.

- Yağcılığı bırak, bana yardımım tavsatına, dedi **ALPAGO**. "Yılanın kafasını yavruyken ezmeli.

Büyüyüp canavar kesildi mi **KÜLTIGIN**'in (Gültekin) orduları gelse başedemez artık. Haydi, topukla atını, güneş tepemizde tandır kuracak birazdan!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

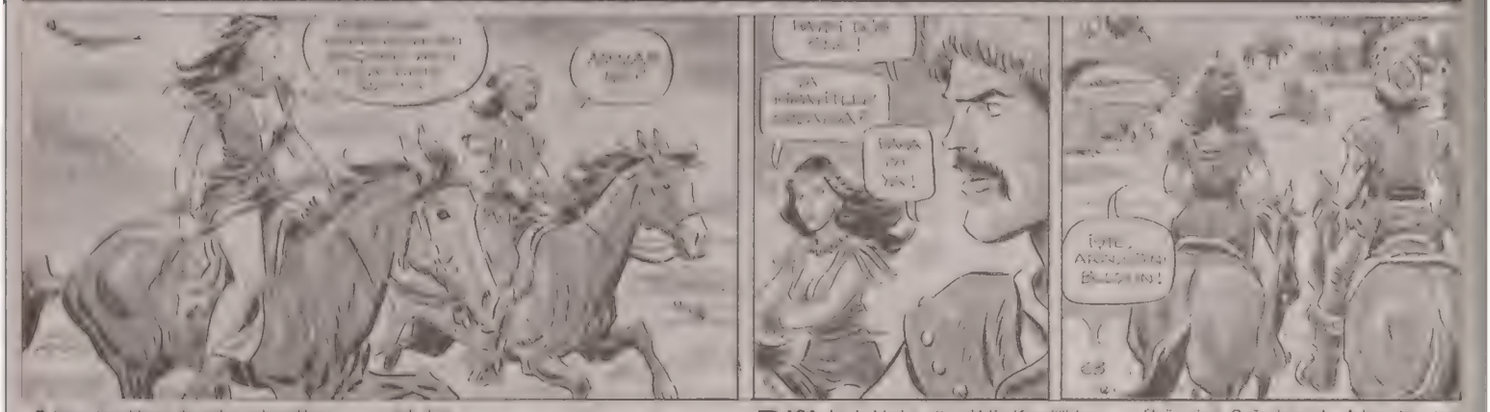

Alanlarda çıplaklaşıp dağ yolunu salverdiler. **DAŞA**'yı, **ALPAGO**'nun demirler, Tulpar'ı (*) geri kalmamak için çırpınıyordu. Atlarına onun gibi sarılıp dağ bayır koşuşturmadı, yetişmek ümidi de yoktu.

Daha sonra bir ara kopuklenmiş, terler gerdanlardan dizlere (eğerlere) çıplak çıplak inmeye başlamıştı.

ALPAGO'nun dediği gibi, "Güneş tanrısı" sanki yeni tandır kurmuş, tüm canlıları kavurmaya yemin etmişti. Gökte kuzgunlar dört dönüyordu, biri bayılıp düşse de tepesine üşüşecek diye.

DAŞA'nın güzel yüzü pençe pençe kızarmaya başlamıştı.

- Kızıltepe'ye daha çok yolunuz var, dedi. "Sağırdere köprüsünden geçsek keseden gitmiş oluruz amma"..

- Amması ne?

- Amması.. Kırayıt'ler zaman zaman gelip, köprünün ıkı başını tutup gelen geçenden baç alıyorlar.

ALPAGO şaşırmıştı.

- Neden, dedi, "Köprüyü onlar mı yapmış?

DAŞA, bır kahkaha attı, güldü. Kırayıt'li her haltı yerdi de, köprü yaptığı, hayırlı bır iş ışlediği ne duyulmuş ne görülmüştü.. Bunu **ALPAGO** bilmez değildi, amma bir kez de **DAŞA**'dan duyunca tepesi iyice attı.

- Haydi düş öne, doğru köprüye!

- Ya oradalarsa?

- Daha iyi ya! Ben de onu ıstıyorum.

DAŞA öne düştü. Uzun, biçimli bacaklarını yanlara açmış, atını; üstünde binici yokmuş gıbı rahat bırakmıştı..

Iki kurumuş dere yatağı aştılar.

Üçüncüsü, Sağırdere'ydı.. Adının tam tersi çağıl çağıl akıyordu.

Köprüye yaklaştıklarında bır de gordüler ki geçebilmek olası değil.

Bir alay insan, yuklu develer, oküz arabaları sırtı bebeli kadınlar durmuş, kızgın toprağa oturmuş bekleşıyorlar.

- Işte, dedı **DAŞA**, aradığını buldum! KIRAYIT'ler!

*. Tolpar. Kırgız Turklerinin MANAS DESTANI'na göre, görünmez kanatları olan kutsal at.

- Abdülkadir İNAN'dan-

(SÜRECEK)

Eser APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kirayit'li atının çatına yediği bir yumruk-la eyersiz atının üstünden havalanıp iki adam boyu uzağa katı toprağa düştü..

Ortalıkta uğrular var, öyle mi, diye bağırdı **ALPAGO.** 'Be hey, soyu sopu belli olmak dolleri! Sizden daha azgın uğrunu olur!'

O lafı bitirmeden **DAŞA**'nın çığlığı yeri göğü inletti:

ALPAGO DIKKAT ET! ARKANDA!..

Demirden beri **DAŞA**'ya sulanan ikinci Merkit'li, arkadaşının tepe üstü yere çakıldığını görünce çivili topuzunu çekmiş, atını **ALPAGO**'nun üstüne topuklamıştı.

Tolpar, tehlikeyi **DAŞA**'dan önce sezmiş, ceylan gibi yana sıçrayıp, sahibini vuruş alanından dışarı kaçırmıştı.

ALPAGO, kılıcını değil, kemerine sokulu üçlü çelik sopasını çıkarmıştı çabucak.

Bu üçlü çelik sopa zincirle birbirine bağlıydı ve uzunluğu 3 arşını buluyordu..

Kirayit'li bu silahı iyi tanıyordu. Bunu daha önce Çin'lilerle kullanırdı ve değdiği yeri un-ufak ederdi.

Biraz uzakta durdu.

Köprü başındaki arkadaşlarına şöyle bir baktı, onlardan iki atlının daha bu yana geldiğini gördü. Kendini güvence altında gördü, keyiflendi, pis pis sırıttı.

Eyerine asılı kalkanını koluna taktı ve... ayı gibi bir na'ra atıp sald.rdı.

ALPAGO'nun ilk vuruşu kalkanda patlamıştı.

Kirayit'li "Şimdı vuruş sırası bende!.. Son duanı yap!" der gibi kılıcını indirmeye hazırlanırken dişlerinin üstüne gelen çelik cubuk yüzünde sağlam kemik bırakmadı.

Meğerse... **ALPAGO**'nun ilk vuruşu bir "yoklama", ikincisi "haklama" vuruşuymuş.

Düşene bir kez daha bakma gereği duymadan yeni gelenlere döndü.

(SÜRECEK)

Eser APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Köprü başını tutan Kirayit'li uğrulardan [illegible] sekiden aşağı inerken oldukça [illegible] yıldılar.

Yerde, kanlar içinde kıvranan arkadaşla-[illegible] [illegible]dıktan sonra, yaman birine çattıkla-[illegible] [illegible]ramadılar.

Durdular. Birisi köprüden yana döndü, [illegible] yukarda kalan üç Merkit'li de mızrak-[illegible] kalkanını kuşanmış geliyor, "HAYDI!" [illegible] yanındakine.

DAŞA, kavgaya yakın durmanın akıl işi olmad ğını bil rdi. Atını ilerde incir ağacının gölgesine sığınmış devecilerin yanına sürdü.

Kirayit'ler, dördü birden vahşi çığlıklar atarak, sürüden ayrı düşmüş bir kurt yavrusunu kuşatan sırtlanlar gibi, **ALPAGO**'nun çevresinde dönmeye başladılar.

Fakat, Göktürk savaşçısının çevresinde ancak bir kez dolanabildiler, ikinci dönüşte birisi daha kafası karpuz gibi patlamış halde atından aşağı yıkıldı.

İki ayaklı sırtlanların çemberi kırılmıştı. Üç kişi kalmışlardı.

ALPAGO, DAŞA'ya seslendi:

- Bir öküz arabasıyla köprü ağzını tıkayın!

Merkıt'lerden biri sol yandan kaçmayı denedi, **ALPAGO** yolunu kesti, izin vermedi.

Kervancılara döndü:

- Deve güreşi seyreden karımış kocalar (yaşlılar) gibi ne duruyorsunuz öyle!

Satır, sopa, taş, değnek elinize ne geçe-se alın, çevirin şu soysuzları! Otuzdan fazla er kişi şu üç uğrudan korkuyor musu-nuz! Hakkınızı, mal.nızı, canınızı savunma-hep başkasından mı beklersiniz!.. HAYDI SALDIRIN ŞUNLARA! ATLARI, PUSATLA SİZİN OLSUN!

Kervancılar bön bön birbirlerine bakı-lar.. Hiçbirinde, Merkit'lilere saldıracak yü-rek yoktu.

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

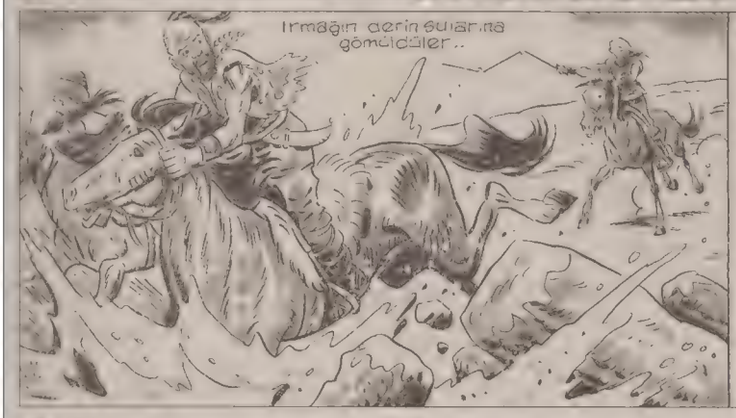

ALPAGO, bezirgan kervancıların, yoksul köylülerin, uyuşuk halı tacirlerinin kavgaya bulaşmayacaklarını biliyormuş gibi atını sürekli oynatıyor, üç uğrunun kaçış yollarını kapatıyordu.

Merkit'ler baktılar olmayacak, atlarının başını ırmağa çevirip topukladılar.. Kayalardan aşıp derin sulara gömüldüler.

Bir atı üstünde kalmış, karşıya geçmeyi bacarmış, öbür ikisi azgın suların akıntısına kapılıp gitmişlerdi..

ALPAGO, kaçanı yakalamak için atını ırmağa sürdü... Tolpar böyle yarışlara alışkındı. Deli deli akan suyu kolayca geçti. Dümdüz, kıraç ovada, önde kaçan atın ardına düştü..

Rüzgar gibiydi **ALPAGO**'nun demirkırı.. Tavşan kovalayan tilki gibi hızla kapatıyordu arayı.

Köprü kapatan uğrulardan kurtulduklarını gören kervancılar çığlıklar atarak birbirlerinin sakallarını, ağızlarını öperek, sevinç gösterileri içinde kucaklaşırlarken **DAŞA,** gençlerden ikisine yaklaştı:

- Koşun, şu kaçan atları tutun getirin.

İki genç, yerde kıvranan iki Merkit'linin atını yakalamaya koştu. Daha doğrusu koşmaya çalıştılar.. Ikisinin de dükkanda para sayıp evde karı becermekten başka hünerleri olmadığı ortaya çıkmıştı.

Köprüyü kapatan pirinç yüklü öküz arabası geçip gitmişti.

Develeri tepeleme halı, kilim yüklü kervancılar da köprüye doğru yollanınca DAŞA atını topukladı, köprü ağzında durdu.

- Nereye böyle, babalar! Sizi kurtarıp hakkınızı savunmak için canını gözden çıkaran bahadıra bir teşekkür bile etmeden çekip gidecek misiniz!.. Hiç utanmak yok mu sizde..!

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOGLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

DAŞA, köprüyü geçmeye kalkışan kervancılara meşe ağacının gölgeliğini gösterdi.

HAYDİ diye bağırdı "Hepiniz biraz önce kayan gibi olup kavgayı seyrettiğiniz yere! Gölgeliğe! **ALPAGO** Noyan gelsin, köprüden geçmeye hak kazandınız mı, karar versin, de!

Yaralıca bir kervancı gölgeliğe gitmedi, DAŞA'ya yaklaştı.

Kızım, gelinim! dedi. "Bizi bağışlayın. Haklısın. Hakkımızı savunmayı bilmiyoruz. Kim zor kullanırsa ona boyun eğiyoruz.. Amma, biz hep böyle gördük, böyle yaşadık!. O yiğit gelsin, ayağına kapanıp kusurumuzu bağışlamasını, köprüden geçmemize izin vermesini dileriz. Çok uzun yoldan geldik, Hanşin panayırına yetişemezsek mallarımız elimizde kalır, çok zarar ederiz!."

ALPAGO Noyan, önünde yüzüstü kapanmış, biraz Türkçe, biraz Çinçe bolca Moğolca kelimelerle yalvaran Kırayıt'lıyı nasıl cezalandıracağını düşünüyordu.

Uğrunun, saçı sakalına karışmış kirli kara suratında birbirine yakın bir çift göz, insandan çok pusuya düşürülmüş bir yaban domuzunun korku dolu bakışlarıyla bakıyordu..

- Korkma! dedi, "Sana bir kötülük yapmayacağım! Seni bir şartla sağ bırakıyorum, yurduna dönüp bütün Kırayıt'lıere, burada olan bitenı anlatacaksın. Onlara artık Tığın ve Kül Tigin'in bu dağlara, ovalara hâkimen olduğunu, kim böyle edepsizlik ve zorbalıkla, uğrulukla yol keser, cana kıyar, talan yaparsa benim gibi akıncılarıyla o insanların cezalarının verileceğini, kimsenin hakkının yenmeyeceğini anlatacaksın!

Vahşi yaratık, anlamamış gibi bakıyor. Daha doğrusu, anlamıştı da kulağına inanamıyordu

(SÜRECEK)

Eser: APTULLAH ZIYA KOZANOĞLU

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

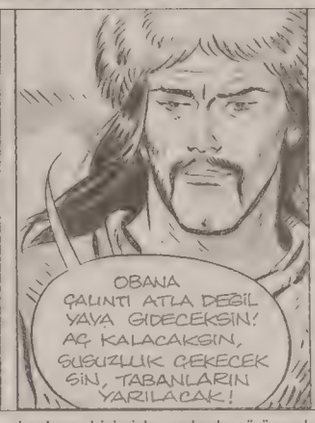

Yabanıl Merkit'linin boş gözlerle baktığını gören **ALPAGO** ilk söylediklerini bir kez daha yineledi.

- Uğruluğa heves edenin kafası ezilecek, amma, kendine iyiyi, güzeli, doğruyu hedef edinen, obasına, ulusuna yararlı olan da baş üstünde tutulacak, akçeyle, rütbeyle ödüllendirilecek!

Adam, her söze culluk (hindi) gibi baş sallıyordu. **ALPAGO** huylandı, bir de ona söyletti.

Merkit'linin ceviz büyüklüğündeki beyni bütün lafları, tek sözcük sektirmeden, hepsini yakalamıştı.

ALPAGO, üçlü çelik çubuğunu havada şaklatıp katladı ve kemerinin arka bölümüne sıkıştırdı.

- Şimdi, haydi, doğru obana, gördüklerini herkese anlat. "Yoksa" de "**ALPAGO** Noyan'ın hiç acıması yok!" de!.

Merkit'li, Çinlilerden öğrendiği abartmalı selamlama biçimiyle, yerlerde sürünerek ve bir yığın teşekkür ifadeleri ederek, geri geri ilerde bekleyen atına doğru uzaklaşırken **ALPAGO** atını topukladı, uğrunun yolunu kesti.

- Hayır, dedi, "Obana bu çalıntı atla değil, yaya gideceksin. Aç kalacaksın, susuzluk çekeceksin. Tabanların yarılacak. Bir yaşam kavgası vereceksin!"

- **ALPAGO** Noyan, diye inledi Merkit'li, "Kılıçsız, pusatsız, kurda kuşa yem olurum!"

ALPAGO yalancıktan parladı, atını usta sürdü.

- Bak daha konuşuyor! Be hey canavar, senin yoluna çıkan kurtlar, atmacalar seni görünce nereye kaçıp saklanacaklarını bilemez olurlar be! TEZ UZAKLAŞ BURADAN, YOKSA SÖZÜMÜ GERİ ALIR SENİ DE TAMU'YA (*) ARKADAŞLARININ YANINA GÖNDERİRİM!

(*) Tamu: Göktürklerde "cehennem".

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO'nun oyunu tutmuştu.

Merkit'li uğru, Göktürk'ün kafası kızar da bağışladığı canı almaya kalkarsa diye öyle bir kaçış tutturdu ki ucu bucağı gözükmeyen bozkırda...

ALPAGO, atından inmeden eğildi, yerdeki kılıçla topuzu aldı, eyerinin altındaki kilim heybeye sokuşturdu.

Merkit'li, kurumuş ırmak yatağının sonunda gittikçe ufalan bir siyah nokta olmuştu.

Gökte bir kaç atmaca da tepesinde döne döne onunla birlikte uzaklaşıyordu.

ALPAGO:

- Yorulur düşerse kuşlara, geceye kalırsa çakallara yem olur. Aklını ve cesaretini kullanabilirse obasına ulaşır.

Atının başını gün batısına çevirdi hafif bir topuk vurdu.

- Haydi koçum Tolpar, herkes yoluna! DEVLET BAŞA, KUZGUN LEŞE!

DAŞA, atın üstünden sesleniyordu:

- Haydi bakalım! Gönlünüzden ne koparsa! Vicdanınız ne kadar elveriyorsa! "Panayıra yetişemezsek mallar elimizde kalır" diyordunuz. **ALPAGO** Noyan sayesinde panayıra yetişeceksiniz ve çok para kazanacaksınız.

Bezirganlar arasında dolaşan genç devecinin elindeki açık torba ağırlaşmaya başlamıştı. Varlıklı biri eli sıkılık yaptı mı yoldaşları hemen çıkışıyorlardı:

- Ayıp ayıp, sana yakışır mı? At dört gümüş daha! Biraz önce ecel terleri döktüğünü unutma!

Bir başkası:

- Ben bile şu yoksul halimle 5 sikke verdim be!

Uzaktan **ALPAGO** göründü.

Merkit'linin atını yedine almış geliyordu.

Irmağı geçip **DAŞA**'nın yanına gelince şaşırdı kaldı.

- Ne o?!! dedi, "Para mı topluyorsun?.. Bu nereden çıktı?!! Haraç alanları tepeledik, şimdi biz mi kesiyoruz kervancıları!?!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

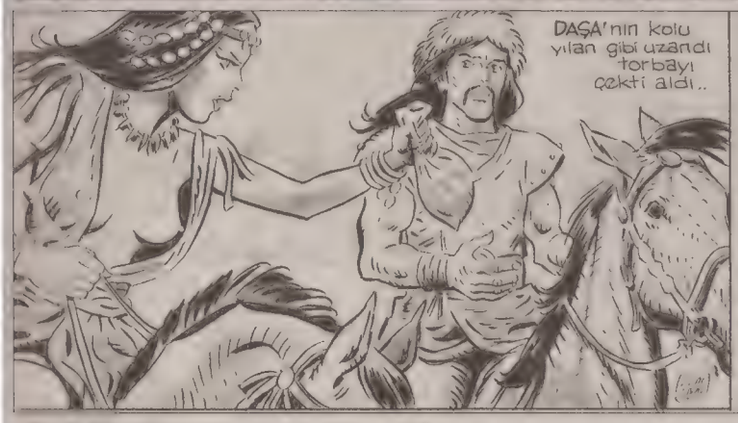

ALPAGO, para toplayan gencin üstüne atını sürdü, gümüş sikke dolu torbayı hışımla elinden aldı, açtı, bakarken bilezikli ince uzun yanık tenli bir kol yılan gibi uzandı torbayı çekti aldı.

DAŞA:

- Haraç toplamadım. Merkit'lilerden kalan 3 atı şu deveciye ve şu halıcıya sattım. Kalan paraları da herkes gönüllü verdi.

- Ne için verdiler? Ben onlara para karşılığı hizmet etmedim ki!

DAŞA güldü, iri bembeyaz dişleri ışıl ışıladı bir süre.

- Bu parayı senin için mi topladık sanıyorsun. Hah hah ha!

- Ya kim için? diye sordu **ALPAGO.** "Kendim için de de, şu köprüden aşağı sallandırayım seni!

DAŞA, birden ciddileşti:

- Kendim için de toplamadım. Varlıklı biri olduğumu bilirsin. **TAY-ÇEU**'nun yaktırıp yıktırdığı Çin köyü için topladım. Olayı anlattım..

Bu dürüst insanlar çok duygulandılar. Açıkta kalan insanlar, öksüz çocuklar için, kendi rızalarıyla yardımcı olmak istediler.

ALPAGO şaşmış kalmıştı. Ne diyeceğini bilemiyordu.

DAŞA, elindeki torbayı sert bir tavırla uzatıp, buyurdu:

- Haydi, sen de çek bakalım, aç kadife kesinin ağzını! Üç buçuk uğruyu kovalamakla, "Ben üstüme düşeni yaptım" deyip sıyrılamazsın!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

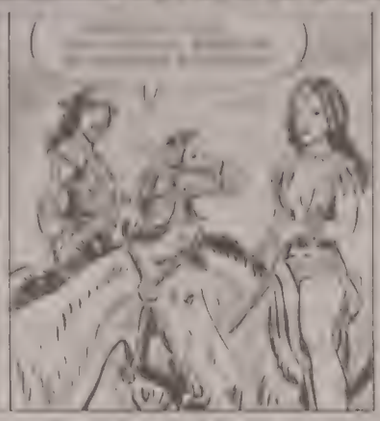

ALPAGO, [illegible] **DAŞA**'ya [illegible] Paranın elinden [illegible] Benim [illegible] Ama [illegible] Merkit'ler [illegible] Hayır [illegible] Bir [illegible] yaranın [illegible] olmuş [illegible] Açıktan [illegible] çocuklarına [illegible]

U[illegible] yeldi. Ama **ALPAGO** [illegible] **N**[illegible] **ALPAGO**, [illegible] **DAŞA** [illegible]

DAŞA, torbayı elinden alırken [illegible] **ALPAGO** [illegible] TOPUZLA ATTIĞI PARA [illegible]

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO ... DAŞA, TAY-CEU ...

DAŞA

A

DAŞA

E ALPAGO

ALPAGO ... DAŞA'yı bırakıp yukarıya ...

Ama, ama hem bebesine sarılmış bir ... hem de kavuruşa yakın ... adamın dost mu düşman mı ...

Bütün ... ALPAGO bu ... dostum. Bebe ... Yalnız ... Ama ... ?"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

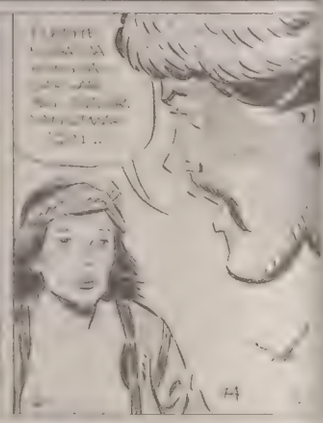

G

G

ALPAGO

D

Annem hep nogayca cığrışıyorlardı. ... Mengol adlarıyla seslenıyorlardı."

A ALPAGO bebeyi kadının sütsüz ... çekti. DAŞA'nın su tulumun ... birkaç damla damlattı.

Ellerde nogayca konuşup, birbirl... Mengol adlarıyla seslenecekler. Bu; sizi yan... ...den duyamadınız bir duyu..."

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOGLU' [illegible]

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Y

ALPAGO

ALPAGO

DASA

D

B

ALPAGO

Y

(SURECEK)

A. Z. KOZANOGLU' [illegible]

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

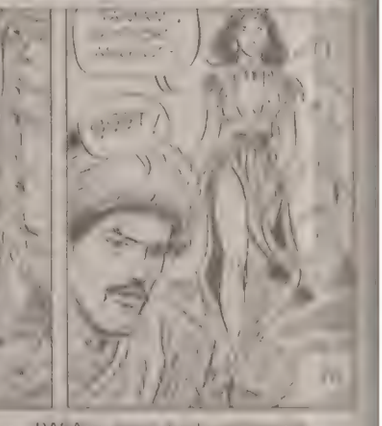

A

TAY CEK

A

DASA

B

ALPAGO

DASA

ALPAGO

S

(SURECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun bir eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

DAŞA'nın, nice hanlara, beylere diz çöktüren, uzunlemesine, doğuştan sarmalı, acılı menekşe renkli gözleri çakmak çakmak yanıyordu öfkeden.

Nereden çıktı yine öfkesi, ufak bir [illegible] ALPAGO, [illegible] DAŞA'nın [illegible] kaldırdı, kabalarından kucaklayıp göğsüne bastırdı.

Hanbalığ'daki görevim ortalık karanınca başlıyor. Akşama kadar zamanımız var. Ne istiyorsan onu yapalım!

DAŞA'nın istediği sazların, sogutların tartarine kanadığı, ezici sesin bir şu kenarında, yılanlar gibi sarmaş dolaş, alt altı, üst üste, kıyasıya, doyasıya, gün batana dek sevişmekti.

Aradıkları yeri kolayca buldular. Atların başlıklarını eyerlerini çıkarıp salıverdiler...

Sazlar arasında sevişen yılanları kısalayıp uzun otların üstüne uzanıverdiler.

Bu kez, ne DAŞA haşhaş çekmişti, ne de ALPAGO yol yorgunu ve uykusuzdu.

İki sevgili gibi değil, kan davası güden ilâ düşman gibi saldırdılar birbirlerine.

Öperek, ısırarak, bağrışarak hayvanlar gibi sevişiler aç karnına...

Birkaç kez, dereye girip cayır cayır yanan gövdelerini serinlettiler, Soluklandılar, sonra... haydi, yeniden...

Gün batımına doğru, koca söğüdün altında, biri bir yanda, öbürü taaaa nerede, ölü gibi uzanmış, tek bir laf etmeksizin yatıyorlardı. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun bir eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

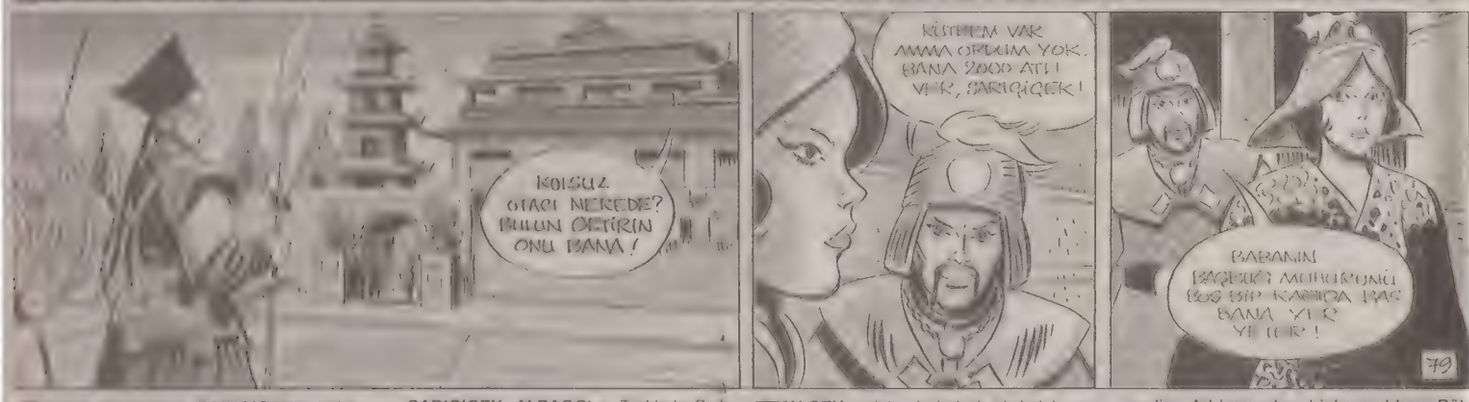

Sarıçiçek'in [illegible] SARIÇIÇEK'in baba [illegible] kolaşında çer [illegible] yatıyordu.

SARIÇIÇEK,

[illegible] Otacı gelmedi mi? Gelin, bulun onu bana! Ben [illegible] bu çetiyle kalmasın!

SARIÇIÇEK [illegible]

TAY-ÇEU [illegible]

[illegible] NAYMAN [illegible]

SARIÇIÇEK, ALPAGO'ya, Türklerle Çinlilerin dostluk içinde yaşamalarına yardımcı olacağına söz verdiği geceyi anımsadı.

Oysa... İşte, dostluğu Türkler bozuyordu. Olayı, bütün Hanbalığ şarında duyulmuştu.

ALPAGO buna ne diyecekti?

O mağrur bağa utanıştan, kambilir nasıl öne eğilecekti!

Nereden kalmışlı bu uğursuz kambur otacı? Onu ne kadar ihtiyacı vardı şimdi!

TAY-ÇEU, çekik, cin bakışlı gözlerini genç prensten ayırmıyordu. dudaklarımdaki ince, sinsi gülümseme SARIÇIÇEK'in öfkesine memnun olduğunu gösteriyordu.

Genç kız, geniş salonda dolanmaktan yorulup taht benzeri sedirine oturduğunda TAY hemen yanına sokuldu.

-SARIÇIÇEK, sen, ben, öbür genç soylular, Çin'in geleceğinden sorumlu olan yeni kuşağız. Cesur, kararlı ve özellikle katı olmak zorundayız. Ben, 3000 kişilik ordumla Türkler üstüne büyük bir saldırıya geçmeye karar verdim. Ad kazandım, binbaşı oldum. Rütbem var henüz ordum yok. Babanın süvari alayından bana 2000 atlı ver, yeter SARIÇIÇEK!

-Buna yetkim yok. Yüce Hakan'dan izin almam gerek!

-Hakanımız yaşlı ve korkak. ondan böyle bir izin asla çıkmaz. oysa, biz genç kuşaklar, Çin'in geleceğinden sorumlu kimseleriz... Sen saray mensubu sayılırsın. Babanın mühürünü bir kağıda bas, bana ver, gerisine karışma..! **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU' [illegible]

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

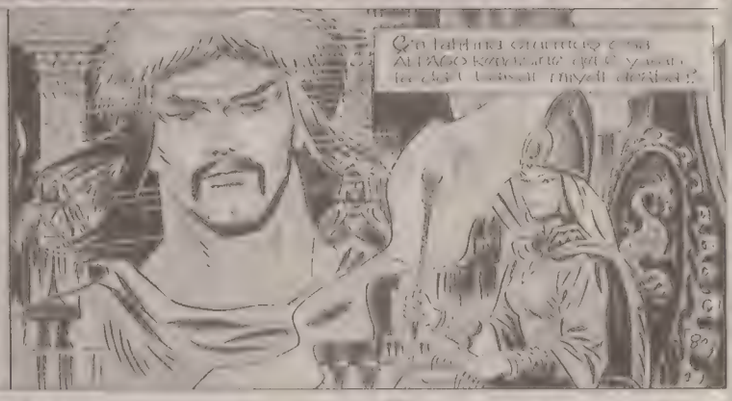

SARIÇİÇEK'in dikkatini en çok TAY-ÇEU'yu [illegible]

[illegible]

SARIÇİÇEK iyiden heyecanlanmıştı. Gözden uzaklara daldı. Bir şeyler düşünüyor du.

TAY ÇEU onu uyandırmaktan çekinir gibi yavaş bir sesle

- Ben de sultan yanında, en sadık bir kölen olarak, gözüm kapalı, bütün emirlerini yerine getirmek için varımı, yoğumu gerekir se canımı ortaya koyacağım.

SARIÇİÇEK'in körpe beyni bu yürek kabartıcı sözlerin etkisi altında kalmıştı.

Bir an, kendisinin kocamış Hakan Hianen TSUNG'un yerine tahta çıktığını düşündü. Koca koca başbuğların, ilbayların (valilerin), Çin egemenliği altındaki küçük devlet başkanlarının onunde yerlere kadar eğildikleri görür gibi oldu.

Saltanat ne güzel şeydi!

Böyle birşey gerçekten olsa, ALPAGO'nun kendişine gene yukarılardan bakıp bakamayacağını düşündü..

Ve birden ayıldı..

Türk akıncısına geçen gece verdiği "barış andını anımsadı.

- Hayır, hayır TAY-ÇEU, dedi.

"Bu bir çılgınlık olur. KAPAGAN KAGAN, BİLGE ve KÜLTİGİN kardeşlere Çin topraklarına akın düzenletmek için bahaneye bakıyor. Bu iki başbuğum, hele Kül TİGİN'in ordu ları bir yerden geçtiler mi baş üstünde baş bırakmıyorlar. Böyle birşeyi ben yapmam, sana da yaptırmam!"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' [illegible]

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

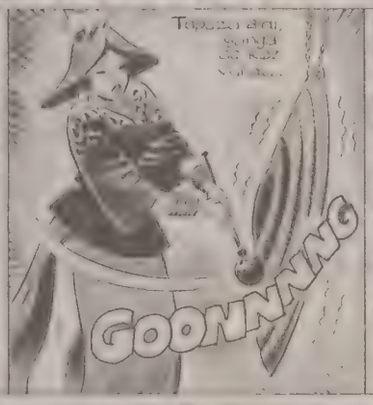

TAY-ÇEU [illegible]

TAY-ÇEU bu [illegible]

[illegible] SARIÇİÇEK! Bu [illegible] daha [illegible] Bu, bildiğim yapmak için [illegible] sanıyorum.

SARIÇİÇEK, [illegible] divandan [illegible] kalktı.

Üzgünüm, TAY-ÇEU, dedi. "Artık gitsen iyi olur, yapacağım çok iş var!

TAY-ÇEU, genç kızı yarım yamalak selamladı, topuklarıyla yerler, dev: dev: çarpış salon dan çıktı gitti.

SARIÇİÇEK, divanın arkasında, iki sütun arasında [illegible] duran altın kaplama gonga doğru yürüdü. Tokmağı alıp üç kez bütün gücüyle vurdu.

Kapıdaki nöbetçi erler koşuştular.

Kolsuz Otacıyı bulup getirin, dedim! Ne oldu?!!

Erler "Hemen prensesim!" deyip dışarı çıktılar.

SARIÇİÇEK, iyice bunalmıştı.

TAY-ÇEU hepten haksız değildi. Amma hırçın yüzünden imparatorluğun başına belalar açabilirdi..

Kolsuz Otacı'nın durumu nasıl yorumlayacağını merak ediyordu SARIÇİÇEK.. O görmüş geçirmiş Türk'ün bilmediği yoktu.

Balkona çıktı, kambur otacının iki büklüm gelişini dört gözle beklemeye koyuldu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun romanından

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

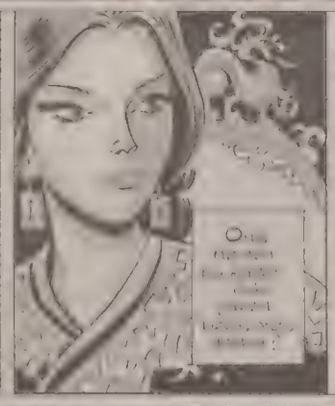

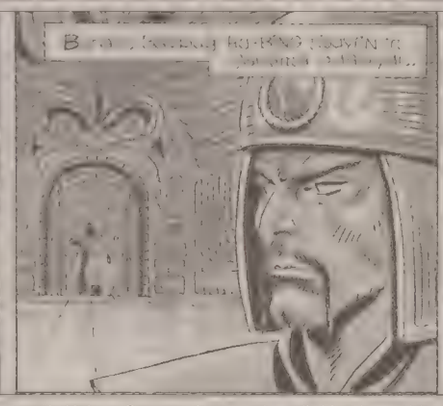

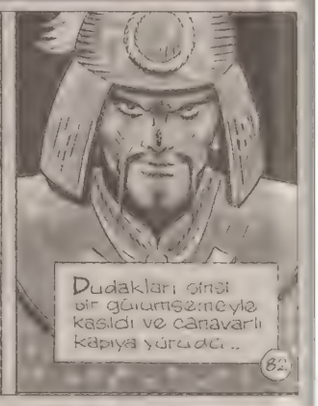

SARIÇİÇEK, [illegible] mermer [illegible]

Bunları ona sorsa ayıp mı olurdu? Aralarındaki "soylu" "soysuz" farkına zarar gelir miydi?

Onu neden bu kadar düşünüyordu, neden bu kadar çok güven besliyordu ona? Sonunda TAY-ÇEU'nun sokakta bulduğu, bir sürü fakir otacıdan biri değil miydi bu kambur Türk!

Bunları düşünerek yeniden divana çıktı. Telurdu. Hesap makarası kasnağını elinde ardı oynamaya başladı.. Heyecanını bastırmalı, Kolsuz Otacı'nın karşısında soğukkanlı olmalıydı.

★★★

TAY-ÇEU, SARIÇİÇEK'in ikinci kattaki "kabul" salonundan çıkıp, selam duran askerler önünden geçti, alt kata indi. Oradan, zemin kata ve çıkış kapısına giden soldaki koridora dönmesi gerekirken birden durdu.. Sağdaki konağın içine giden koridora bir gözattı.. İlerde, kara mermer döşeli yolun sonunda, kocaman canavar oymalı, yaldız süslemeli bir kapı vardı..

Burası, SARIÇİÇEK'in babası Başbuğ HU-BING TISUYEN'in çalışma odasıydı. Sağlığında burası iğne atsan yere düşmeyecek kadar kalabalık olurdu.

Oysa şimdi, sadece bir tek yaşlı bir asker nöbet tutuyordu kapıda.

TAY-ÇEU'nun birden gözleri ışıldadı. Dudakları sinsi bir gülümsemeyle kasıldı ve tek korumalı, canavarlı kapıya geniş adımlarla yürüdü.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun romanından

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU'nun kendisine doğru geldiğini [illegible] bacaklarını topladı, selam [illegible]

[illegible] tanımıştı. Zaten tanımaması [illegible] mümkün müydü? Hiç ona SARIÇİÇEK'in [illegible] gözüyle bakıyordu.

TAY-ÇEU, nöbetçinin önünde durdu:

[illegible]

[illegible] TAY-ÇEU!

[illegible] nöbet için biraz yaşlı değil mısın? Söyleyeyim senin yerine genç birini koysunlar.

- Ben görevimden hoşnudum, binbaşım! Ayrıca bu kapıya herkesi tanıyan tecrübeli eski askerleri koyuyorlar.

TAY-ÇEU çevreye bakındı, kimse yoktu.

- Kapı açık mı? diye sordu.

Kilitli amma anahtarı bende. Hep nöbetçilerin üstünde bulunur!

TAY-ÇEU sevecen görünmeye çalışarak:

Yüce başbuğla çok güzel anılarım var bu odada geçen. Askerlikte kısa zamanda yükselmemi ona borçluyum. İçeriye girip eski günleri anmak isterim.

- Ne yazık ki, bu olamaz saygıdeğer binbaşım! Kesin emir var!

TAY-ÇEU bozulduğunu belli etmemeye çalışarak derin bir nefes aldı.

- Kapı aralığından içeriyi görmem de yasak mı? Bu kadarcık hakkım vardır herhalde!

Yaşlı nöbetçi sağa sola baktı. Durumu uygun görünce, belindeki koca anahtarla kapıyı açtı, bir kanadını iki karış araladı.

Birden.. Kafasının arkasına inen bir yumrukla içeri uçtu, yüzüstü kapaklandı.

TAY-ÇEU, anahtarı çekip almış, kapıyı içerden kilitlemişti.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU'nun yumruklarıyla yere yıkılan [illegible] yerlerinden kalkarken iki güçlü kolun [illegible] hissetti (Türklerin yaptığı gar[illegible]: 'Boyunduruk' denen çok eski bir oyun.)

Zavallı nebeti.. birbaşı ne yapmak istiyor? Biraz daha sıkarsa boğulacağım!" diye düşünürken... birden bir kütürtü duyuldu ve adamcağız hiçbir şey düşünemez oldu..

Boynu kırılmıştı. Ölmüştü.

TAY-ÇEU, hemen başbuğ **HU-MING TI-SUYEN**'in alçak masasına koştu. Bir yığın, değişik oyma saplı mühür arasından birini seçti.

Uzun, ipekli kağıt durumundan bir parça çekti, mühürü bastı.. Gülümsedi, istediği damga buydu.

Bir mühür daha aradı, buldu.

Düzgünce kestiği büyücek bir ipekli kağıdın sağ üst köşesine bu mühürün damgasını basıp, kurt kılından yapılma ince uzun tuylu bir fırçayı kırmızı mürekkebe bandırarak, yukardan aşağı -resim yapar gibi- yazmaya başladı.

★

SARIÇİÇEK, divanın alt ucunda yere bağdaş kurup oturmuş, başı öne düşmüş, kara kara düşünür. Kolsuz Otacıyı uyandırmak ister gibi

- İşte böyle, otacı!.. dedi. 'Sen ne diyorsun bu işe? **TAY-ÇEU**'nun yüzüne söyletemedim amma, ben de birbaşı gibi düşünüyorum. Türklere karşı büyük bir akın düzenleyip **KÜLTİGİN**'e haddini bildirmemiz gerektiği kanısındayım!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kolsuz Otacı, yerdeki halının bir işlemesine takılı gözlerini kaldırmadan kendi kendine konuşur gibi mırıldandı.

- Bu işi **KUL TİGİN**'e kadar götürdük mü, sonunun nereye varacağı belli olmaz. Çin ülkesinin kazançlı çıkacağını da Ay Tanrısı bile söyleyemez.. En iyisi olayı **ALPAGO** Noyan'a duyurmak. O, kestirme yoldan bu işe bir çözüm bulur, suçluları da hakettikleri gibi cezalandırır!

SARIÇİÇEK, 'Gene mi o! Her yerde karşıma o mu çıkacak! **ALPAGO**'yla karşılaşmadan hiçbir iş yapmayacak mıyız!!!' diye geçirdi içinden..

Bir cırgırak sesi duyuldu.

Aralanan büyük kapıdan, sarı yüzü kireç beyazına dönüşmüş bir subay içeri süzüldü.

Elinde, dut ağacı kabuğunun içine -beyaz yüzüne- yazılmış bir betig (mektup) vardı.

SARIÇİÇEK'i selamlamayı bile unutarak betigi uzattı.

Genç prenses dut ağacı kabuğuna şöyle bir gözetti, yazıyı sökmeye çalıştı, olmadı, öfkeyle otacıya uzattı:

- Ne kadar kötü bir Çin yazısı! Ya bir dağlı yazmış ya da köylü! Çin yazısını yalnız çok usta hattatlar yazmasın, halk da yazabilsin, bir devrim yapılsın, bu yazı işi resim yapmaktan çıksın artık! Bak! Benim hattım ne ürdü bana anlatmakta zorluk çekiyor!

Otacı, ağaç kabuğuna yazılı betiğe bakar bakmaz:

- Bu halkımızdan birinin dilekçesi değil, saygı değer ecem, dedi. "Bu **ALPAGO** Noyan'dan bir bildiri.. Eh, onun gibi bir savaş tanrısının Çince yazısı da bir san'at şaheseri olacak değil ya!"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK, "ALPAGO" adını duyunca an sokmuş gibi irkildi.

ALPAGO Noyan mı? dedi. "Nereden anladın, onun yazdığını?"

Kolsuz Otacı, dut ağacı kabuğunu uzaktan gösterdi.

Sol üst köşedeki şımşek çakması gibi işaret Uygur civi yazısında **ALP** anlamına gelir. Bu kadar kötü bir Çince'yi de Türkten başka biri yazamayacağına göre...

- "Bırak gevezeliği de bildiriyi oku bana!" diye tersledi **SARIÇIÇEK.** "Gene ne istiyormuş öğrenelim!"

Kolsuz Otacı önce kendisi için okudu.." Nını nını... nını nını... Hmm... Nını nı nı..." sonra yüzü birden ciddileşti, okumayı sessiz sürdürdü..

SARIÇIÇEK:

- Evet, söyle ne diyor, diye çıkıştı, sabırsızlıkla..

Kolsuz Otacı başını betiğden kaldırdı. Kalın, boğuk, biraz öncekine benzemeyen bir sesle.

ALPAGO Noyan, Cin köyüne baskın yapanların Naymanlar değil, öz be öz Çinliler olduğunu söylüyor.

SARIÇIÇEK öfkeyle yerinden fırladı:

- HAYIR, OLAMAZ! ALÇAKCA BASKINI BAŞKALARININ ÜSTÜNE ATMAK ÇOK UCUZ BİR İFTİRADIR! ÇOCUKLAR BİLE INANMAZ BUNA!

Kolsuz Otacı bakışlarını yeniden betiğe indirip konuşmasını sürdürdü:

- Biraz aşağıda, daha da ileri giderek, "Ölenlerden birinin kasığından çıkarılan, kabzası canavar işlemeli bağ bıçağının özellikle sarayın özel birliklerince kullanılan bir silah olması bunun en açık delilidir." diyor!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK, [illegible] Bu ustaca d[illegible] demeye hazırlanı[illegible] çıngırağı yeniden [illegible] subay yeniden [illegible] bu kez.

SARIÇIÇEK'in [illegible] sayıyla eğildi.

[illegible] uzun ince, beş bükülü [illegible] Konak aşçısına verin[illegible] Size ulaştırmasını [illegible]

Genç prenses hemen aldı uzatılan torbayı. Küçük beyaz elini içine soktu. Kırmızı üstüne sedefle işlenmiş canavar kabartmalı bir sapı olan orta boy bir bıçaktı bu.

Yanında bir de mektup vardı; "Çin köyünü basanlar, Siganfo sarayının, bu bıçağı taşıyan askerleridir. Suçluları başka yerde aramayınız!" diyordu. İmza yerinde de, Uygur civi yazısında **"ALP"** anlamına gelen şimşek çakmasına benzeyen simge vardı.

- **ALPAGO!** diye mırıldandı **SARIÇIÇEK,** bakışlarını kolsuz otacıya çevirerek.

Sonra, torbayı getiren subaya elindeki bıçağı gösterdi:

- Bunu sarayda kimlerin taşıdığını biliyor musunuz?

Subay, bıçağı uzaktan görür görmez tanıdı:

TAY-ÇEU'nun ilk kuşak avcı birliğinin ünlü bıçağıdır bu saygı değer prensesim, dedi

Prensesle Kolsuz Otacının bakışları çakıştı. Tam o sırada, kapının çıngırağı bir kez daha çıngırdadı. Bu kez gelen konağın kahyası emektar **SIYUN-LI** idi. Soluk soluğa:

- Prensesim.. dedi, "Ulu babanızın çalışma odasını bekleyen nöbetçi..."

- Evet, ne olmuş?..

- Ölmüş! Boynu kırılmış. Başı üstüne düşmüş herhalde. Temizlikçi kadın sımdı söyledi bana!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

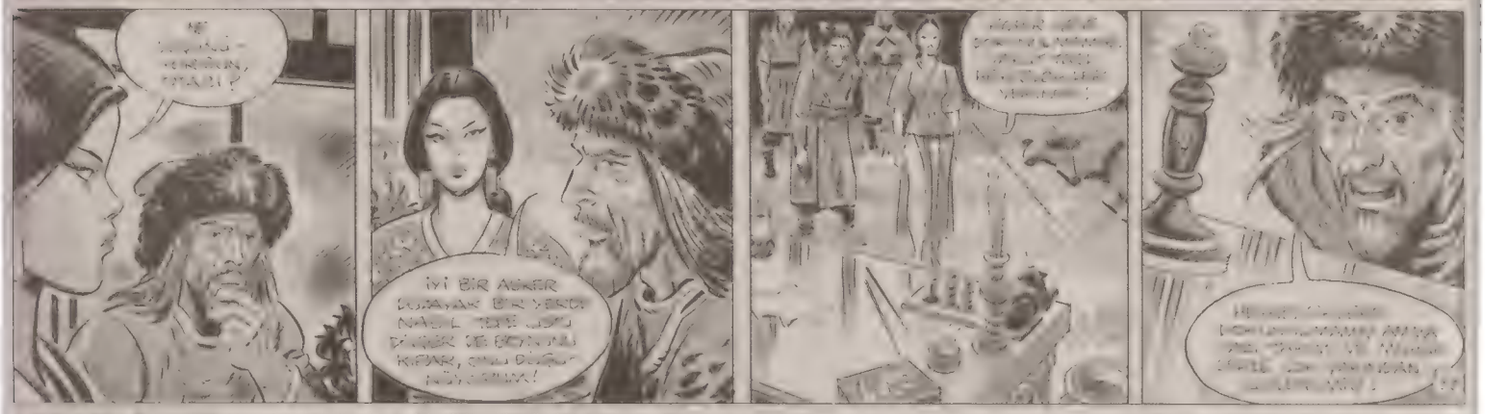

Kolsuz Otacı ilk kez "istifini bozdu" yerinden fırladı, rüzgar değse uçacak zayıflıkta kahyaya seslendi

- Odaya senden başka giren oldu mu?

- Hayır! Evet!.. Bağışlayın! Temizlikçi kadın başında bekliyor!

SARIÇİÇEK, söz vermediği halde konuşan Kolsuz Otacı'ya kızacak yerde bundan hoşnut kalmış gibiydi.

- Ne düşünüyorsun?

Düz ayak bir yerde, Horasan halıları üstüne, iyi eğitim görmüş bir asker ne diye tepe üstü düşer de boynunu kırar, onu düşünüyorum!

SARIÇİÇEK, divandan indi, kapıya yürürken, yana çekilen kahya ve subaya seslendi:

- Bunu şimdilik kimse duymayacak. Ağzınızı sıkı tutun.. Haydi, herkes işinin başına!

Tam kapıdan çıkarken döndü, otacısına baktı, geliyor mu diye, gölge gibi arkasında olduğunu görünce hızlı adımlarla yoluna devam etti..

Babasının çalışma odasında en küçük bir bayrıksılık yoktu. Herşey yerli yerindeydı. Görüntüyü bozan tek şey yerde yatan nöbetçi ölüsüydü..

- Hiçbirşeye dokunulmamış, dedi **SARIÇİÇEK.** "Babamın yakut taşlı heykelcikleri, altın yazı takımı, hepsi duruyor."

Kolsuz Otacı, ölü nöbetcinin boynunu bir iki sıkıp bıraktı.

Doğrulurken:

- Bu tapınak direği gibi boynu kırmak için yaman bir pehlıvan olmak gerek. Güçlü, bilgili ve hırslı!

Sonra, **HU-BING TISUYEN**'ın çalışma masasına yaklaştı. Önce uzaktan eğilerek, sağa sola başını yatırarak, gozlerini kısarak baktı

- Babanızın heykelcıklerine dokunulmamış amma, bir ziyaretci yazı takımıyla ve mühürler le cok yakından ılgılenmiş, dedı.

SARIÇIÇEKin çekik gozlerı dehşetle açıldı

- Nereden biliyorsun?

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kolsuz Otacı masanın gün ışığında parlayan ustüne gözlerini

Masanın üstünde ince toz tabakası yer yer [illegible] Masanın hemen hemen hepsi bir bir [illegible] köşelerinde hiç toz kalmamış.

[illegible] vazo içindeki fırçalardan [illegible] yakınlaştırdı, baktı:

Bu fırça [illegible] kullanılmış ve aceleyle [illegible] vazoya konmuş. Kıllar üstünden [illegible] kurumamış bile..

SARIÇİÇEK, büyük bir şaşkınlık ve -daha çokcası- hayranlık içinde cıt çıkarmadan bu cın gıbi akılı otacısını dınlıyor, yaptıklarını izlıyordu.

- Şimdi şu mühürlerden hangıleri kullanılmıs onu öğrenelim

Masanın sağ ust köşesinde dızılmıs duran muhürlerden en öndekini aldı; dürum halinde duran kağıttan kopardığı bır parca ustune bastı.

Damgayı okudu:

- "Yuce Çın Hakanlığı adına Kuzey-Batı Orduları Başkumandanlığı"!

SARIÇİÇEK'in küçük ağzı cocuksu bir şaşkınlıkla, öyle, açık kalmıştı. Kolsuz Otacı'yla gözgöze geldi.

Otacı:

- En cok bu mühürü kullanmış. Öbürlerini denememize gerek var mı?

- Hayır, dedı **SARIÇİÇEK.** "Şimdi herşeyı anlar gıbıyım. Bu **TAY-ÇEU**nun ısı!"

- Bu kadar kesin konuşmak icin benden gizli bir bıldığınız olmalı, saygıdeğer ecem?

- Evet, sen gelmeden once **TAY-ÇEU** benden babam adına verilmis bir ızın belgesi istemiş, ben de vermemıstım. Demek, babamın odasına gırıp böyle sahte bir belge edinmek istedı. Nobetci karşı koyunca, boynunu kırıp düşmüş olmuş havası verdı.!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

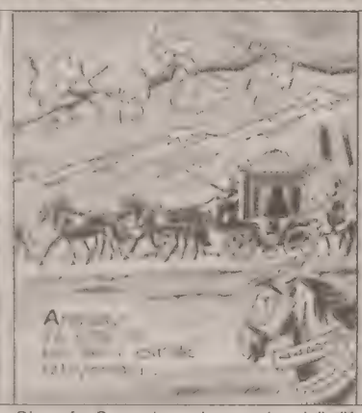

Kolsuz Otacı, korka korka:

TAY-ÇEU, dedi, "Böyle bir belge için cinayet işlemeyi bile göze aldıysa.. Elinde çok tehlikeli düşünceler var demektir.

SARIÇİÇEK, birden, hızlı adımlarla odanın kapısına yürürken konak subayına:

- Ölüyü kaldırın, kapıya iki yeni nöbetçi koyun. 4 atlı arabam uzun bir yolculuk için hemen hazırlansın!

Sonra Kolsuz Otacı'ya döndü:

- Sen de bir yere kaybolayım deme, benimle geleceksin!

- Başüstüne prensesim.

Kolsuz Otacı yerlere kadar eğilirken gözlerinin içi gülüyor, sanki "Seninle cehenneme bile giderim!" diyordu.

★

Biraz sonra, **SARIÇİÇEK**'in ünlü papatya sarısı tenteli, 4 beyaz atlı arabası, Siganfo Sarayı'nın dışa açılan büyük kapılarından dörtnala geçip gidiyordu.

Arabayı 12 kişilik bir küçük atlı birlik izliyordu. Bunlar, Çin ordusunun en seçme, sadık, gözüpek savaşçılarıydılar.

SARIÇİÇEK, karşısında, arabanın gidiş yönüne ters oturmuş Kolsuz Otacı'ya varsayımları sıralıyor onun ne düşündüğünü bilmek istiyordu.

- Babamın en etkin birlikleri Çin Seddi'nin Kalgan ve Şinsi bölgelerinde kışla kurmuşlardır. Bu iki önemli bölgenin ortasında Uku kenti vardır. Babamın karargahı da buradadır. Öyle sanıyorum ki, **TAY-ÇEU**, -evinde ve yazlığında bulamadığımıza göre- "canavar bıçaklı" fedaileriyle doğru Uku kentine ulaşmak istiyor. Onu oraya varmadan durdurmalıyız.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, yaylı arabanın küçük penceresi perdesini aralamış, dışarısını seyrediyordu. Bu çok sürmedi, öfkeyle perdeyi kapattı, öbür pencereden kıraç ovaları, kızıl kayalıkları seyreden Kolsuz Otacı'ya seslendi:

- Otacı, yolumuz uzun. Sıkıntıdan boğulacağım. **TAY-CEU**nun yaptığı aklımdan çıkmıyor. Dikkatimi başka yana çekecek birşeyler anlat bana!

- Sayın efendim, diye girişti söze Kolsuz Otacı. Size gönül açıcı, iç ferahlatıcı ne anlatabilirim ki?.. Peri masalları desem, o çağı geçmiş durumdasınız. Onun dışında benim dağarcığım, ulusumun yaşam kavgası verirken geçirdiği sıkıntılar, acılar, hüzünlü sevinçlerle dolu. Bunlar da sizin için pek ilginç şeyler olmasa gerek!

SARIÇİÇEK:

- Sen gerçek bir Türk müsün, yoksa...

Kolsuz Otacı, prensesin lafını kesti.

- Su katılmadık bır Türk'üm, ulu ecem. Altay Türkleri'ndenim. Soyum, sopum, yurdum, boyum (kabılem), obam (köyüm), hepsi bellıdır. Ötügen'e, Ergenekon'a kadar uzanır bildiklerim.

- Ötügen mi, dedi **SARIÇİÇEK,** heyecanla. "Nedir bu Ötügen? Ilk kez duyuyorum?"

Kolsuz Otacı, genç kızı can alıcı bir yerinden yakaladığını anlamıştı.

Sevindi.

- Ötügen, tarih öncesi Türkleri'nin kutsal yurdudur.. Ergenekon'dan çıkan atalarımız bır avuc Türk, kendilerine yol gösteren bir kurdun ardından, cocukları ıçın güzel bir yurt araya araya göçüp dururlarken cennet gibi bir yere geçtiler ve oraya kondular. Işte bu dünyalar güzeli beldeye **ÖTÜGEN** dediler. Türkler burada yüzyıllar boyunca yaşadılar, ürediler, çoğaldılar ve tüm acuna yayıldılar.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOGLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

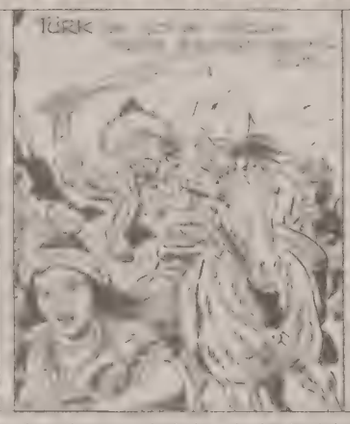

SARIÇİÇEK pek belli etmek istemiyordu ama, Kolsuz Otacı'nın bilge gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. Dışarılara bakarak, kendi kendine konuşur gibi anlatmaya başladı.

Bizim bakıklarımız Orhun Barkı yazıtlarında yazılı olanlar. Bilge Hakan bunları taşlara kazıtmış ki, insanlar okusun, öğrensin, böyle soylu, [illegible] ve akıllı bir ulusun tarih öncesinden [illegible] ortaçağına hiçbir zaman unutmasın.

Ergene; Moğolca'da sarp anlamına gelir. Kon da: dağ belli, yamaç demektir. Ikısı birleşince Ergenekon oluyor, yani, dik dağ yamacı..

OĞUZ HANın ölümünden sonra Göktürkler'e sırasıyla **GÖK HAN, AYHAN, YILDIZ HAN, DENİZ HAN** ve **İL HAN** hakanlık yaptı. Özellikle sonuncu hakan **İL HAN** çok başarılı bir başbuğ oldu. Onun sağlığında **GÖKTÜRK**lere boyun eğmeyen bir tek ulus yoktu.

Öbür uluslar bu başarıyı kıskandılar. **TATAR**ların başını çektiği bu uluslar topluluğu **TÜRK**ler yoketmek amacıyla, aralarında birleşip saldırıya geçtiler.

TÜRKler, çok güzel savaşmalarına rağmen, sayıca kendilerinden çok üstün olan düşman uluslar karşısında fazla dayanamadılar, yenildiler.

3 gün 3 gece süren çarpışmalar sonunda, dört bir yandan kuşatılmış **TÜRK**ler, çoluk-çocuk hemen hepsi kılıçtan geçirildiler.

İL HANın oğlu **KAYI** ile yeğeni **Dokuz OĞUZ** ve eşleri tutsak düştüler. Fakat, ilk gece, düşman zafer şenliği yaparken, yeme-içme şölenlerine dalmışken bir fırsatı değerlendirip kaçmayı başardılar.

Yakılıp yıkılmış, yağma edilmiş yurtlarına dönen bu birkaç **TÜRK**, sağa sola dağılmış atları develeri inekleri yedlerine alıp kendilerine güvenli yeni bir yurt aramaya çıktılar...

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOGLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

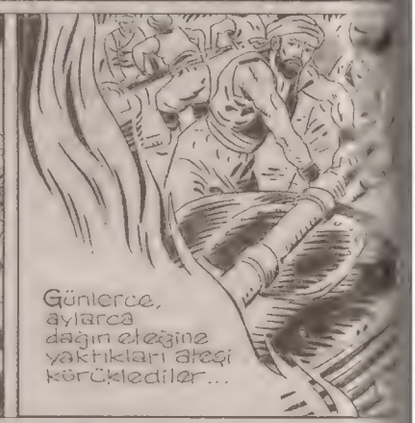

Türklerin OĞUZ Destanı, SARIÇİÇEK [illegible] Bozkurt, kurtuluşa yaktıkları [illegible] cesaretle [illegible] çıkarıp [illegible] Otacı'ya [illegible] diyordu.

[illegible] yıl öncesine gitmiş [illegible].

[illegible] Ergenekon adını verdikleri [illegible] Bozkurt, Çince [illegible] dağlardan tepelerden aşılmaz [illegible] dört bir yanı aşılmaz dağlarla çevrili, içinden gürül gürül ırmaklar geçen, ağaçları meyva, ormanları av hayvanlarıyla dolu cennet gibi bir yere getirdi ve geri dondü gitti, kayboldu.

İL HANın oğlu **KAYI** ile yeğeni **DOKUZOĞUZ** ve eşleri, bu güzel beldeye yerleştiler. 400 yıl huzur içinde yaşayıp coğalacakları bu yerin adı **ERGENEKON** oldu.

400 yıl sonra, artık sığmaz oldukları bu diyardan göçmeye karar verdiler.

Amma... **ERGENEKON**a girış yolunu gösteren "Bozkurt" bu kez de ortaya çıkıp çıkış yolunu göstermiyordu. Çok uzun zaman onun yolunu gözledler, her yerde aradılar, Bozkurtu bulamadılar.

Sonunda, aslan yapılı, uzun saçları kırçıl sakallarına karışmış bir demirci akıl almayacak birşey önerdi: Ona göre bu dağlarda yer yer demir madenleri vardı. Demir de sıcağa dayanamaz erirdi.. Şunca insan, gayretli, sağlıklı, çalışkan Göktürk ulusu, Ergenekon çukurları bu madenlerden birini kocaman bir ateş yakarak pekala eritebilirdi..

Türkler baktılar başka çare yok. [illegible] demircinin dediğini yaptılar. Yüzlerinden bir dağın eteğine odun ve kömür yığ[illegible] ateşe verdiler, günlerce aylarca bu ateş[illegible] rükledler..

(SÜRECE[illegible])

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

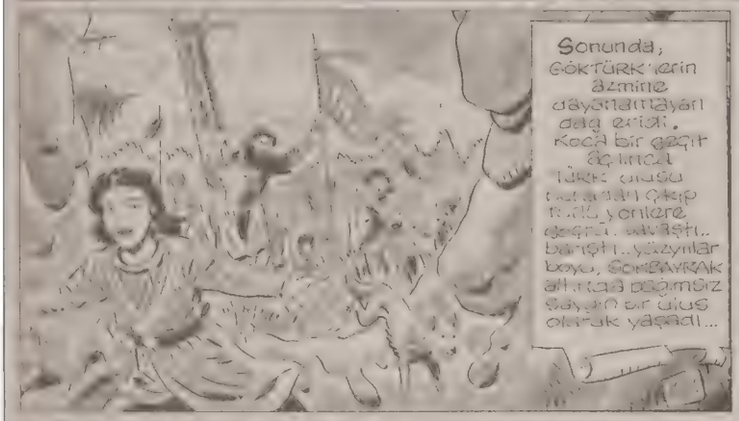

Sonunda Göktürklerin azmine ve dev [illegible] sıcağına dayanamayan demir [illegible] erimiye başladı. Koca bir geçit [illegible] Türk ulusu buradan çıkıp kuzeye, batıya [illegible] dovuştu, kimiyle barıştı, [illegible] yüzyıllar boyu kimseye boyun eğmeden [illegible] altında bağımsız, saygın bir [illegible] yaşamını sürdürdü.

[illegible] Otacının bir an, soluklanmasını fırsat bilen SARIÇİÇEK nicedir aklına takılı bir [illegible] öğrenmek istedi.

- Demek bu Börtecine adun verdikleri boz kurt, Türk'lere **ERGENEKON** yolunu gösterdi diye onlar da "bozkurt"u kutsal saydılar, Türk'lerin simgesi yaptılar öyle mi?

- Sebep yalnız bu değil, dedi Kolsuz Otacı. Türklerin 'bozkurt'u kutsal saymaları çok eskı bir destandan kaynaklanır.

Bu destana göre, Türk'lerin ilk ataları, çok eski bır zamanda, düşman boyların saldırısına uğrarlar. Bır tek oğlan çocuğu dıs nda hepsi öldürülürler.. Kolları, bacakları kesilmiş bu çocuğu da yağı (düşman) ölsün diye bir sazlığa atar, gıder.

Bilge bakıslı kocaman bir dişi kurt oğlan çocuğunu sazlıkta bulur, ağzına alır, ınine götürür.

Çocuk büyüyüp delikanlı olunca, dişi kurt ondan 10 erkek çocuk doğurur. Bu çocuklar büyüyünce dışardan getırdikleri kızlarla evlenır coğalırlar. (*)

Zamanla, Altay Dağlarıyla Ural dağları arasında çok verimli otlaklara yerleşen bu ilk Türk'ler, bu yurda **ÖTÜGEN** adını verdiler.

ÖTÜGEN Türk ulusunun ılk anayurdu sayılır. Altay Dağları da Türk'lerin yuvalığını simgeler..

- Ne güzel anlattın, dıye derin bir iç geçirdi **SARIÇİÇEK.** "Bütün bunları nereden öğrendin, nasıl aklında tutabıldın?

(*): Islam tarihçisi REŞIDEDDIN, "CAMI UT-TEVARIH" adlı eserinde bu "kurttan üreme destanını Türk'lere değil Moğollara yakıştırır

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kolsuz Otacı, **SARIÇİÇEK**'in bu son derece yaradılışından pek hoşnut kalmıştı.

Bu bilgiler Orhun Barkı yazıtlarında (kitabe'lerinde) uzun uzun anlatılmıştır. **BILGE KAGAN,** Türk ulusu geçmişini, aslını iyi bılsın, zamanla unutup yozlaşmasın dıye bu bilgileri taşlara Uygurca, Çince yazdırdı, yazılı taşları yüce yerlere dıktırdı. Yaşlı bilgeler göçüp gıdınce, yeni yetmeler gıder bu yazıtları okur, ulusunun kökenini beller, dıye düşündü.

- Neler der bu yazıtlar, bır ıkı ornek verebilir mısın?

- Veremez olur muyum! Çince yazıtları tam sökemedim amma, Uygurca yazıları ezberledim sayılır. Aklımdan çıkmayan sözlerin başında şu dizeler gelir:

Ey Türk Oğuz Beyleri! Üstte gök çökmedikçe, altta yer delinmedikçe, bil ki, Türk ulusu, Türk yurdu, Türk Devleti, Türk töresi bozulmaz! EY TÜRK ULUSU, TİTRE (silkin) VE KENDİNE DÖN!"

(Kemal Zeki GENÇOSMAN'ın TÜRK DESTANLARI'ndan.)

Kolsuz Otacı, BILGE KAĞAN'ın, ulusuna seslenısını oyle icten, öyle heyecanla duyarak söylemıştı kı **SARIÇİÇEK**'ın bedenin bir urperti sardı.

Aynı anda, yaylı araba bır sağa yattı, bır sola.

Sanki dışarda bir dev, arabayı ıkı elyle tutmuş sallıyordu. Bir an; **BILGE KAGAN**'ın ruhu olabilir mı, dıye aklından geçirdi. Korkuyla, Kolsuz Otacı'nın tek koluna yapıştı.

- Ne oluyor, otacı? Yoksa, **BILGE KAGAN**'ı kızdıracak bir suç mu ışledik?

Otacı güldü. (Hayret bır şeyd . Dışlerı yaşlarının olamayacak kadar beyaz, düzgün ve parlaktı.)

Korkma, ulu ecem! Bu bıl nen [illegible] kırtınalarından bırı. Bunun arkası sağanak yağmurdur. Doluyla birlikte yağar, kara bile çevrilir. Hemen sığınacak bır yer bulamazsak bu vadıden gececek sel suları bizi alır götürür. Kolsuz Otacı sarsılan arabanın kapısını açarken **SARIÇİÇEK** korkusunda mintanından yakaladı:

-Nereye otacı? Korkuyorum!

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

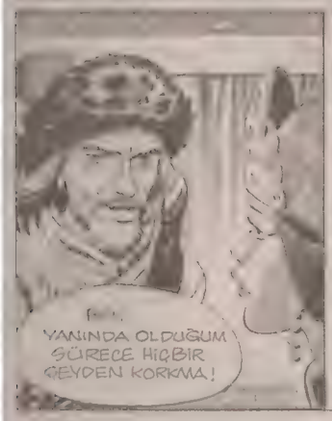

Kolsuz Otacı, **SARIÇİÇEK**'e döndü:

- Ben yanında olduğum sürece hiçbir şeyden korkma, dedi. Sesinde insana huzur ve güven veren bir sıcaklık vardı.

Otacı iki kanatlı kapının mandalını açıp kendini yere bıraktı. **SARIÇİÇEK,** "Yüzüstü yere kapaklanmıştır yoksul" diye arka pencereye atıldı.

Bir de baktı ki, o yaşlı otacı, av köpeği gibi bir Çin'li atlının ardından koşuyor.

Sonunda atlıya yetişip, atın dizginlerini yakaladığını gördü. Askere birşeyler söylüyordu.

Sonra, ne olduysa, atlıyı tek koluyla omuzundan tuttuğu gibi çekti aldı aşağı.

At, kaçmaya fırsat bulamadı, tek kollu adam dizgininden yakalanmıştı bile.

SARIÇİÇEK, şaşkınlıktan ağzı açık, yaşlı otacının çok usta Moğol binicilere has bir beceriyle bir sıçrayışta atın eyerine yerleştiğini gördü.

Üzengilere ayaklarını sokmadan topuklamıştı hayvanı. Güdük, fakat canlı at ok gibi fırlamıştı karşı dağlara doğru.

- Şu Türkler, hepsi toprak adamı, diye geçirdi içinden **SARIÇİÇEK.** "Becerremeyecekleri birşey yok. Bir de bizim çıkarcı, sömürücü Çin erkeklerini düşünüyorum da.. Pirinç şarabı ve taze kadın etinden başka şeye akılları ermez!"

Gökyüzünü kara bulutlar bürümüş, gün ortasında hava kararıvermişti.

Otacının dediği çıkmış, rüzgar bu kez sulu sepken yağmurla karışık esmeye başlamıştı.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

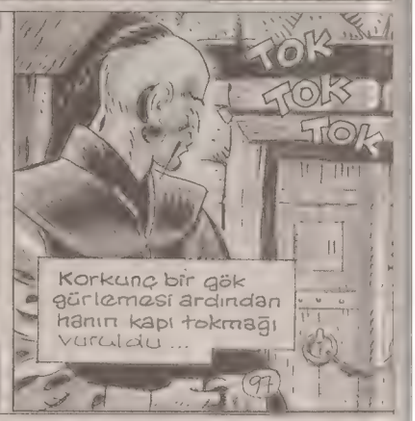

Kolsuz Otacı, en önde giden öncü subaya yetişmişti.

- Prensesin yaylısını set üstüne çekin, diye bağırdı. "Birazdan bu su yatağını seller basacak!"

Subay, akıllı adam çıkmıştı. Lafı ikiletmeden arkadan gelen yardımcılarına döndü, sesini çatlata çatlata bir dizi emirler vermeye başladı...

Fırtınanın hızı kesilmiş, sağanak halinde bir yağmur inmişti şimdi.

★

TAY-ÇEU kalın taş duvara gömülü küçük pencereye burnunu dayadı, dışarısını görmeye çalıştı.

- Tanrı Buda canını alsın. Göktanrısı Türkler'den yana bugün. Bu sağanak biraz daha sürerse her yer bataklık olur, Fuku kentine ulaşmam çok zor olur.

Elindeki maşrapayı yeniden pirinç şarabıyla doldurdu.

- Boynunu nöbetçinin ölüsü bulunmadan ben Fuku'dan 2 alay, Şinsi'den de 1 alay atlı birliği alabilirsem bu akını büyük bir zaferle sonuçlandırırım. **SARIÇİÇEK**'le evlenmek için de en büyük adımı atmış olurum.

Saraptan büyük bir yudum aldı, birden yüzü buruştu, alnı kırıştı. Deminden beri zevkle içtiği şarap sanki zehir zemberek bir sirke olivermişti..

- Keşke şu kolsuz otacıyı **SARIÇİÇEK**'in hizmetine vermeseydim, diye geçirdi içinden.. "O uğursuz yolunun üstünde tek engel. Herşeyi herkesten önce görüyor. Her an içimi bozacak diye ödümü kopanıyor."

Bir şimşek çaktı, ortalık bembeyaz kesildi. Hemen ardından korkunç bir gök gürlemesi kulakları sağır etti..

Ve... kayalıklar arasında kaybolmuş küçük hanın kapı tokmağı vuruldu: **TOK TOK TOK!..**

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU ve subaylarının bakışları bin yıllık tahta kapıya çevrilmişti. Bu havada, bu sarayda, bu han demeye şahit ister bunaga'ların yolu düşerdi ki? .

Hanı korkarak TAY-ÇEU'ya baktı. Acsın mı açmasın mı diye izin istiyordu. O, başıyla emrini çin ederek verince gitti, koca, kalın zincirle kilitli kanada dayalı sürgüyü kaldırdı.

Sarayı kalkar kalkmaz, rüzgarın zoruyla kapı öyle bir açıldı ki... hancıyı sırtüstü yere çaldı..

Ve kapıda, sırılsıklam, kırcıl saçları buruşuk yüzüne yapışmış Kolsuz Otacı gözüktü. Hana ulaşmak için çektiği sıkıntı yüzüne vurmuştu. Bakışları öfke doluydu.

- Kolsuz Otacı diye yüksek sesle söylendi TAY-ÇEU. "Sen ne arıyorsun burada?!!'

Kolsuz Otacı, binbaşıya cevap vermedi, içeri de girmedi, yana çekildi.

TAY-ÇEU ve subayları, ne oluyor diye bakarlarken, 4 askerin 4 ucundan tuttuğu bir örtünün altında SARIÇİÇEK kapıdan içeri girdi.

- Otacı'nın bir şeyi aradığı yok, TAY-ÇEU! Amma ben seni bulmak için çok sıkıntı çektim.

TAY-ÇEU, donmuş kalmıştı.

Uzun boyu, pehlivan yapısıyla Buda tapınaklarındaki taş heykelleri andırıyordu.

SARIÇİÇEK, kendisini gölge gibi yakından izleyen Kolsuz Otacı'yla taşlığı geçip sofadaki alçak divana oturdu.

- Sizi gördüğüme sevindim, prensesim. diye neden sonra konuştu TAY-ÇEU. "Beni neden aradığınızı da öğrenebilseydim?"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, buz gibi soğuk bir sesle:

- Saray nöbetçilerinden biri öldürüldü, binbaşı!

Herhalde benden onun katilini yakalamamı istemek için zahmet edip gelmediniz buralara Hanım?

TAY-ÇEU, kendini toparlamıştı. Konuşması düzgün ve alaycıydı.

SARIÇİÇEK aynı alaycı tavırla cevap verdi:

- Hayır binbaşı, dedi. "Ben katili yakaladım bile!"

- Öyle mi? Kimmiş bu hain? Zoru neymiş?

- Bu hain sensin, TAY-ÇEU. Babamın sana verdiği emeklere ihanet ettin. Onun mühürünü kötü emellerin uğruna kullanabilmek için çalışma odasına girmek istedin, nöbetçi karşı gelince de boynunu kırarak sessizce ortadan kaldırdın.

TAY-ÇEU'nun sarı yüzü birden kireç beyazına dönüştü, göz akları da kıpkırmızı kesildi.

Kanlı gözlerini Kolsuz Otacı'ya çevirdi:

- Bu iğrenç masalı sen uydurdun, değil mi, uğursuz otacı! Sen, prensesin hizmetine verilecek değil, ıssız bir yerde boyun vurulup ölüsü köpeklere yedirilecek uğursuzun birisin!..

Kolsuz Otacı, kılı bile kıpırdamadan:

- Masal değil, ortada bir ölü var, binbaşım. Beni, prensesin hizmetine vermekle hata etmiş olmamıza gelince... bu konuda yerden göğe kadar haklısınız. Bana verilen bir görevi iyi yapmazsam hasta olurum!..

TAY-ÇEU hemen arkasındaki subaylara bağırdı:

- TEZ YAKALAYIN ŞU KÖPEĞİ!..

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

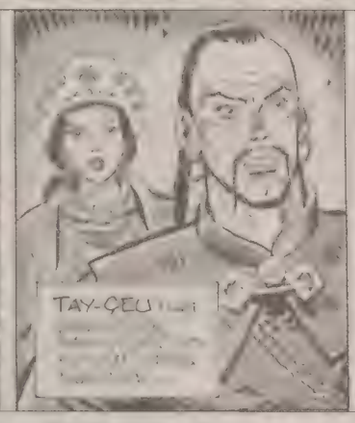

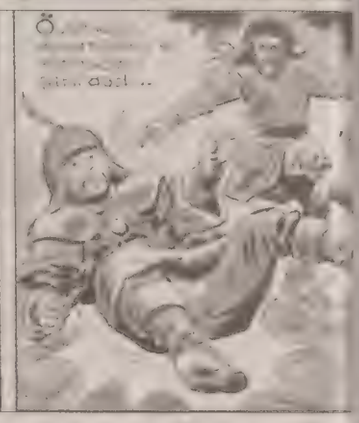

Subaylar içinden en genç ve en iri yapılı olanı öne çıktı. Kolsuz Otacı'yı tek kolundan yakalamak için, ayı pençesi gibi ıkı eli önde atıldı.

SARIÇİÇEK [illegible] sesiyle bağırıyordu:

- HAYIR! DURUN! ONA DOKUNMAYIN! ÇÜNKÜ BU İLE HİÇBİR SUCU ....

[illegible] birden kesildi.. Yok, [illegible] elyle falan kapatmamıştı [illegible] bileğinden susmuştu..

Cünkü..

Iriyarı, ayıdan olma genc Cınlı subay havada tepetaklak dönüp avlunun taş döşemelerine beyin üstü çakılmıştı.

Yaslı, kambu otacı, genc subayı tek elıyle, bileğınden yakaladığı gibi, olduğu yerde dönerek ve saldıranın kendi hızını, kendı agırlığını kullanarak havalandırıp yere vurmustu.

TAY-ÇEU nun saskınlığı SARIÇİÇEK ın saskınlığından daha beterdı...

Çünkü o bu oyunu tanırdı ve "Bunu uygulayacak babayiğıdın de şu acunda (dünyada) cok az olduğunu bilirdi..

TAY-ÇEU, ıkinci subay.na bir bakış fırlattı. Basıyla 'SALDIR!" dedi.

ÇANG-ŞI'AN'dı bu.

En güvendiği savaşçılarından, en fazla haftalık öded'ğı fedailerinde biriydi.

Boyu kadar eni olan ÇING-ŞI'AN saldırmak için izin beklermış gibi yerinden fırladı.

Karşısında, değil yaslı otacı, dört tane pehlıvan olsa onun gelisini durduramazlardı...

Fakat, gene beklenmedık bır sey oldu. ÇANG-ŞI'AN topuğuna yediği bir tırpanla götüstü yere cakıldı.

Oyle kotü düşmüstü ki, kemıkleri catır catırdamış, kendisi bır süre soluk alamaz olmuştu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU'nun ozel eğıtım görmüs, en usta hocalardan ders almış fedaileri, ister istemez, duraksamışlardı.

Adam yerine koymadıkları kolsuz, yaslı Turk olmuyacak ıslar yapıyordu. Yan gözle TAY-CEU'ya bakıklar.

NE DURUYORSUNUZ BE HEY SALAKLAR! ONU YAKALAYIN DEDIM SIZE!

Yarım dazınıs fedaı, hep bırden saldırdı. [illegible] arkadan ucuncusu kendilerini duvar dıbinde buldular amma .. sonunda Kolsuz Otacı hepsine yetişememış, dördüncüyü haklarken arkadan beline yedıgı bir tekmeyle dengesini yatırmıs, tekmeyı bir cevme izlemiş, sağ kolunu ıkı elıyle yakalayıp ters yönde bükmeyi basaran bır fedaı onu yüzüstü yatırırken bir bacagına da kurt kapanı takarak kımıldayamaz hale sokmuştu.

SARIÇİÇEK, TAY-ÇEU'nun kolundan yakalamış cekıstırıyordu.

- Bunu yapamazsın, TAY-ÇEU! Siganfo'ya dönünce en yüksek mahkemeden sana en ağır cezayı vermesini isteyeceğim! Bu yaptıgın belki de hayatına mal olacak senin!

TAY-ÇEU, omuzu üzerinden umursamaz bir tavırla bakarak:

- Sıganfo'ya ben ne zaman istersem o zaman döneceğiz ve döndüğümüzde o yüksek mahkemelere emir veren kişi ben olacağım.

- Ne demek istiyorsun, dedi SARIÇIÇEK.

TAY-ÇEU ona yanıt verme gereği duymadan fedailerine seslendi:

- Otacıyı şu direğe bağlayın.

Sonra, SARIÇIÇEK'i bileğinden tutup açıkta bekleyen adamlarına doğru itti.

- Bunu da öbür direğe! Dikkat edin, incitmeden!..

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK'le birlikte hana giren 4 asker ve 2 koruma subayı prenseslerini kurtarmak için kılıçlarına el attıkları anda sırtlarına yedikleri birer bıçakla cansız yere yıkılmışlardı.

Bıçakların hepsi de kırmızı mine üstüne beyaz canavar işlemeliydi.. Ve **TAY-ÇEU**'dan aldıkları gizli bir baş işaretiyle tam zamanında görevlerini yerine getirmişlerdi.

SARIÇİÇEK, ayı pençesini andıran iri elleriyle kendisini yakalayan genç subaylara direnmek istedi amma boşuna.

İki kolundan yakalayıp ayaklarını yerden kestiler ve Kolsuz Otacı'nın biraz ötesindeki taş direğe, fazla sıkılamadan, bağladılar.

Kolsuz Otacı'nın gözünde ateşler çakıyordu amma, elinden birşey gelmiyordu.

TAY-ÇEU, yanında 4 subayla han avlusundan dışarı çıktı.

SARIÇİÇEK'in bir düzine koruması ve arabası dışarda bekliyordu.

TAY-ÇEU sahte bir gülümsemeyle onları selamladı.

- Selam size dostlarım. Hoşgeldiniz, amma çokluk geldiniz. Handa, ne yazık ki, ancak kutlu ecemiz **SARIÇİÇEK** ve altı koruma subayına yer ayarlayabildik... Yanından bir an için ayırmadığı Kolsuz Otacı'sı bile kilerde pirinç çuvallarının üstünde yatacak. Prensesin emrini bildiriyorum: Araba ve sürücü burada kalacak, kalan tüm subaylar ve erler en yakın handa geceyi geçirecekler. İçlerinden biri yarın öğleyin gelip prensesin yeni emrini öğrenecek!.. Haydi, sallanmayın! Fırtına birazdan daha da azacak! Bulduğunuz handa istediğiniz gibi yiyip, içip, eğlenin. Masrafları ben ödeyeceğim... **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, TAY-ÇEU'nun dışarda olmasından yararlanıp, bildiği tek tük Uygurca kelimelerle Kolsuz Otacı'ya seslendi:

- Otacı, bir şeyler yapmalısın!

Yanıbaşlarında duran nöbetçi subay kamçısını şaklatarak bağırdı:

- Türkçe konuşmayın!

Kolsuz Otacı, **SARIÇİÇEK**'e Çince cevap verdi. Subayı kızdırmak istemediği anlaşılıyordu.

- Şu yarım kolla ne yapabilirim, sevgili ecem? Amma, yine de umudumuzu kesmeyelim. Binbaşı fazla ileri gitmeden yaptığı yanlışın farkına varacaktır.

TAY-ÇEU, avluya döndü, yerde yatan ölüleri göstererek:

- Şunları dışarı atın!

Sonra Kolsuz Otacı'nın önüne geldi, dikildi.

- Bana bir kamçı verin!

Yanındaki subay kamçısını uzattı.

- Hayır, dedi kin kusan bir sesle, ucu kurşunlu olsun!

Ucu kurşunlu, üç dilli bir kamçı yetiştirdiler.

Gözünü kan bürümüştü.

Öldürecek gibi Kolsuz Otacı'ya bakıyordu.

Kolsuz Otacı da gözlerini ona dikmişti. Bakışlarında korkunun zerresi yoktu.. Üstelik alaycı bir gülümseme vardı dudaklarında...

- **TAY-ÇEU,** diye seslendi **SARIÇİÇEK,** yalvarmalı bir sesle. "Dur, yapma! Herşeyi unutabilirim. Olanları Siganfo sarayında kimse bilmeyecek. Söz veriyorum!"

İlk kamçı darbesi büyük bir şaklamayla Kolsuz Otacı'nın yüzünde patladı.

İkincisi, bacaklarını cayır cayır yaktı, sonra gene yüzüne.. öbür bacağına.. sonra gene başına!..

SARIÇİÇEK, görmemek için gözlerini kapamıştı amma, şaklamalar, şimşek çakması gibi kulakları patlatıyordu. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

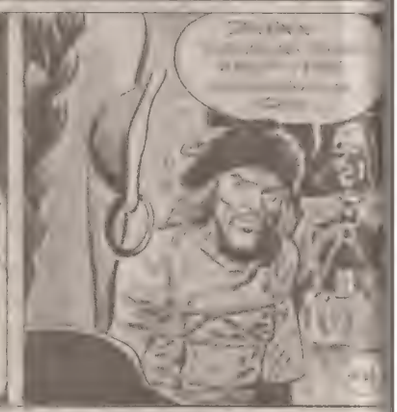

SARIÇIÇEK, bir ara dayanamadı, başını çevirip Kolsuz Otacı'ya baktı.

Kamçı yüzüne, bacaklarına, kesik koluna indikçe, hafifce sarsılıyordu amma, ağzından en ufak bir inilti çıkmıyordu..

TAY-ÇEU, biraz soluklanmak için vurmaya ara vermişti..

- Başkumandanlık mühürünü kullandığımı sen buldun, değil mi! Evet.. Evet, sakın yalan söylemeye kalkma! Bu domuzluğu senden başkası düşünmüş olamaz!

Öfkesini yenemedi, bir kamçı daha şaklattı otacının yüzünde.

- Amma, dedi, dişlerini gıcırtarak, "Aklının çokluğu, bilginin enginliği seni canından edecek. Şimdi adamlarım alacak kamçıyı, seni sırayla dövecekler.

Kolsuz Otacı, inler gibi, ilk kez konuştu:

- Ad kazanma günü.. sana yardım ettiğim için... Kendimi hiçbir zaman affetmeyeceğim!

TAY-ÇEU, suratına yaman bir tokat yemiş gibi sarsıldı. Böyle bir lafı hiç beklemiyordu. Ad kazanma töreninde Kolsuz Otacının yaptığı karşılığı ödenemez yardımın, **-hem de SARIÇİÇEK'in önünde-** yüzüne vurulmak hiç hoşuna gitmemişti.

- Yani, sen olmasan ben o deli buğranın (genç devenin) hakkından gelemeyecek miydim? Hah hah ha!

- Buğranın topuğuna tekmeyi vurup yere yıkmasaydım, çağrılı dostların, Suganfo sarayının soylu beyleri, bey oğulları, genç kızları senin haline işte böyle güleceklerdi. Herkese rezil ola ....

Kolsuz Otacı lafının sonunu getiremedi, yüzüne öfke dolu bir kamçı darbesi daha yemişti.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

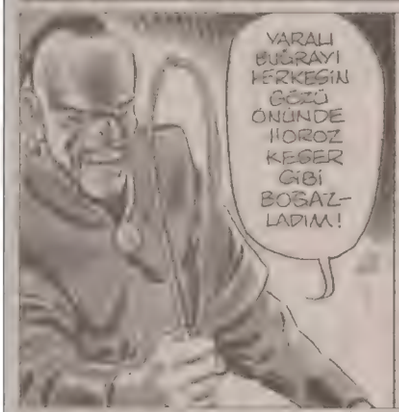

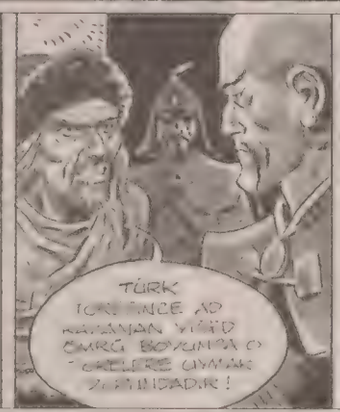

Kolsuz Otacı'nın ad kazanma törenini ortalı[illegible] TAY-ÇEU'nun canını sıkmadı. Amma, genç [illegible] kolay pes edecek [illegible]

O [illegible] benim ne yaman [illegible] Yaralı deli buğrayı herkesin gözü önünde horoz keser gibi boğazladım.

Kolsuz Otacı gülmeye çalıştı, yapamadı. Yaralı [illegible] buna izin vermedi.

- Sana alkış tutsun, seni yüreklendirsin diye getirdiğin 40 yiğidin, boy (övgü sözler) söylemeyi, kopuz çalmayı bilmiyorlardı. Onlara öncu oldum, kopuz çaldım, böy söyledim, sana Türk töresince ad kazandırdım.. Türk töresince ad kazanan yiğid, ömrü boyunca Türk törelerine uymak zorundadır, **TAY-ÇEU!**.. Türk'lerde yapılan en ufak bir iyiliği bile unutmak yoktur!

TAY-ÇEU öfkesinden deliye dönmüştü.

- Yakında, dedi, ne Türk kalacak şu acunda ne de Türk töresi! **KÜLTİGİN**'le **BİLGE KAGAN**'ın küçük başarıları hep sürüp gidecek sanıyorsunuz. Çin ordularını artık ben ve benim gibi genc subaylar yönetecek. Yarın 2 büyük ordudan alacağım 3 alay atlıyla başlatacağım zaferler zinciri Çin ve insanlık tarihinde bir dönüm noktası olacak!..

Soluklanmak için bir an durduğunda **SARIÇİÇEK**'in sesi duyuldu:

- Ben hayatta olduğum sürece hiçbir askeri birliğe kumanda edemeyeceksin!

TAY-ÇEU, iri eliyle **SARIÇİÇEK**'in bıcımlı yüzünü yakaladı.

- Sen hep hayatta kalacaksın ve Çin Ordu[illegible]ları Başkumandanı **TAY-ÇEU** Bogatir'ın * eşi olarak mutlu bir yaşam süreceksin!

(*) Bogatir: Milli Kahraman

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

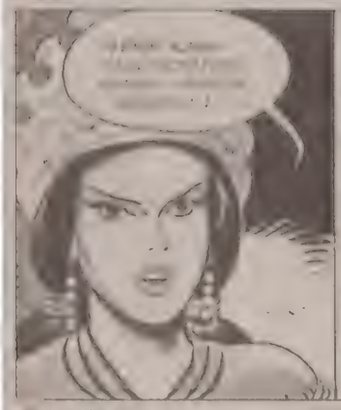

SARIÇİÇEK, nefretle kısılmış dişleri arasından:

- Senin karın olmaktansa ölmeyi yeğ tutarım! Seni beğeniyor, sana yakınlık duyuyordum. Belki için bile olabilirdim, ammâ, şimdi gerçek kimliğini öğrendim. Artık en büyük düşmanımsın benim **TAY-ÇEU!**

TAY-ÇEU, ürkü ürkü gülü:

- Ölsen de güzel, düşmanlığın da! . İlerde, mutlu yuvamızda bu sözlerini sana hatırlatacağım birlikte çok güleceğiz!

Birden kapı tokmağı dışardan ardı ardına vuruldu..

TAY-ÇEU:

- ACIN! diye bağırdı.

Açılar ve han çevresinde nöbetçi duran askerlerden biri iki adun atıp yüzüstü kapaklandı.

Sırtından giren kara tüylü bir ok göğsünden çıkmıştı. Yoksul, bir şeyler söylemeye çalışırken, ağzından, burnundan oluk gibi kan boşaldı, aynı anda gözlerinin feri söndü.. Ölmüştü..

TAY-ÇEU, belinden kılıcını çekti, açık kapıdan dışarı fırlamak istedi, subayları önüne çıkıp göğüslediler.

Biri:

- Binbaşım, dedi, bu bir baskın! Sizin dışarı çıkmanız doğru değil. Bu bizim işimiz! Bekleyin, biz çıkıp ne olduğunu öğrenelim, size bildirelim.

Arkasında bekleyenlerden üçüne elıyle ışaret etti:

- Sen, sen, sen... Benimle gelin!. (Kalanlara döndü.) Sizler de kalkanlarınızı kuşanıp kapıyı koruyun.

Dört korkusuz subay, avluda bekleyen atlarına bindiler. Askerlerden biri elinde ucu tutuşturulmuş yağlı bez sarılı sopayla, atına binmiş olarak öne düştü..

İki asker, çıkmaları için büyük kapının ağır sürgüsünü kaldırıp iki kanadı ardına kadar actılar.

Açtıkları anda...

Yaptıkları pişman oldular amma... İş işten geçmişti.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU'nun korkusuz dört subayının çıkması için açılan avlu kapısından içeri, sanki, bir sürü insanın bir araya gelmesinden oluşmuş, korkunç bir canavar, içeri akıverdi.

Sanki bu koca canavar avluya akar akmaz dağılverdi ve bir sürü insana dönüşüverdi.

Daha doğrusu insana benzeyen, iki ayaklı, iki kollu yaratıklar oluverdi . Çünkü, bunlar, çocukları değil, büyükleri korkutmak için anlatılan, vahşi, **PAZEMI** kabilesi savaşcılarıydılar. Dinleri, tanrıları, inançları olmayan başıbozuk uğrulardı bunlar..

Ellerinde baltalar, satırlar, yataganlar, avluda kimi buldularsa saldırıp parça parça etmeye başladılar.

TAY-ÇEU'nun korkusuz dört subayı, ölümü göze almış, umutsuzca dövüşüyorlardı.

Fedailerden biri iç kapıya koştu, yardım istemeyi denedi.

- TAY-ÇEU! YARDIMA GELİN! ÇABUK!

İçerdeki erler subaylar, binbaşıya baktılar. Görevleri dövüşmektı. O. ol! deseydi, ölecekleridi.

Fakat:

- DURUN! diye bağırdı, **TAY-ÇEU.** Olduğunuz yerde kalın. Kapıyı da açmayın. Onlara yardım için artık çok geç!

Korkudan zangır zangır titreyen hancıya dondu.

- Gizli bir çıkış yolu yok mu? HEEEY! SANA SÖYLÜYORUM HANCI KÖPEĞI! Bir dua etmeyi. Seni kurtaracak tek kimse varsa o da benim!

Kolsuz Otacı bağlı olduğu yerden bağırdı.

- TAY, ÇÖZ BENİ! SANA YARDIM EDEYİM! SARIÇİÇEKİ KURTARALIM!

TAY-ÇEU, SARIÇİÇEKİ cözerken Kolsuz Otacıya seslendi.

- Sen bağlı kalacaksın! Böylece senin pis kanına elimi bulaştırmadan senden kurtulmuş olacağım.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Hancı, duvardan aşağı sallanan bir perdeyi aralamış **TAY-ÇEU**'ya bağırıyordu:

- Binbaşım, haydi! Elinizi çabuk tutun! **SARIÇİÇEK** iplerden kurtulmuştu.

- Otacıyı da çöz! Onsuz bir yere gitmem!

Küçük ayaklarını yere yapıştırmış direniyordu.

- **SARIÇİÇEK!** diye bağırdı **TAY-ÇEU.** "Bırak inadı, ayağınıza bağ olur o uğursuz!"

Kızı söker gibi yerinden kapardı, gizli geçide doğru sürüklemek isterken hancının ağzından kan kusarak kendine doğru koştuğunu gördü.. Adamcağız yüzüstü düştü. Sırtında bir bıçak, sapına kadar gömülü duruyordu.

Perdenin altından eğilerek ortaya çıkan başı kalpaklı, saçı sakalı birbirine karışmış insan azmanı biri sırıtarak geldi, geniş avlunun ortasında durdu.

Kirli, kara dişlerini göstere göstere anırır gibi güldü.

- Ha ha ha! Gizli geçitten kaçacaktınız öyle mi! Baskınlarda benim ilk işim gizli geçitleri tutmak olur... Ha ha ha!..

TAY-ÇEU, SARIÇİÇEK'i arkasına sakladı:

- Baskına ne gerek vardı dostum! Çin ordusunun en zengin subaylarından biriyim. Seni ve adamlarını bir güzel ağırlayabilirdim. Paraya ihtiyacınız varsa, karşılarım.. İş istiyorsunuz, ordumda sizin gibi yürekli ve becerikli kimseler için her zaman yer var!

- Ha ha ha! diye yeniden anırarak **TAY-ÇEU**'nun arkasına dolanıp **SARIÇİÇEK**'i yakından görmek istedi.

Binbaşı da dönerek, genç kızı arkasında saklamaya devam etti.

- Paraya ihtiyacım yok. İstediğimi zorla,nasıl olsa, elde ediyorum. İşe gelince, çalışmak hiç sevmediğim birşeydir.. Benim aradığım, böyle, genç, güzel ve bakımlı bir Çinli kıza sahip olmak.. Böylesine hiç rastlamadım.. Şimdi, **ÇEKİL ÖNÜMDEN, KÖPEK!**

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU, adamlarına baktı. Hepsi kılıçlarını çekmiş, kavgaya hazır bekliyorlardı.

TAY-ÇEU da kılıcını çekti.

Tam o anda, bir topuz geldi, kafasında patladı. Binbaşı kulağını tutarak diz çökerken, vahşi adam yapısından beklenmeyen bir çabuklukla atılıp **SARIÇİÇEK**'i bileğinden yakaladı.

Genç kızı göğsüne bastırıp uzun bıçağını boğazına dayadı, **TAY-ÇEU**'nun fedailerine döndü..

- KAVGA ETMEYE KALKMAYIN, KIZI BOĞAZLARIM! Bugün yeter kan döküldü. Bundan sonrasını dostça bitirmek istiyorum!.

Bu sırada, iki bacaklı sırtlanı andırır adamlarından ikisi kendine gelmeye çalışan **TAY-ÇEU**'yu ellerinden kıskıvrak bağlayıvermişlerdi.

Pazimi'ler diye bilinen bu vahşi insanların başı, **TAY-ÇEU**'ya seslendi:

- Söyle askerlerine, kılıçlarını bırakıp teslim olsunlar. Yoksa ...

Işıl ışıl yanan bıçağını, **SARIÇİÇEK**'in boğazı önünden, sanki kesiyormuş gibi, hızla geçiriverdi.

Ve yine anırır gibi gürültüyle gülmeye başladı..

- HAAAH HAH HAH HA!..

TAY-ÇEU, başıyla adamlarına işaret etti, askerler fırsatlarını (kılıç, kargı gibi silahlar) Pazimi'lerin ayak uçlarına atarak teslim oldular. Elleri arkadan bağlandı.

SARIÇİÇEK, korkudan ölmek üzereydi. Nedense, gözünü Kolsuz Otacı'dan ayırmıyordu. Onun ne yapıp edip bir kurtuluş çaresi bulacağını sanıyordu.

Daha fazla dayanamadı:

- OTACI, KURTAR BENİ! diye bağırdı.

Pazimi'lerin başı, bıçağını genç kızın boğazından çekmişti artık. Çinli savaşçılar dışarı çıkarılmış, **TAY-ÇEU**'nun elleri kolları bağlanmıştı.

Kolsuz Otacı'nın gözleri çakmak çakmak yanıyordu. Belli ki, birşeyler yapacaktı... Amma NE?..

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

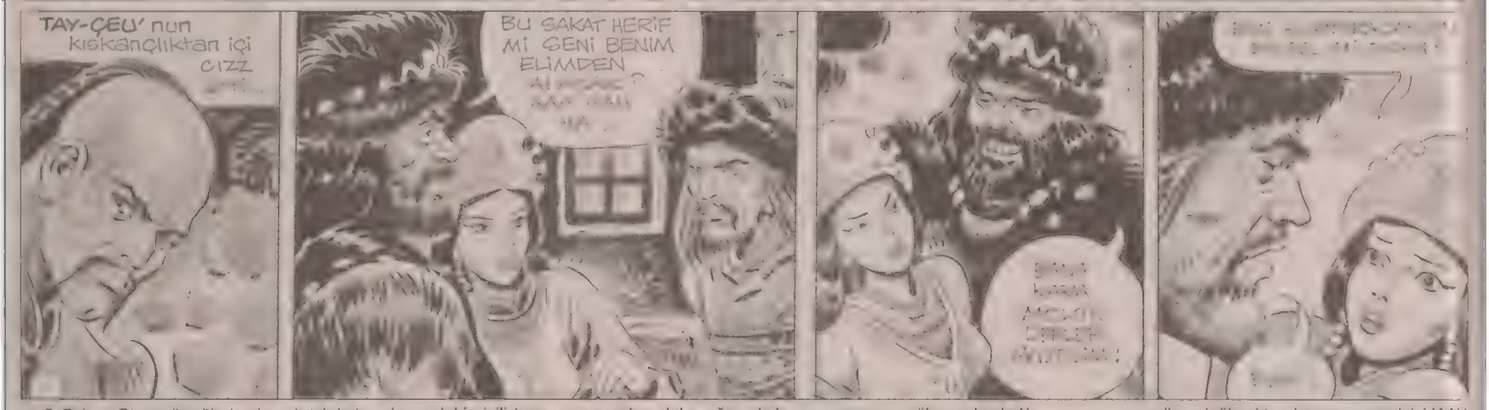

Kolsuz Otacı, direğinden kopuk tek kolu dışında, her yerinden sımsıkı bağlıydı taş direğe.

Bunu bile bile, **SARIÇİÇEK** ondan yardım istiyordu. Nasıl güçlü bir güven duygusuydu bu!

TAY-ÇEU'nun, kıskançlıktan, içi cızz etti.. Sevdiği kız, evlenecceği prenses, şu zor durumda kendisinden değil de, tek kollu, yaşlı bir Türk'ten yardım istiyordu... Bu istek onu başındaki çivili topuz yarasından daha ağır yaralamıştı.

Pazimi'lerin çavuşu, başkanı, başbuğu, her neyse, belinden sımsıkı kavradığı **SARIÇİÇEK**'i Kolsuz Otacı'nın önüne getirdi.

- Bundan mı yardım istiyorsun? Bu karımış (yaşlanmış), kağşamış (çürümüş) sakat herif mi seni benim elimden alacak!.. HAAAH HAH HAH HA!..

Avluda kalan birkaç has adamı da onun gibi kabaca, anırcasına gülmeye başladılar.

- Bana **KARA MOLOK** derler, güzelim! Ben bir kıza, kadına el koydum mu, onu, ordular gelse elimden alamaz artık.

Bıçağını belinde sallanan kınına soktu, sonra genç kızın başındaki başlığı kabaca çekti çıkardı, avlunun bir köşesine fırlattı.

- Amma, hiç belli olmaz, dedi gene ayrıca gülerek, "Bakarsın, bu senin tek kollu moruk, birden göğsünü şişirir, iplerini koparır, sonra da ... gelir ... (gülmekten konuşamıyordu) HAAH HAH HAH.. gelir, tek koluyla beni tuttuğu gibi...

Gülmekten ayıcının kolu biraz gevşemişti. **SARIÇİÇEK**, birden kendini kurtarıp Kolsuz Otacı'ya koştu. Boynuna sarıldı:

- Bizi kurtaracaksın, değil mi, otacı? Söyle! Yalvarırım!..

Kolsuz Otacı, ancak genç kızın duyacağı kadar alçak bir sesle:

- Evet! dedi. "Korkma!"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Kara **MOLOK**, herkesten güçlü olmanın tadını çıkarırcasına, salına salına geldi, **SARIÇİÇEK**'i bileğinden yakaladı, dalından koparır gibi, Kolsuz Otacı'nın yanından aldı götürdü...

Avlunun ortasında bekleyen iki adamına doğru savurdu.

- Hazırlayın şunu bana!

İki dağlıdan biri genç kızı ince bileklerinden yakalarken öburü arkasına dolandı, kırmızı ipekten gömleğini önce yanlara doğru çekerek yırttı, sonra aşağı indiriverdi.

SARIÇİÇEK'in dipdiri genç kız göğüsleri, olduğu gibi ortaya çıkmış, kolları yırtılan mintanın içinde kalmıştı.

Kapıyı tutan 3 Pazimi dağlısı, ortadaki 2 ayı ve **Kara MOLOK** gürültülü kahkahalarla ortalığı inletiyorlardı.

TAY-ÇEU, yere diz çökmüş ağlayan **SARIÇİÇEK**'i utandırmamak için başını başka yana çevirmişti.

Gözü Kolsuz Otacı'ya ilişti.

Yaşlı Türk, kendisini direğe bağlayan iplerden kurtulmak ister gibi garip hareketler yapıyordu.

- Zavallı ihtiyar, dedi içinden, "İplerden kurtulabileceğini sanıyor. Keşke onu böyle sımsıkı bağlatmasaydım."

Kiler bölümündeki kalın kirli perde aralandı. Bir Pazimi dağlısı bakır tepsi içinde, dumanları buram buram tüten bir kuzu buduyla göründü. Onu; bir kolunda testi, öbür elinde ağzına kadar pirinç şarabı dolu bir maşrapayla ikinci bir Pazimi izledi.

Geldiler, büyük bir yılışıklık içinde şarapla kuzu budunu başbuğları **KARA MOLOK**'a sundular.

KARA MOLOK, kuzu budundan koca bir lokmayı dişleyip kopardı, şarap dolu maşrapayı tepesine bir dikişte bitirdi ve ... **SARIÇİÇEK**'in üstüne yürüdü...

Artık gülmüyordu.

Manda gibi soluyordu. Şehvetten gözlerinin akı kankırmızı kesilmişti.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

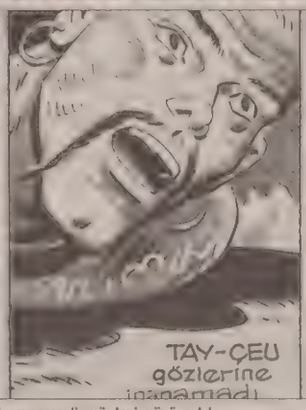

SARIÇIÇEK'in başında bekleyen iki Pazimi dağlısından biri, **KARA MOLOK**'un işareti üzerine, genç kızı tutup kucakladı, iki duvarın birleştiği köşedeki divana yatırdı.

SARIÇIÇEK'in kolları mintanın içinde bağlı kalmıştı.

Birşey yapamıyor, sadece bağırıyordu.

- HAYIR! YAPMAYIN! YALVARIRIM!

KARA MOLOK'un bel kemerini çıkarıp şalvarının uçkurunu çözmeye başladığını gören **TAY-ÇEU** dehşet içinde haykırdı:

- **KARA MOLOK, SAKIN YAPMA BUNU! O BİR ÇİN PRENSESİDİR! SENİ ÇANG SOYU KADAR ZENGİN EDEBİLİR. ORDULARA BAŞBUĞ YAPAR.. SENİ...**

Başına yediği bir tekmeyle öbür yana yıkıldı, sözünü bitiremedi..

Gözünün önünde yıldızlar uçuşuyor. Kulağında **SARIÇIÇEK**'in çığlıkları çınlıyordu.

- **HAYIR! HAYIR!**

Çok geçmedi, gözleri görür oldu.

Yattığı yerden, önce Kolsuz Otacı'nın bağlı olduğu direğin dibini gördü, sonra, otacının kaba moğol işi çizmelerini...

Gözlerini daha yukarı kaldırdı... Gördüğüne inanamadı!..

Kolsuz Otacı'nın gövdesine dolanmış ipler birer birer kopuyor, salkım saçak yerlere düşüyordu.

Dirseğinden kesik kolu, sanki sırtını kaşıyormuş gibi, direkle gövdesi arasında inip inip çıkıyordu.

Birden...

TAY-ÇEU, aklını yitirdiğini sandı!

Kolsuz Otacı'nın dirseğinden kesik bileğ leri sol kolu, tastamam ortaya çıkmıştı.. Ve elinde bir bağ bıçağı ile gövdesini direğe bağlayan son ipleri kesiyordu...

TAY-ÇEU, bir sevinç çığlığı atmamak için kendini zor tuttu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

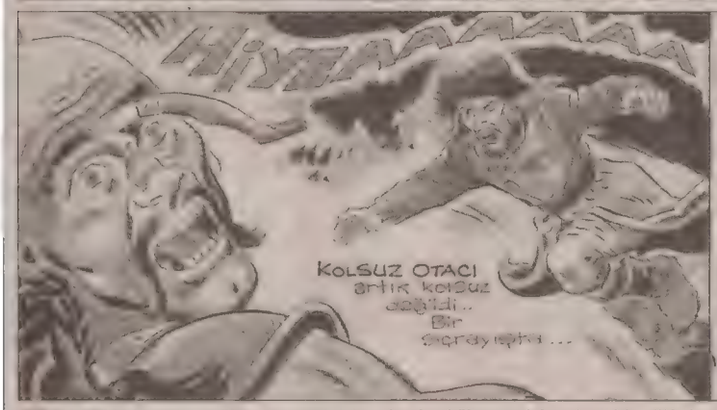

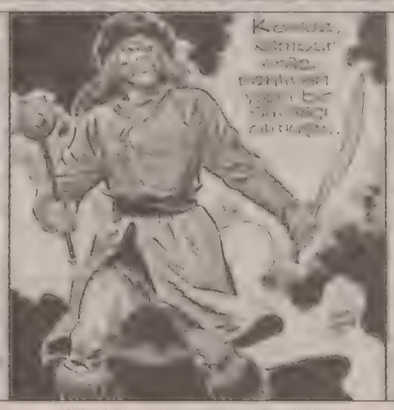

TAY-ÇEU bir sevinç çığlığı atmamak için kendini tutmuştu amma... tepesinde dikili duran pazimi uğrusunun son anda **SARIÇIÇEK**'in bacaklarını ayırmaya çalışan arkadaşlarından başını çevirip kolsuz Otacı'dan yana bakacağı tutmuştu...

Başını çevirmesiyle iki kaşının arasına bağ bıçağını yemesi bir oldu. Koca bir kütük gibi olduğu yere sırtüstü yıkıldı.

Aynı anda korkunç bir na'ra, daha çok kaplan kükremesini andıran bir çığlık, hanın taş duvarlarında yankılandı, yeri göğü inletti...

Kolsuz Otacı -artık kolsuz değildi- bir sıçrayışta yere yıkılan uğrunun yanına varmış, kemerine sokulu topuzla kılıcı bir çekişte iki eline almıştı.

KARA MOLOK'un eli uçkurunda kalmış, kemikçileri bir an için **SARIÇIÇEK**'i bırakmışlardı.

Gördüklerinden aptala dönmüşlerdi.

Biraz önceki, kolsuz, hafif kambur, çelimsiz, köse sakallı yaşlı Otacı, şimdi, aslan gibi pehlivan yapılı bir savaşçı olarak karşılarına dikilmiş duruyordu.

Pazimi'lerin bu bir anlık şaşkınlığından yararlanan Otacı sağ elini çenesinin altına soktu, yüzünü sıvazlar gibi yukarı doğru kaldırıverdi.

Yüz çizgileri birbiri üstüne bindi, suratı şeklini yitirdi, karman-çorman oldu..

Bu korkunç görünüş ancak göz açıp kapayıncaya kadarlık bir zaman sürdü.. Ak sakallar yoluk kırçıl saçlar, havada uçup gitmiş, onun yerini gür siyah uzun saçların çevrelediği erkek güzeli genç bir yiğidın sağlıklı yüzü almıştı.

Ölüm sessizliğini **SARIÇIÇEK**'in sevinç çığlığı bozdu.

- **Alpago**

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

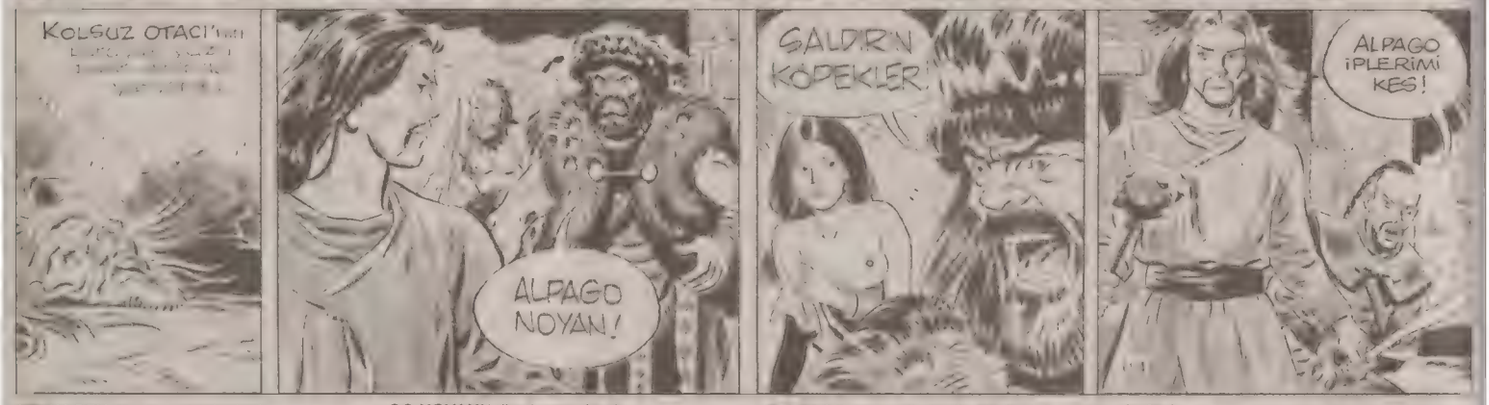

TAY-ÇEU da aynı adı tekerledi:

-ALPAGO!

ALPAGO NOYAN, yuzünden sıyırıp çıkardığı Kolsuz Otacı suratını bir duvar dibine fırlattı attı... Bu; halka gosteri yapan Çınlı oyuncuların, masalcıların yaban ordeği derisinden yaptıkları, cok başarılı bir yuzlemeydı (Maske ıdı). Sıganfo Sarayı'nın Kolsuz Otacı'sın:n kose sakallı buruşuk yuzu şımdı, yerde, duvar dibinde yatıyordu.

KARA MOLOK da kendi kendıne "**ALPAGO NOYAN!**" diye homurdandı.

Omur iliğinden kuyruk sokumuna kadar bir sızı indi. kolu, bacağı karıncalandı. Boynu tutuldu.. Korkudan tüm bedenine inme inecekti neredeyse..

-**ALPAGO NOYAN,** diye yineledi.

Bu adı, bütün **ALTAY** yöresinde yaşayanlar gibi o da çok duymuştu. Amma. **ALPAGO NOYAN**'ın, hep, **KÜLTİGİN** gıbı, **BİLGE KAGAN** gıbi, yanında küçük bir savaşçı ordusuyla dolaştığını sanıyordu...

ALPAGO nam celladın (!). boyle dağ başında, ıssız bir han avlusunda tek başına karşısına çıkacağını hıç düşünmemış, aklının ucundan bile geçirmemiştı..

Birden, **ALPAGO**'nun tek başına olduğunu düşündü. Oysa kendıleri en az 30 kışıydıler!.. 1'e, 30!..

KARA MOLOK'un belındekı sızı kuyruk sokumundan cıkıp gitmiş, kolundakı, bacağındakı karıncalanmalar birden yokoluvermıstı.

Uçkurunu bağlamaya calışırken adamlarına bağırdı:

-NECE BAKINDINIZ BE, KÖPEKLER! ALPAGO ADINI DUYUNCA DONUNUZA SICTINIZ! ŞU, YAZININ (KIRLARIN) COBANI KOCA ALPAGO NOYAN OLABILIR MI?.. SALDIRIN!..

TAY-ÇEU yattığı yerde dıkılmiş sesleniyordu

-**ALPAGO,** iplerimi kes, cabuk!

ALPAGO, gozunu **SARIÇIÇEK**'ın yanında kalan **KARA MOLOK**'tan ayıramıyordu **TAY-ÇEU**yu duyacak halde değıldı.

Nıtekim, korktuğuna uğradı... **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

KARA MOLOK, uzun bıçağını çekmiş; **SARIÇIÇEK**'in yatırıldıgı divana doğru geri geri gıdıyordu.

ALPAGO "Kızı gene yakalarsa elım kolum bağlanır" dıye düşundu ve sağ elındeki çivili topuzu havada ıkı kez cevırıp **KARA MOLOK**'a dogru saliverdı ..

Ve bağırdı:

- **SARIÇIÇEK, KAÇ!**

KARA MOLOK, çıvılı topuzu havada yakalamak istedı, başaramadı.

ALPAGO öylesine hızlı savurmuştu ki, Pazimi'lerın başı ancak başını öne eğecek zaman bulabıldi. Topuz, samur kürkü kalpağının tepesinde patladı, dev adam yanüstü yıkıldı.

SARIÇIÇEK, uğrunun gövdesi üstünden atlayıp duvar dıbinden koşarak **ALPAGO**'yla **TAY-ÇEU**'nun bulunduğu yere geldi.

TAY-ÇEU;

- **SARIÇIÇEK, ÇÓZ BENİ, ÇABUK!** dıye bağırdı.

SARIÇIÇEK, cıplak göğüslerini kapatmaya çalışarak **ALPAGO**'ya baktı. Ondan izin bekliyordu.. Yoksa biraz önce tam adamlarını kıtır kıtır kesen **TAY-ÇEU**'nun serbest kalınca uğrularla bir olup ....

ALPAGO, önünde cansız yatan pazimi uğrusunun alnına saplı bağ bıçağını çektı aldı, **SARIÇIÇEK**'in kucağına attı.

- **İPLERİNİ KES!**

ALPAGOnun gözü, cevresinde gittikçe daralan gözü kanlı uğru çemberindeydi. Sayıları 10'u geçiyordu. Tek başına olsa, yer dı biraz genişçe olsaydı bu on uğursuzu ne g[illegible]zel tepelerdi, eğlene eğlene...

Oysa, han avlusu dardı, karanlıktı ve kavganın ortasında, kendısine inanıp sarayını terketmiş bir prenses, **SARIÇIÇEK** vardı

Pazimi'lerden 4 kişi, elde kargılarla (kargımızrak) iki adım öne çıkıp sırıttılar..

ALPAGO'yu uzaktan, dört yandan şışleyeceklerdi.. Dört kargı aynı anda havalandı Türk savaşçının üstüne uçtu.. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

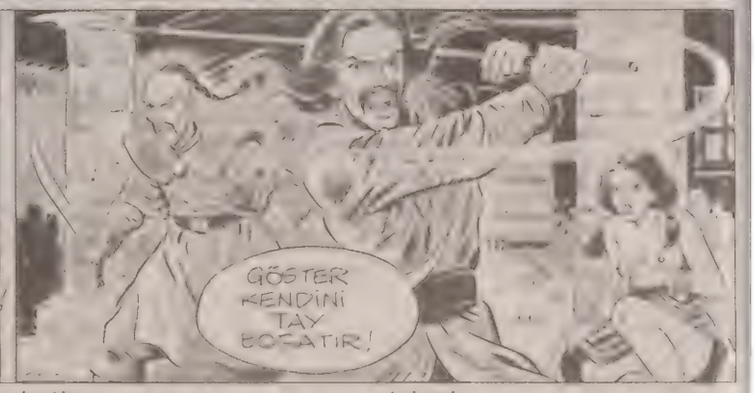

4 kargının 4 süngüsü, kandil ışığında yanıp sönerek **ALPAGO**'nun geniş göğsüne doğru uçtu..

Genç adam sola kaçarak birinden kurtuldu.. İkisini elindeki kılıçla bıçtı.. Dördüncü karnındaki kuşağa saplandı.

TAY-ÇEU'nun iplerini kesen **SARIÇİÇEK**, bunu gördü bir çığlık attı.

- AAAA!..

ALPAGO, karnına saplanan kargı süngüsünü, sanki hiçbirşey olmamış gibi, sol eliyle çekti, çıkardı.

Acıdan kıvranmak bir yana, üstelik, ince bir gülümseme vardı dudaklarında.

Neden gülümsediği hemen anlaşıldı:

Kargıyla, havada geniş bir çember çevire çevire Pazimi'lerin üstüne, karşı saldırıya geçmişti.

Akılsız uğrular, ona güzel bir silah ikram etmişlerdi.

Pazimi çakalları birbirlerini ezerek geri kaçtılar.

TAY-ÇEU'nun iplerinden kurtulup ayağa kalktığını gören **ALPAGO** sağ elindeki kılıcı ona attı, bağırdı:

- **KARA MOLOK** senin!

Gerçekten, sersemliği geçen dev adam uzun bıçağına çekmiş, direkler arkasına gizlenerek sinsice yandan saldırmaya hazırlanıyordu.

TAY-ÇEU, kılıcı sımsıkı kavramış, **SARIÇİÇEK**'e arkalarındaki duvarı gösteriyordu.

- **DUVARA YASLAN, BİR YERE AYRILMA!**

Sonra, gözünü **KARA MOLOK**'tan ayırmadan **ALPAGO**'ya seslendi:

- **ALPAGO**, sağ taraf bende, sen sol tarafı ve han kapısını denetle!

ALPAGO, elindeki kargıya havada geniş bir daire çizdirirken bağırdı:

- **HAYDI, GÖSTER KENDİNİ TAY BOGATIR!**

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

KARA MOLOK, elde kılıç bekleyen **TAY-ÇEU**'ya saldırmadan önce adamlarına seslendi:

- **KAPIYI AÇIN! DIŞARDA KİM VARSA BURAYA GELSİN!**

ALPAGO'nun önünde korkudan çakılıp kalmış Pazimi çakallarını yüreklendirmek için ayı gibi bağırarak **TAY**'in üstüne saldırdı:

- **YEAAAAA!**

KARA MOLOK, tam bir çöl sırtlanı yöntemiyle dövüşüyordu. Kılıcını bütün gücüyle indirecekmiş gibi saldırıp son anda duruvermişti.

TAY-ÇEU'yu korkutmuş olmak çok hoşuna gitmişti. Gene anırır gibi güldü:

- **HA HA HA!**

TAY-ÇEU, "Bu hayvanla işim zor" diye geçirdi içinden. "Hep çok güçlü, hem çalak (çevik)!"

KARA MOLOK'un kavgaya karışması, ünlü narası ve gülmesi işe yaramış, **ALPAGO**'nun önündeki 6 Pazimi uğrusu cesaret bulup saldırıya geçmişlerdi.

ALPAGO da bunu bekliyordu.

Kargısını yanlamasına, soldan sağa, öyle bir savurdu ki... kirli saçlı iki kelleden biri iplik topu gibi yere düştü, öbürü .. boyundan tam kesilmemişti, iki omuz arasında asılı kaldı.

ALPAGO sağ uçta kalan kargı süngüsünü en yakın Pazimi uğrusunun çenesi altına, şimşek çakması gibi bir çabukluk la soktu çıkardı..

Kalan üç çapulcu çığlık çığlığa geri kaçtılar..

Bu sırada, avlunun dış kapısı açılmış, en aşağı 20 Pazimi uğrusu, tepedon tırnağa pusatlı, içeri doluşmuştu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

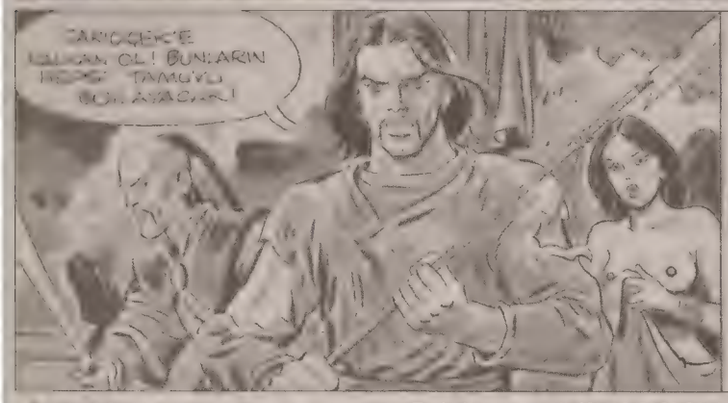

ALPAGO, han kapısından içeri dolu-san yeni çapulcuları görünce, artık saldırma zamanının geldiğini düşündü.

TAY-ÇEU'ya:

- **SARIÇİÇEK**'e kalkan ol, başka şeye aklını takma! diye bağırdı. "Birazdan bunların hepsi tamuyu (cehennemi) boylayacak!"

TAY-ÇEU:

- O yönde tasan olmasın **ALPAGO!** diye yanıt verdi.

Fazla konuşamadı, **KARA MOLOK** bu kez saldırır gibi yapmayıp gerçekten kılıcını **TAY-ÇEU**'nun boynuna indirmişti.

Genç binbaşı biraz yana kaçınca kılıç demir omuzluğa çarpıp sadece kıvılcımlar saçmıştı.

SARIÇİÇEK, sırtını dayadığı duvardan ayrılmadan, kendisini bir sürü vahşi çapulcuya karşı koruyan iki yaman savaşçıyı endişe içinde seyrediyordu.

ALPAGO Noyan, akıl almaz bir ustalıkla dövüşüyordu.

Bir kavga sihirbazı gibiydi.

Kargının süngüsüyle bir kafayı düşürürken, sapının ucuyla taaa öbür uçtaki birinin alın kemiğini çatır çatır çökertiyordu.

Hemen ardından öne eğilip başına inmek üzere olan bir kılıç darbesinden - uzun saçlarının ucundan birazcık kayıp vererek- kurtulurken, karşısına yeni dikilen kaderi kötü yazılmış yoksul dağlının dişleri üstüne kafayı yapıştırıyordu...

Yakın kavgadakiler böylece, yarı ol halde yerlere serilince, elindeki g ağızlı süngülü kargıya havada yen geniş bir daire çızdırıp zamanında k mamış bir iki kelleyi daha havalarda ruyordu.

Göz ucuyla **SARIÇİÇEK**'ten yana tığında yeni gelenlerden ücu **TAY-ÇEU**'yu zorlayan **KARA MOLO** yardıma koştuklarını gördü. (SÜREC

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO, bir dalışta en aşağı 3 kelle düşürür, 2 tane karın deser, gene 3 dağlı yumurtasız bırakıp hadım ederken, **TAY-ÇEU, KARA MOLOK**'un gövdesine henüz bir santik bile atamamıştı.

"Bir genç subay" diye düşündü cabuk cabuk, dövüş sanatını saray kışlasında pamuk çuvalına kılıç sallayarak öğrenirse işte yanı böyle olur!"

Elindeki kargının keskin süngüsünü yanlamasına savurup **KARA MOLOK**'un bacağına yapıştırdı.

Pazimilerin başı danalar gibi böğürdü, kısa bir "**AH!**" çıktı ağzından..

Sağ bacağından fışkıran kanlar kirli salvarını kızıla boyamıştı.

İşte o an, **TAY-ÇEU**'nun kılıcı karanlık suratını yardı geçti...

Genc adam **ALPAGO**'ya teşekkürü unutmadı:

- Eline sağlık, **NOYAN!**

Sağ bacağı budanmış, yüzü sol kulağından sağdakine kadar yarılmış **KARA MOLOK**'un hızı oldukça kesilmişti. Bir iki adım geri cekildi.. Kızıl kana bulanan karanlık suratı büsbütün korkunc bir hal almıştı.

Geri cekilince yeni gelen 3 Pazimi uğrusu cıktı **TAY-ÇEU**'nun karşısına..

ALPAGO hem dövüşüyor, hem göz ucuyla **TAY-ÇEU**'yu kolluyordu.

Yaralanır ya da daha beteri başına gelirse, **SARIÇİÇEK**'i korumak işini kendisi üstlenecekti.

Fakat...

TAY-ÇEU, ALPAGO'yu utandırdı.

Bir çıkış yaptı, iki kılıç çaldı, biri sağa, bir isola... iki çapulcu, kesik boğazlarını tutarak yerlere devrildiler...

TAY-ÇEU, korkuyu yenmiş, açılmıştı.

- **YAŞŞA TAY BOGATIR!** diye bir ses duydu sol yanından. **ALPAGO**'ydu bu.

- Ad kazanma gününde tavuk keser gibi boğazladığın deli buğradan daha zorlu de giller bu yazının uğruları!.. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

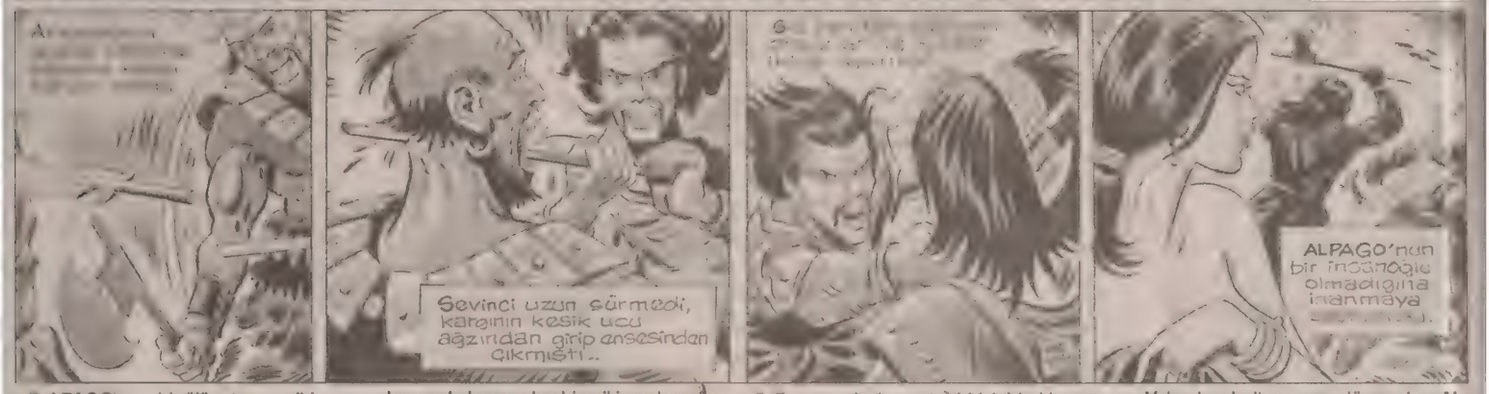

ALPAGO'nun, bir ölüm tanrısı gibi, yanına sokulanı öbür dünyaya göndermesi Pazimi çapulcularının hızını kesmişti.

Hanın taş avlusu kan gölünden yürünmez hale gelmişti.

KARA MOLOK, gözü önündeki **TAY-ÇEU**'da, çapulcularına bağırdı:

- HAYDI, GERİLEMEYİN! SOLUKLARI KESİLDİ! DİZLERİ TUTMAZ OLDU.. SALDIRIN!..

Baktı, kimse yerinden kıpırdamıyor, dahası, avlu kapısından birer ikişer dışarı kaçmalar var, kendisi o ünlü narasını atıp **TAY-ÇEU**'ya saldırdı.

Kıyasıya, ölümüne bir kavga oluyordu. **ALPAGO**'nun saray kavgacısı dediği **TAY-ÇEU** bu kez yıllanmış bir akıncı gibi dövüşüyordu.

ALPAGO'nun gözucuyla onu izlemesi az kaldı başına büyük iş açıyordu.

İki Pazimi aynı anda saldırıya geçmişlerdi.

Kargısını hızla uzatıp birisini haklamıştı amma, ikincisi, arkadaşının göğüs kafesine saplanıp kalan kargının gövdesine bir balta vurup ortadan bölmüştü.

ALPAGO tek silahı kargıdan yoksun kalmıştı.. Şimdi elinde kısa kırık bir sopa vardı sadece.

Fakat, Pazimi dağlısının sevinci uzun sürmedi.

Kırık sopanın kesilmiş ucu, gülmek için açtığı ağzından girmiş ensesinden çıkmıştı.

Yoksulun baltası yere düşmeden **ALPAGO**'nun eline geçmişti. Eline geçmesiyle de sol yandan saldıran bir açıkgözü yukardan aşağı omuzlarına kadar ikiye ayırmıştı..

SARIÇIÇEK, yaslandığı duvar dibinden, dehşet içinde, bu korkunç kavgayı seyrediyor, **ALPAGO**'nun herkes gibi, bir insanoğlu olmadığına, kötüleri cezalandırmak için tanrı Buda tarafından gökten indirildiğine inanmaya başlıyordu. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

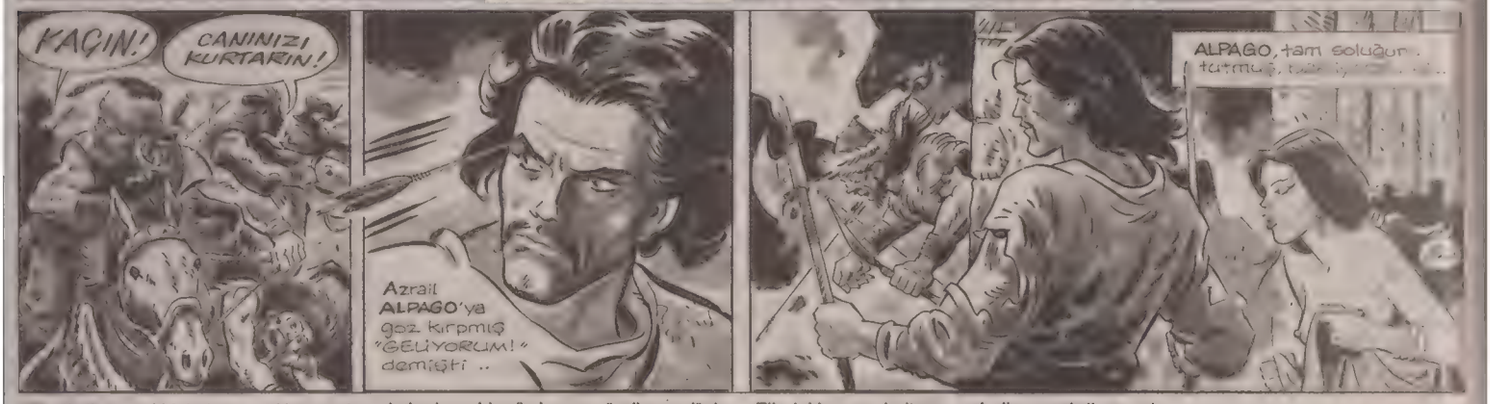

Pazimiler, nasıl bir belaya çattıklarını anlamışlardı.

Kılıklarından, bıyıklarından, saç biçimlerinden birinin Türk öbürünün Çinli olduğu anlaşılan bu 2 savaşçıyla başedilir gibi değildi..

En iyisi bir an önce kendini dışarı atıp, atına atlayıp karanlığın ötesinde, fırtınanın ortasında kaybolup canını kurtarmaktı.

Birden, **ALPAGO**'nun sağ kulağı üstünden bir ok vınlayarak geçti gitti.. Azrail, Türk bahadırına bir göz kırpmış, "geliyorum!" demişti.

ALPAGO oku atanı görmüştü. uzakta, bir direğin arkasına saklanmış, yayına ikinci bir ok yerleştirmekle meşguldü.

Koşup üstüne gidemezdi, **SARIÇIÇEK** yalnız ve savunmasız kalırdı. Gitmeyince de ikinci okun neresine saplanacağını Gök Tanrı bile bilemezdi.

Yakınında bir kalkan aradı.. yoktu!.. Amma bir dolukılıç vardı kanlara bulanmış.. Elindeki savaş baltasını sol eline geçirdi, yerdeki kılıçlardan ince, düz birini seçti, aldı..

Pazimi okçusunun direk arkasında kendini göstermeden yayını gerdiğini sezdi, hemen **SARIÇIÇEK**'in önünde durdu, onu kapattı.

Gelecek olan oku sağ elindeki kılıçla kesmeye hazırlandı. Başka bir seçeneği yoktu.. Bu işte, binde bir tutarsa tutardı. Çoğunluk, ok gelir adamın göğüs kafesinde tınlar dururdu.

Tam soluğunu tutmuş, oku karşılamaya hazırlanırken, Pazimi okçusunun direk arkasından çıkıp avlunun ortasına doğru yürüdüğünü, ve .. bir iki adım attıktan sonra yüzüstü, koca bir kütük gibi yere kapaklandığını gördü!!!

Yerde cansız yatan Pazimi uğrusunun sol kulak arkasına, kırmızı sedef sapı üstüne beyaz mineli canavar kabartması işlenmiş bir bıçak saplanmış duruyordu. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Bıçağı hemen tanıdı.

TAY-ÇEU'nun fedailerinin ünlü bıçağıydı. O güne kadar kötü işlere alet olan güzel bıçak bu kez hayırlı bir iş yapıyor, **ALPAGO**'nun ya da **SARIÇİÇEK**'in canını kurtarıyordu.

ALPAGO, teşekkür için **TAY-ÇEU**'ya baktı.. Göremedi.

Yerde **KARA MOLOK** vardı.

Birini altına almış, uzun bıçağını da altındaki kimseye saplamak üzere havaya kaldırmıştı.

ALPAGO hemen anladı yerde yatanın **TAY-ÇEU** olduğunu.

Hayatını kurtaran bıçağı Pazimi okçusunun kulak arkasına saplarken, **TAY-ÇEU** bir an önündeki **KARA MOLOK**'u ihmal etmiş, koca canavar da bu fırsatı kaçırmayıp saldırmış geniş binbaşıyı altına almıştı.

ALPAGO, hiç beklemeden, elindeki kılıcı, mızrak gibi, orta yerinden tutup **KARA MOLOK**'un sırtına fırlattı...

KARA MOLOK, bıçağını bütün gücüyle saplamak için sağ kolunu iyice havaya kaldırmıştı.

Koltuk altı açıktaydı.

Çıplak eti görünüyordu...

Havada uçan kılıç, geldi... Işte tam oraya "hart" diye saplandı..

Hem de, neredeyse, sapına kadar gömülerek...

Pazimi'lerin başbuğu, üstüne kar suyu atılmış gibi, bir titredi, sarsıldı.. Ayağa kalkmak ister gibi yetindi.. başaramadı...

TAY-ÇEU, uğrunun bıçaklı bileğini yakalamıştı. Kaskatı kesilmiş dağlının elinden bıcağı kolaylıkla aldı. Adam sol yana yıkılmıştı.

Bu kez **TAY-ÇEU** onun üstüne çöktü göğsüne oturdu. Uzun saçlarından yakaladığı başını sağ yana bastırıp çaldı bıçağı açıkta kalan boynuna.

Oluktan fışkırır gibi fışkıran kan önce **TAY-ÇEU**'nun yüzünü, üstünü, başını sonra avlunun kara taşlarını kızıl kana buladı.

KARA MOLOK, bir iki debelendi, silkindi, çırpındı.. Ve hareketsiz kalı.

Ölmüştü...

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

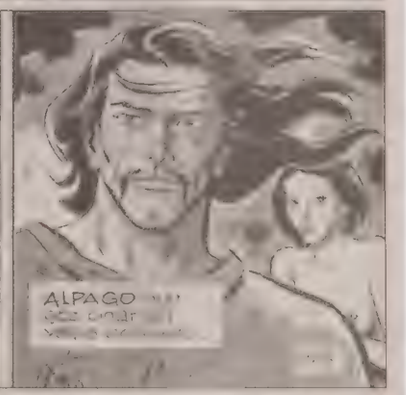

KARA MOLOK ölmüş, öbür Pazimi uğruları çığlık çığlığa, birbirlerini eze çiğneye atlarına binip kaçmışlardı.

Açık kalan kapılardan içeri buz gibi, ıslak bir hava akımı doluştu.

Serin, mis gibi hava ayakta kalmış üç insana çok iyi gelmişti.

SARIÇİÇEK, olduğu yere çöktü. Parçalanmış mintanıyla, açıkta kalan bacaklarını göğüslerini kapatmaya çalıştı.

ALPAGO'yla **TAY-ÇEU**, göz göze geldiler.

Bakışlarında dostluktan çok hayranlık vardı.

TAY-ÇEU:

- Sağol, hayatımı kurtardın!

- Sen de benim, diye yanıtladı **ALPAGO.**

TAY-ÇEU, bakışlarını çok kısa bir süre **SARIÇİÇEK**'e çevirdi. Daha fazla bakamadı Çin prensesinin yüzüne.

Yeniden **ALPAGO**'ya döndü:

- Kaçanların ardından gitmeliyim. Geri dönebilirler. Bunu önlemeliyim.

Kapıdan içeri dolan fırtınaya karşı yürürken bağırıyordu:

- **TANRI BUDA'YA EMANET OLUN!**

Sesi hıçkırıklıydı.

Ne dediği tam anlaşılmıyordu.

Kimsenin bir şey demesine zaman bırakmadan, açık kapıların ötesindeki ıslak koyu karanlığa dalıp gözden kayboldu.

Uzaklardan **"BENİ BAĞIŞLAYIN... VE UNUTUN!"** diye attığı çığlık, ıslıklı bir rüzgarla han avlusuna doldu.. Taş duvarlarda uzun uzun yankılandı.

ALPAGO'nun gözleri dışardaki kalın karanlığa saplanıp kalmış gibiydi.

Birlikte büyüdüğü, güreş tutmayı, uçurtma uçurmayı öğrettiği, ad kazanmasına yardım ettiği güzel **TAY-ÇEU** Bogatır'ın sonu böyle mi olmalıydı.

Çekik, kara gözlerinin pınarları yaşla dolmuştu.. Dudakları hafifce titriyordu.

(SURECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

TAY-ÇEU'nun, utancından, kaçar gibi gidişi, fırtınalı karanlıkta kayboluşu SARIÇIÇEK'i de duygulandırmıştı.

TAY-ÇEU, onun yaşamında apayrı yeri olan bir Çin soylusuydu. Evlenmeyi, eşi olmayı düşündüğü, -ve hatta, istediği- tek erkekti..

Amma, genç binbaşının iktidar hırsı başını yemişti.

Oysa, ulusları birbirlerine düşman edip birbirine kırdırmayı ilke edineceğine onları barıştırıp, kaynaştırıp daha güzel günlere götürmeyi amaçlasaydı, SARIÇIÇEK ona herşeyini vermeye hazırdı.

ALPAGO, fırtınanın sürekli duvara vurduğu ağır tahta kapıya yürüdü.. Güçlükle kapattı, arkasına sürgüyü sürdü..

Yerde yatan Pazimi ölülerinin üstünden aşarak, duvar dibinde tiril tiril titreyen SARIÇIÇEK'in yanına geldi..

Genç kız gözünü kırpmadan ona bakıyordu. ALPAGO da bakışlarını kaçırmadı.

Geldi, hiçbirşey söylemeden kızın yanına çömeldi, sırtını duvara dayadı.

SARIÇIÇEK, küskün, önüne bakarak:

- Beni aldattın, dedi.

- Başka carem yoktu, diye yanıtladı ALPAGO.

- TAY-ÇEU seni kamçılarken neden ALPAGO olarak ortaya çıkmadın. Ne kadar üzüldüğümü görmedin mi! Çığlık çığlığa bağırmaktan, yalvarmaktan kahroluyordum. Becerikli, iyi yürekli otacının yüzüne inen her kamçı benim kalbimde yaralar açıyordu.. Sen acıya dayanıklı olabilirsin.. Ama beni neden düşünmedin!..

ALPAGO, boşluğa bakarak:

- Sen, ben, TAY-ÇEU.. hepimiz bir sınavdan geçiyorduk. Oyunu bozamazdım.

- ALPAGO NOYAN'ın dayak yemesi.. Hiç hoş birşey değildi.

ALPAGO başını hafifce SARIÇIÇEK'e çevirdi. Bakışları kıvılcımlar saçıyordu.

- Dayak yiyen, tek kolundan bağlanmış yaşlı bir otacıydı, dedi. "ALPAGO NOYAN değil!"

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK de ince kaşlarını çatarak, sesini yükselterek diklendi:

Yaşlı otacıyı çok sevmiştim. O benim akıl hocamdı, güvendiğim tek kimseydi. Bana, huzur, sevgi, şefkat veriyordu.

Bacaklarını yukarı çekti, başını dizlerine dayadı, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Otacımı öldürdün. Huzurumu çaldın. Sen bir katilsin, hırsızsın ALPAGO!..

ALPAGO Noyan, yara bere içindeki elini genç kızın sarsılan omuzuna koydu, hafifçe sıktı. Sonra saçları üstünde gezindirdi elini..

- Ağla, SARIÇIÇEK, dedi. Şu kısa günde zorlu bir kavgaya girdin, kazanmış olarak çıktın..Büyük ihanetler gördün, korkular yaşadın.. Böyle şeylere alışık olmayan sinirlerin çok örselendi. Ağla! Gözyaşlarını içine akıtma. Bu seni rahatlatacak. Bundan sonra da hiç böyle üzücü anlar yaşamayacaksın.

SARIÇIÇEK başını kaldırdı.

Yaşlı gözlerini kırpıştırarak ALPAGO'ya baktı.

Ne demek istiyordu???

ALPAGO, kanlar içindeki bu dev adam, parçalanmış omuzu üstünden içi sevgi dolu gözlerle genç kıza bakıyordu.

Deminki Savaş Tanrısı, ölümün elçisi o korkunç vahşi adam gitmiş, yerine, genç, güzel, tatlı bakışlı, kadife sesli bir Aşk Tanrısı gelmişti sanki..

- Kolsuz Otacı'n ölmedi. Madem ki onu bu kadar seviyorsun, o zaman zaman gelecek, sana uğrayacak. Tasa etme!..

SARIÇIÇEK'in kalbi duracak gibi olmuştu Kulaklarına inanamıyordu. Hıçkırıklar yeniden düğümlenmişti boğazında..

Güçlükle:

- Sahi mi? diyebildi. "Doğru mu bu?"

ALPAGO aynı sevecen bakışla, başın, "Evet" anlamında salladı.

SARIÇIÇEK, çıplak olduğunu unuttu, genç adamın omuzuna başını koydu, geniş gövdesini beyaz kollarıyla kucaklamaya çalıştı...

Şimdi, mutluluktan ağlıyordu. (SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun romanı üzerinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK, yıllar boyu can düşmanı bil- [illegible] ALPAGO'nun geniş göğsünde mut- [illegible] yaşıyordu.

[illegible] Olan olarak karşısına çıktığında [illegible] gösterilen yaparak kendisini [illegible] hem güldüren, hem eğlendi- [illegible] ALPAGO NOYAN olarak görundü [illegible] korkusuzluğu ve kavgacılı- [illegible] aldı bu, bir eşi bulun- [illegible] artık dorduydu.

Onu artık babasının katılı genç çocuk olarak görmüyordu. ALPAGO'nun, altın kalpli bir iyilik meleği olduğunu anlamıştı. Son olarak, TAY-ÇEU'nun kanlı, uğursuz savaş planını önlemek için gösterdiği çaba bunun en güzel örneğiydi.

Dünyanın en uygar, en güçlü, en gelişmiş ulusu diye bildiği Çin'lilerin yetiştirmesi Binbaşı TAY-ÇEU, Türklerle Çin'lilerin birbirine düşman kesilmesi için şeytanca düzenler hazırlarken, bu genç Türk akıncısı canı pahasına ortaya atılmış bu kanlı oyunu bozmuştu.

Bu kanlı oyunu bozarken, kendisini önce TAY-ÇEU'dan, daha sonra Pazimi uğrularının çirkin emellerinden kurtarmak için kaplanlar gibi çarpışmıştı.

Böylesi güçlü, korkusuz ve becerikli bir erkek güzelinin dostluğunu kazanmak ne büyük bir mutluluktu.

Ellerini genç adamın beline doladı, bütün gücüyle ve sevgiyle sıktı..

ALPAGO'nun hafifçe silkindiğini gördü şaşırdı.

- Ne oldu? Yoksa... yaralı mısın?

- Pek yara denmez amma.. karnıma [illegible] parmak giren mızrak ucunun tam üstüne bastırdın!

- Bağışla! Unutmuştum.

- Ben de.. İyi ki hatırlattın. O yarayı temizlemek gerek. (SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun romanı üzerinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO, yanından kalktı [illegible] Hem aklını mezbaha [illegible] kan çeşmesi içinde yüzüyor- [illegible]

SARIÇIÇEK'e [illegible]

[illegible] olmuş mintanıyla [illegible]

[illegible] altında SARI- ÇIÇEK, [illegible] kanın mutfak bo- [illegible]

[illegible] kesilmiş, karnı yarılmış, gözleri yuvalarından fırlamış ölüler yoktu.

Ustelik, mutfak temizdi, bakımlıydı, kap kacak da pırıl pırıldı.

ALPAGO, biraz ötede, duvardan aşağı sallanan bir kilim gördü. Elindeki baltanın ucuyla kilim perdeyi araladı.

Alçak, küçük bir kapı çıktı önlerine.

ALPAGO, mandalı çevirip kapıyı açtı. İçeri başını uzattı, kimsecikler yoktu.

Burası, tertemiz, sakız gibi beyaz ortülerle, gül sarısı ipekli kumaşlarla donatılmış örnek bir Çinli oturma odasıydı.

Oda büyüktü, üç yanı alçak sedirlerle çevrilmişti. Sedirlerin üstü rengarenk ufacık yastıklarla doluydu.

Bir köşede mis gibi kokular saçan bir buhurdanlık vardı. İçinde, bitmek üzere olan tütsüden ince ince dumanlar yükseliyordu.

ALPAGO:

-Hancı, yaşamasını bilen bırıymış. Şu anda nerede acaba?

-Yaşamasını bilen canının kıymetini de bilir, diye yanıtladı SARIÇIÇEK. "Ortalıkta kan gövdeyi götürünce, hemen kaçıp gitmeli."

Parçalanmış mintanını, çabucak çıkardı- rinin üstünde düğümleyip, ALPAGO'nun kuşağını açmaya başladı.

-Ne yapmak istiyorsun?

-Yarayı görmek istiyorum. Bu pislikle yara açıkta bırakılmaz... Çek elini!. [illegible] karışma.. Sarayda bize aş pişirmeden [illegible] yara sarmayı öğretirler! (SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

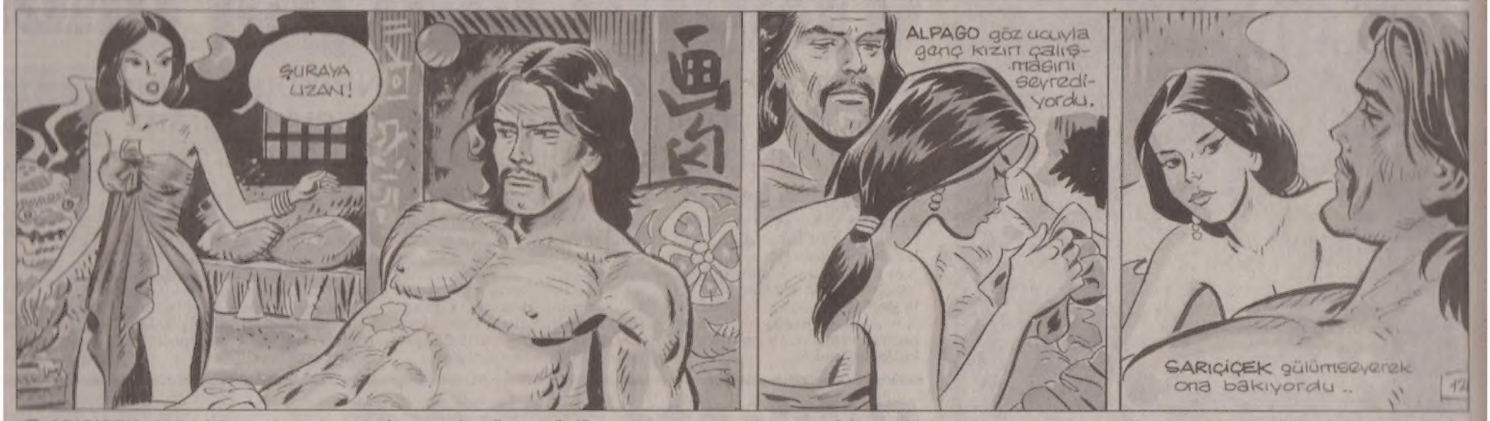

SARIÇIÇEK, ALPAGO'nun önce kuşağını çözdü, sonra uzun mintanını çıkardı.

Göktürk akıncısının yağsız, sırım gibi döşü (göğsü), karnı, sayısız çizikler içindeydi. Karnındaki yaradan sürekli kan geliyordu.

- Bu böyle ayakta olmaz dedi **SARIÇIÇEK.** "Sırtüstü yatmalısın. Karnın yumuşak olmalı ki yarayı tam görebileyim."

Koca yiğidi, küçük beyaz elleriyle ite kaka, en yakın divana sürdü.

-Şuraya uzan, dedi.

ALPAGO, genç kıza buyruk verme biçiminden pek hoşlanmamıştı. Daha çok bir an önce yatıp dinlenebilmek için hiç karşı gelmeden divana kendini sırtüstü attı.

SARIÇIÇEK, bitişik mutfaktan bir koca tas kaynar su aldı, getirdi. Bir çanak içinde tuz getirmeyi de unutmamıştı.

Bitişik sedirdeki örtülerden pamuklu bir kumaşı çekti, yırttı, bir kaç parçaya ayırdı.

ALPAGO, göz ucuyla genç kızın arı gibi çalışmasını seyrediyordu.

Sıcak su tasına bezleri basarken fildişi beyazı kolları kuğu kuşu boynu gibi uzuyor, kısalıyor, arkasını döndüğünde, gergin, düzgün sırtı bütün güzelliğiyle ortaya çıkıyordu.

Herşeyiyle çocukluktan yeni çıkmış bir genç kız körpeliğini simgeliyordu. Amma, işinde son derece ciddi, bilgiç ve çabuktu.

ALPAGO, nice yorgun olduğunu sırtüstü yatınca anlamıştı. Kendini salıverdi, gözlerini kapadı.. Dışarda fırtına kıyametleri koparıyordu.

Tam dalıp gidecekti, pamuk gibi bir elin karnına dokunmasıyla gözlerini açtı.

SARIÇIÇEK yanıbaşına çömelmiş, bir elinde tuzlu sıcak su bezi gülümseyerek ona bakıyordu. **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇIÇEK, tatlı tatlı gülümseyerek bakıyordu. "Yaranı sıcak suyla temizleyeceğim, dişini sık!" der gibiydi..

ALPAGO da ona gülümsedi.

Genç kız, yarayı önce hafiften sonra bastıra bastıra temizlemeye başladı.

ALPAGO, Çin papatyası işlemeli bir yastığı başının altına koydu, becerikli Çin güzelini sezdirmeden seyretmeye koyuldu.

Önce, parmaklarının kemiksiz gibi görünüşü dikkatini çekti.. İpek böceği kurtları gibi kıpır kıpır oynuyorlardı.

Sonra, iri bir yumurta düzgünlüğündeki hafif öne çıkık alnına gözü takıldı.. Dokunmak, oynamak isteği doğdu bu yumruk büyüklüğündeki kemik topla..

Genç kız seyredildiğini anlamış gibi başını kaldırdı, gözgöze geldiler.

- Acıtıyor muyum?

- Evet, dedi **ALPAGO.**

SARIÇIÇEK şaşırmıştı..

Acıyı azaltmak ister gibi iki eliyle genç adamın karnına hafifçe bastırdı, bekledi.

Koca Göktürk savaşçısının "Hayır, hayır! çalışmana bak!" diyeceğini sanmıştı.

ALPAGO, yüzünü buruşturarak:

- Ne zaman Ti-Yen-Şan dağlarından düze insem, şarların kara sinekleri beni böyle sokar, canımı yakarlar!

Birlikte, aynı anda kahkahaları koyverdiler.

SARIÇIÇEK, bir ara, gülmekten kendini kaybetti, başını **ALPAGO**'nun göğsüne yaslayıverdi..

Bir çift kiraz benzeri dudakları genç adamın etine değdi..

O an, "Ben ne yapıyorum?" dedi içinden.. Ve, sanki, ne yaptığını araştırıyormuş gibi, öylece, dudakları **ALPAGO**'nun etine yapışık, bir süre kaldı.

Başını kaldırmak istediği zaman.. İri bir elin ağırlığını hissetti saçları üstünde... **(SÜRECEK)**

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, başının üstündeki erkek eli ağırlığının, önce ensesine sonra çıplak sırtına kaydığını gördü.

Artık başını kaldırabilir, dudaklarını **ALPAGO**'nun teninden ayırabilirdi.. ama yapmadı, tam tersi, iki eliyle sımsıkı yapıştı genç adamın gövdesine.. dudaklarını bu kez bilerek, hırsla bastırarak, o yana bu yana gezdirmeye başladı.

Küçük burnu genç savaşçının sert karnında eziliyor, öndeki iki sivri tavşan dişi belli belirsiz batıyordu **ALPAGO**'nun etine.

SARIÇİÇEK, gönlünde ve genç kız bedeninde kopan, ne olduğunu tam kestiremediği bir fırtınanın esiri olmuş, kendini kaybetmişti.

ALPAGO, genç kızın başını avuçladı, yüzünü ıslak karnından kaldırdı.

Onun da elleri cayır cayır yanıyordu. Tüm bedenini ateşler sarmıştı.. Sesli sesli soluyordu.

Genç kızın bebek yüzünü geniş avuçları içinde tutarak:

- **SARIÇİÇEK**, dedi, "Kendine gel. Bir prenses olduğunu unutma! Büyük sorumlulukların var!"

Böyle söylüyordu amma, genç kızın iki iri kiraz tanesi gibi titreşip duran dudakları öyleşine çekiciydi ki..

Üstelik, **SARIÇİÇEK**'in yarı kapalı çekik gözleri öylesine yalvarıcı bakıyordu ki..

Dayanamadı..

Kızın ıslak küçük ağzını, etli dudaklarının arasına aldı, ezdi.. emdi..

Dışarda iki kez üst üste çakan şimşeğin ne ışıltısını gördü ikisi de, ne gürlemesini duydu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, sımsıkı sarılmıştı **ALPAGO**'ya.. Sevdiği adamı kaçırmaktan korkar gibi, kollarıyla, bacaklarıyla sarmıştı..

Göğsünde gelişi güzel düğümlediği mintan daha ilk anda çözülmüş, terden ıslanmış ince bedeninden aşağı sıyrılıp düşmüştü.

Çin Hakanlığı'nın prensesi, Siganfo sarayının en genç, en güzel kızı çırılçıplaktı şimdi.

Alçak sedirden, yerdeki kalın Horasan halısı üstüne yuvarlandılar.

Genç kız **ALPAGO**'nun altında kalmıştı. Diri göğüs uçları genç adamın bedenine batıyordu tatlı tatlı..

Genç akıncı, birden, boynuna dolanmış kollardan sıyrılıp kendini yana attı.

Yüreği güp güp atıyordu.

Derin derin soludu sırtüstü yattığı yerden.

Gözlerini tavandaki oymalara dikmişti amma, aklı başka yerlerdeydi.

- Hayır, diye mırıldandı. "Bunu yapmamalıyım!"

SARIÇİÇEK, yattığı yerden korka korka sokuldu **ALPAGO**'ya. Birşey söylemedi amma, çocuksu bakışları sorgu doluydu..

Neden birden üstünden çekilmişti?

İstemeyerek, bilmeyerek, ölümüne sevdiği erkeğin hoşuna gitmeyen bir şey mi yapmıştı?

Neden "Bunu yapmamalıyım!" diyordu?

Oysa, **SARIÇİÇEK** "bunu" yapmasını ne kadar istiyordu.. Hem de ne zamandan beri!..

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, birşey söylemeden soran bakışlarla **ALPAGO**'yu süzüyordu.

Onun, gözlerini tavandan ayırmadığını görünce hafifçe öne eğildi. Duyulur duyulmaz bir sesle:

- Hoşuma gitmeyecek birşey mi yaptım?

ALPAGO gözucuyla genç kıza baktı.. Bir süre konuşmadı.

Neden sonra doğruldu, elini kızın, dağılmış, gür, kuzgun karası saçları üstünde dolaştırdı.

SARIÇİÇEK'in içi rahatlamıştı.

Demek onu kızdıracak birşey yapmamıştı.. Demek herşey bitmemişti.

Amma, neden sevişmeyi en tatlı yerinde, bıçakla keser gibi kesmişti?..

Kaldıkları yerden devam edecekler miydi acaba?..

SARIÇİÇEK, çekik gözlerini sonuna kadar açmış, çocuksu bakışlarla içini kemiren bu sorulara bir an önce yanıt beklerken, **ALPAGO**, kalın fakat kadife gibi yumuşak sesiyle:

- Sen hiç kötü birşey yapar mısın, **SARIÇIÇEK,** dedi. "Amma ikimiz birden çok yanlış bir iş yapıyorduk."

SARIÇIÇEK, büsbütün meraklanmıştı.. Neydi o "çok yanlış iş"???

ALPAGO devam etti:

- Heyecanımıza yenik düştük, etlerimizi tutuşturan sevişme arzusu bizi çok kötü bir duruma sürükleyecekti.

- Kötülük bunun neresinde, deyiverdi **SARIÇIÇEK,** çocuksu bir saflıkla... "Birbirimizi seviyoruz. Ben senin olmak istiyorum.. Başka hiçbir erkeğin elinin elime değmesini istemiyorum.. Hiçbir zaman da istemeyeceğim!.."

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

SARIÇİÇEK, başını kaldırmadan -çünkü, gözgöze gelmek istemiyor gibiydi

- küskün konuştu:

- Bu konuyu daha fazla konuşmayalım. Seninle aynı fikirde değilim.. Karnındaki yara kanamaya devam ediyor. Divana yaslan, temizleyip saralım!

ALPAGO sırtını sedire dayadı.

O da, bir daha belki de hiç yaşamayacağı bir aşk şölenini yarıda bırakmaktan hiç hoşlanmamıştı belli ki...

Kendi kendine; "Tut kendini oğlum ALPAGO. Uçkuruna hakim ol ki, adam olduğun ortaya çıksın" diyordu. Amma içindeki albız (şeytan) da, dilini tutmuyor, "Saçmalama!" diyordu. "Gök tanrısı er kişiye o çükü sadece çiş yapsın diye vermedi.. Alan razı veren razı, sana ne oluyor?.. Hem kız da koskoca prenses... İyiyi kötüyü herkesten iyi bilir!"

ALPAGO, içindeki bu albızı çok iyi tanırdı... Ne zaman böyle can alıcı bir karar verme durumuna düşse... Güzel, hayırlı, dürüst, mert bir karar alsa, bu albızını tohumu içinde debreşir böyle tam aksi laflar ederdi.

SARIÇIÇEK, çırılçıplak, ALPAGO'nun güçlü bacaklarına yaslanmış ılık suyla yarayı temizlerken, albızın tohumu gene söyleniyordu içerden içerden..." Baksana" diyordu, "İşe nasıl da ağırdan alıyor. Sevdi senin o bölgeni... Görmediği yerleri de görmek istiyor. Bencil köpek, sen kadın sıkıntısı çekmiyorsun. Yolumu bekleyen it sürüsü kadar karı kız var hayatında... Amma bu yoksulun durumu öyle mi? Çin tapınaklarının duvarlarını süsleyen kutsal çiftleşme resimlerinden başka ne gördü ki... Ha, bir de aşk ve bereket tanrısının iç gıcıklayan heykelcikleri.. Edepsizlik etme! Bırak kızı, istediği gibi oynasın bedeninle!..."

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

ALPAGO, divanın üstündeki ufak yastıklardan birini yakaladı, ensesinde abuk sabuk konuşan kötü niyetli albızın suratına fırlatmak için yekindi.. Son anda kendini tuttu. Yastığı başbuğa attığını gören genç kız da delirdiğini sanacaktı.

- Tamam, bitti sayılır. Biraz tuz basacağını, canın yanacak. Haberin olsun!

SARIÇIÇEK iyi ki haber vermişti. ALPAGO göbeğinin hemen altındaki yaranın cayır cayır yandığını hissetti.

- VAYYY! diye bağırmadan edemedi.

- Şimdi geçer, dedi SARIÇIÇEK.

Temiz bir bezi katlayıp yaranın üstüne bastırdı, başka uzun bir bezi de sargı gibi doladı ALPAGO'nun beline...

Kızın dediği gibi, tuzun yakması uzun sürmemişti. Sımsıkı sarılması da iyi gelmişti.

ALPAGO, içindeki şeytanın çekip gitmiş olduğunu düşünerek sevinir gibi olmuştu ki, onu uzakta, sedirin yanına çömelmiş gördü.. Pis pis sırıtıyordu.. Halen birşeyler olacağını umuyordu herhalde, ahlaksız...

SARIÇIÇEK de işini bitirip bir türlü doğrulmuyordu.

Diri göğüslerini iyiden yaslamıştı sağ bacağına.. ALPAGO'nun çakşırına iki eliyle asılıp biraz aşağı çekti. Tas içindeki sıcak suya batırdığı bezle yara dışında kalmış kurumuş kanları silmeye başladı.

"Hayır!" dedi içinden ALPAGO, "Buna gerek yok. Birazdan boku çıkar bu işin.." Kızın elini tuttu.

- Tamam, dedi. "Eline sağlık!"

SARIÇIÇEK'in doğrulmaya hiç niyeti yoktu. ALPAGO, ondan yana bakmadığı halde içindeki albızın tohumunun kikir kikir güldüğünü görür gibi oldu.

(SÜRECEK)

A. Z. KOZANOĞLU' nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

İki gün sonra...

SIĞANFO sarayında, SARIÇIÇEK'in konağında, sadece üst düzey subay ve yöneticilerinin katıldığı çok gizli bir toplantı yapılıyordu.

SARIÇIÇEK, gösterişli giysiler içinde etkileyici bir sesle uzun bir konuşma yapmış, bütün uluslann aslında bir kardeş olduklarını, barış içinde yaşamaları için herkesin elinden geleni yapması gerektiğini söylemişti.

10 yıl önce, adsız bir çocuk tarafından öldürülen Başkumandan HU-BING TISUYEN'in küçük bir geziden sonra, onun yerine, görmüş-geçirmiş, bilinçli, kararlı bir genç kadın gelmişti sanki...

Işin asıl şaşılacak yanı, prensesin tahtının iki adım gerisinde, eskiden Binbaşı TAY-ÇEU'nun bulunduğu "yaver"lik yerinde, başında Türk işi börkle yaşlıca bir Türk köylüsünün bulunmasıydı.

SARIÇIÇEK konuşmasını daha da şaşırtıcı bir deyişle noktalamıştı:

-Bugüne kadar "Kolsuz Otacı" diye andığımız yaverim ve başdanışmanım bundan sonra, "Bilge Otacı" olarak anılacak, ona en üst düzeyde saygı gösterilecektir... Bugünlük bu kadar. Sağlığınız ve başarılarınız için duacı olacağım. Tanrı Buda hepimizi korusun!

Bütün subaylar bellerinden iki büklüm eğilerek prenseslerini selamladılar.

Doğrulduklarında, prenses de Otacı-yaveri de yerlerinde yoktular...

....

SARIÇIÇEK mutluluk fışkıran bakışlarla:

-Sana en yüksek izni çıkardım, en üst düzeyde yetkililerle donattım. Burası artık senin evin demektir. Çocuğunu okşamak, -bu arada belki beni de görmek için- ne zaman istersen, bize gelebilirsin!

ALPAGO, güzel prensesi küçük ağzından uzun uzun öptü.

-Ben her fırsatta geleceğim. Sen de başın sıkıştıkça, beni çağırtabilirsin! Hoşçakal, sevgilim ecem!

....

ALPAGO atı Tolpar'ı ALTAY dağlarına doğru salıverdi. Tepesinde delice kuzgunu sahibine kavuşturmanın sevinci içinde havada taklalar atarak uçuyor, inişler yapıyor, yeniden havalanıyordu.

Ufukta, yeni maceralar için kaybolup gittiler...

BİTTİ